

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÂRE nr. ...
din2024

**pentru aprobarea Normei sanitare veterinare cu privire la
supravegherea, programele de eradicare și statutul de indemn de boală
pentru anumite boli listate și emergente**

În temeiul art. 31 alin. (5) și art. 32 alin. (2) din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală (Monitorul Oficial al Republicii Moldova 2024, Nr. 389-391 art. 600), **Guvernul HOTĂRĂȘTE:**

1. Se aprobă Norma sanitară veterinară cu privire la supravegherea, programele de eradicare și statutul de indemn de boală pentru anumite boli listate și emergente;
2. Controlul asupra executării prezentei Hotărâri se pune în sarcina Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor.
3. Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 08 mai 2026.

PRIM-MINISTRU

Dorin RECEAN

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și
industriei alimentare

Ludmila CATLABUGA

Aprobată
prin Hotărârea Guvernului
nr. ____ din ____ 2024

NORMA SANITARĂ VETERINARĂ

cu privire la supravegherea, programele de eradicare și statutul de indemn de boală pentru anumite boli listate și emergente

Prezenta Normă sanitar-veterinară cu privire la supravegherea, programele de eradicare și statutul de indemn de boală pentru anumite boli listate și emergente, transpune Regulamentul delegat (UE) 2020/689 al Comisiei din 17 decembrie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele privind supravegherea, programele de eradicare și statutul de indemn de boală pentru anumite boli listate și emergente, CELEX: 32020R0689, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 174/211 din 3 iunie 2020, așa cum a fost modificat ultima oară prin Regulamentul delegat (UE) 2023/1798.

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

1. Prezenta normă sanitar veterinară completează normele privind supravegherea, programele de eradicare și statutul de indemn de boală pentru anumite boli listate și emergente ale animalelor terestre, ale animalelor acvatice și ale altor animale și vin întru executarea prevederilor Legii nr. 196/2024 privind sănătatea animală.

2. În sensul prezentei norme sanitar veterinare, se aplică următoarele noțiuni:

2.1. „*boală de categoria E*” - o boală listată în cazul căreia este necesară supravegherea în cadrul Republicii Moldova, astfel cum se menționează la art.9 alin. (1) lit. e) din Legea nr.196/2024 privind sănătatea animală;

2.2. „*populație de animale vizată*” - populația de animale din speciile listate, definită în funcție de specie și, după caz, de categorie, relevantă pentru activitățile

de supraveghere, pentru programele de eradicare sau pentru statutul de indemn de boală pentru o anumită boală;

2.3. „*populație de animale suplimentară*” - populația de animale deținute sau sălbatice din speciile listate supuse unor măsuri opționale de prevenire, de supraveghere și de control al bolilor, care sunt necesare pentru obținerea sau menținerea statutului de indemn de boală pentru o populație de animale vizată;

2.4. „*boală de categoria A*” - o boală listată care nu apare în mod normal în Republica Moldova și în cazul căreia trebuie luate măsuri imediate de eradicare, de îndată ce este depistată, astfel cum se menționează la art.9 alin. (1) lit. a) din Legea nr.196/2024 privind sănătatea animală;

2.5. „*boală de categoria B*” - o boală listată care trebuie controlată în Republica Moldova cu scopul de a o eradica, astfel cum se menționează la art.9 alin. (1) lit b) din Legea nr.196/2024 privind sănătatea animală;

2.6. „*boală de categoria C*” - o boală listată care prezintă relevanță pentru unele teritorii și în cazul căreia sunt necesare măsuri care să prevină răspândirea acesteia în Republica Moldova, care au în mod oficial statutul de indemn de această boală sau în care există programe de eradicare pentru boala listată respectivă, astfel cum se menționează la art.9 alin. (1) lit. c) din Legea nr.196/2024 privind sănătatea animală;

2.7. „*bovină*” sau „*animal din specia bovină*” - un animal din speciile de ungulate care aparțin genurilor Bison, Bos (inclusiv subgenurile Bos, Bibos, Novibos, Poephagus) și Bubalus (inclusiv subgenul Anoa) și descendenții rezultați din încrucișarea acestor specii;

2.8. „*ovină*” sau „*animal din specia ovină*” - un animal din speciile de ungulate care aparțin genului *Ovis* și descendenții rezultați din încrucișările acestor specii;

2.9. „*caprină*” sau „*animal din specia caprină*” - un animal din speciile de ungulate care aparțin genului *Capra* și descendenții rezultați din încrucișările acestor specii;

2.10. „*circ ambulant*” - o expoziție sau un târg care include animale sau numere cu animale și care intenționează să se deplaseze între alte țări;

2.11. „*număr cu animale*” - orice număr care include animale deținute în scopul unei expoziții sau al unui târg, și care poate face parte dintr-un circ;

2.12. „*porcină*” sau „*animal din specia porcină*” - un animal din speciile de ungulate din familia *Suidae* enumerate anexa nr. 3 din Legea nr.196/2024 privind sănătatea animală;

2.13. „*mijloc de transport*” - vehicule rutiere sau feroviare, nave și aeronave;

2.14. „*câine*” - un animal deținut din specia *Canis lupus*;

2.15. „*pisică*” - un animal deținut din specia *Felis silvestris*;

2.16. „*dihor domestic*” - un animal deținut din specia *Mustela putorius furo*;

2.17. „*zonă indemnă sezonier de BTV*” - întregul teritoriu al Republicii Moldova, al unei zone a acesteia în care autoritatea competentă a stabilit un statut temporar de indemn de infecția cu virusul bolii limbii albastre (serotipurile 1-24) (denumită în continuare „*infecția cu BTV*”) în conformitate cu prevederile pct. 100 la Normă pe baza unei perioade indemne de vectori și a demonstrării absenței bolii la speciile de animale listate;

2.18. „*unitate protejată de vectori*” - toate facilitățile unei unități sau o parte a acestora care sunt protejate împotriva atacurilor speciei *Culicoides* prin mijloace fizice și de gestionare corespunzătoare, statutul de unitate protejată de vectori fiind acordat de autoritatea competentă în conformitate cu prevederile pct. 114-116 la Normă;

2.19. „*navă cu vivieră de pește*” - o navă utilizată în industria acvaculturii, dotată cu o vivieră sau un rezervor pentru depozitarea și transportul peștilor vii în apă;

2.20. „*vid sanitar*” - în scopul gestionării bolilor, o operațiune prin care o unitate este golită de animalele de acvacultură din speciile listate și, atunci când este fezabil, de apă;

2.21. „*perioadă de eligibilitate*” - perioada de timp înainte ca autoritatea competentă să transmită solicitarea privind statutul de boală sau, acolo unde este relevant, înainte de publicarea electronică a declarației provizorii menționate la pct. 215 subpct. 215.1 la Normă;

2.22. „*specii nelistate*” - lista speciilor de animale sau unui grup de specii de animale, aprobată de către autoritatea competentă care nu este listată ;

2.23. „*efectiv de păsări*” - totalitatea păsărilor de curte sau a păsărilor captive cu același statut sanitar, deținute în aceeași incintă sau împrejmuire și care constituie o singură unitate epidemiologică; în cazul păsărilor de curte adăpostite, sunt incluse toate păsările care împart aceeași încăpere;

2.24. „*vaccinare conform strategiei DIVA*” (vaccinare conform strategiei de diferențiere a animalelor vaccinate de cele infectate) - o vaccinare care utilizează vaccinuri care permit, împreună cu metode de diagnostic serologic adecvate, detecția animalelor infectate într-o populație vaccinată;

2.25. „*animale vaccinate conform strategiei DIVA*” - animale vaccinate în cadrul unei vaccinări conform strategiei DIVA;

2.26. „*unitate de material germinativ autorizată*” - un centru de colectare a materialului seminal, o echipă de colectare de embrioni, o echipă de producție de embrioni, o unitate de prelucrare a materialului germinativ sau un centru de depozitare a materialului germinativ, care au fost autorizate în conformitate cu prevederile art. 97 alin. (1) din Legea nr 196/2024 privind sănătatea animală;

2.27. „*material seminal*” - sperma unui animal sau a unor animale, fie în stare nemodificată, fie preparată sau diluată;

2.28. „*oocite*” - fazele haploide ale ovogenezei, inclusiv oocitele secundare și ovulele;

2.29. „*embrion*” - faza inițială a dezvoltării unui animal, atunci când este posibil să fie transferat într-o femelă receptoare;

2.30. „*perioadă indemnă de vectori*” - într-o zonă definită, perioada de inactivitate a speciei *Culicoides*, determinată în conformitate cu prevederile pct. 24-27 la Normă;

2.31. „*albine melifere*” - animalele din specia *Apis mellifera*;

2.32. „*păsări de curte de reproducție*” - păsările de curte în vârstă de 72 de ore sau mai mult, destinate producției de ouă pentru incubatie;

2.33. „*supraveghere anuală aleatorie*” - o supraveghere care constă în cel puțin o evaluare a unei populații de animale vizate, organizată în anul pentru care sunt folosite metode de eșantionare bazate pe probabilități pentru selectarea unităților de examinat.

CAPITOLUL II

PROGRAME DE SUPRAVEGHERE, DE ERADICARE, STATUTUL DE INDEMN DE BOALĂ

Secțiunea a-1-a

Conceperea supravegherii, populația de animale vizată și metodele de diagnostic

3. Autoritatea competentă concepe supravegherea pentru bolile listate și emergente ale animalelor terestre și ale altor animale ținând cont de:

3.1 cerințele generale în materie de supraveghere bazate pe:

3.1.1 notificare, astfel cum se prevede la art. 18 alin. (1) din Legea nr.196/2024 privind sănătatea animală;

investigație veterinară corespunzătoare a mortalităților crescute și a altor semne de boli grave sau a scăderii semnificative a cotelor de producție fără o cauză determinată;

3.1.2 o investigație veterinară corespunzătoare a mortalităților crescute și a altor semne de boli grave sau a scăderii semnificative a cotelor de producție fără o cauză determinată;

3.1.3 investigația realizată de autoritatea competentă în cazul unei suspiciuni de apariție a unei boli de categoria E sau, dacă este relevant, a unei boli emergente;

3.1.4 populația de animale vizată pentru supraveghere, astfel cum este prevăzut la pct.5 și 6 la Normă;

3.1.5 contribuția controalelor oficiale și a altor activități oficiale, astfel cum este prevăzut la pct. 11 și 12 la Normă;

3.2 cerințe specifice în materie de supraveghere:

3.2.1 în programul de supraveghere al țării;

3.2.2 în cadrul unor programe obligatorii sau opționale de eradicare;

3.2.3 pentru demonstrarea și menținerea statutului de indemn de boală;

3.2.4 în cadrul măsurilor de control al bolilor;

3.2.5 în contextul autorizării anumitor unități;

3.2.6 pentru circulația animalelor terestre pe teritoriul Republicii Moldova

4. Autoritatea competentă concepe supravegherea pentru bolile listate și emergente ale animalelor acvatice ținând cont de:

4.1 cerințele generale în materie de supraveghere bazate pe:

4.1.2 notificare, astfel cum se prevede la art.18 alin. (1) din Legea nr.196/2024 privind sănătatea animală;

4.1.3 o investigație veterinară corespunzătoare a mortalităților crescute și a altor semne de boli grave sau a scăderii semnificative a cotelor de producție fără o cauză determinată;

4.1.4 investigația realizată de autoritatea competentă în cazul unei suspiciuni de apariție a unei boli de categoria E sau, dacă este relevant, a unei boli emergente;

4.1.5 populația de animale vizată pentru supraveghere, astfel cum este prevăzut la pct.5 și 6 la Normă;

4.1.6 contribuția controalelor oficiale și a altor activități oficiale, astfel cum este prevăzut la pct. 11 și 12 la Normă;

4.1.7 măsurile de control al bolilor;

4.2 cerințe specifice în materie de supraveghere:

4.2.1 în cadrul schemei de supraveghere bazate pe riscuri prevăzute la pct. 1-3.3 din anexa nr. 6 la Normă, care implică o ierarhizare a riscurilor și vizite periodice de verificare a sănătății animale, astfel cum sunt prevăzute în la pct. 4 și 5 din anexa nr. 6 la Normă;

4.2.2 în cadrul programelor de eradicare prevăzute în Capitolul II din anexa nr. 6 la Normă;

4.2.3 pentru demonstrarea și menținerea statutului de indemn de boală;

4.2.4 pentru a demonstra, în conformitate cu programele de supraveghere prevăzute Capitolul III din anexa nr. 6 la Normă, că unitățile care nu participă la programul de eradicare menționat la subpct. 4.2.2 sau care nu au obținut statutul de indemn de boală menționat la subpct. 4.2.3 nu sunt infectate;

4.2.5 pentru circulația animalelor acvatice pe teritoriul sau pentru intrarea acestora în Republica Moldova.

5. Autoritatea competentă specifică populația de animale vizată relevantă pentru supravegherea menționată la pct.3-4 pentru fiecare boală listată și, acolo unde este relevant, pentru fiecare boală emergentă și include:

5.1 animalele deținute din speciile listate;

5.2 animalele sălbatice din speciile listate dacă:

5.2.1 sunt supuse unui program de supraveghere sau unui program obligatoriu sau opțional de eradicare sau de supraveghere, care este necesar pentru acordarea sau menținerea statutului de indemn de boală;

5.2.2 autoritatea competentă consideră că acestea constituie un risc care ar putea afecta statutul sanitar al altor specii din alte țări;

5.2.3 supravegherea este necesară pentru a evalua cerințele privind sănătatea animală pentru intrarea sau pentru deplasările pe teritoriul Republicii Moldova.

5.3 pentru a asigura depistarea precoce a unei boli emergente la alte specii decât cele menționate la subpct. 5.1, autoritatea competentă include, în populația de animale vizată, animale deținute din specii care nu sunt listate în scopul bolii listate relevante dacă se aplică următoarele criterii:

5.3.1 sunt deplasate în unități din altă țară, din altă zonă sau din alt compartiment;

5.3.2 din cauza numărului de animale sau frecvenței deplasărilor, autoritatea competentă consideră că animalele constituie un risc care ar putea afecta statutul sanitar al altor animale deținute din altă țară, din altă zonă sau din alt compartiment, în cazul apariției unei boli la specia respectivă.

6. Autoritatea competentă include în populația de animale vizată animale deținute sau sălbatice din specii care nu sunt listate pentru boala listată relevantă atunci când consideră că ele constituie un risc pentru sănătatea animală și umană.

7. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct. 5 subpct. 5.1, autoritatea competentă poate limita populația de animale vizată pentru supravegherea altor boli decât cele din categoria A la categoriile de animale deținute din speciile listate care fac obiectul, pentru boala respectivă:

7.1 programelor de supraveghere;

7.2 unor programe obligatorii sau opționale de eradicare sau de supraveghere care sunt necesare pentru acordarea sau menținerea statutului de indemn de boală; sau

7.3 unor cerințe privind sănătatea animală bazate pe supraveghere, pentru intrarea sau pentru deplasările pe teritoriul Republicii Moldova.

8. Categoriile de animale deținute menționate la pct.7 pot fi stabilite în funcție de vârsta animalelor, de sexul acestora, de localizare și de tipul de producție.

9. Autoritatea competentă se asigură că prelevarea eșantioanelor, tehnicile, validarea și interpretarea metodelor de diagnostic în scopul supravegherii se efectuează în conformitate cu:

9.1 legislația specifică adoptată în conformitate cu Legea nr.196/2024 privind sănătatea animală și cu detaliile și îndrumările relevante puse la dispoziție pe site-urile web ale laboratoarelor de referință;

9.2 atunci când nu sunt prevăzute în legislație și în detaliile și îndrumările menționate la subpct. 9.1, cu normele privind prelevarea eșantioanelor, tehnicile, validarea și interpretarea metodelor de diagnostic prevăzute în Manualul de teste de diagnostic și vaccinuri pentru animale terestre al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor (WOAH), astfel cum a fost modificat, sau în Manualul de teste de diagnostic și vaccinuri pentru animale acvatice al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor (WOAH), astfel cum a fost modificat;

9.3 atunci când nu sunt vizate de subpct.9.1 și 9.2, cu metodele prevăzute la art. 32 alin. (2) lit. b) și la alin. (3) din Legea nr.82/2024 privind sănătatea animală.

10. Metodele de diagnostic pentru acordarea și menținerea statutului de indemn de boală sunt prevăzute în:

10.1 pct. 1 din anexa nr. 3 la Normă pentru infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*;

10.2 pct. 2 din anexa nr. 3 la Normă pentru infecția cu complexul *Mycobacterium tuberculosis* (*Mycobacterium bovis*, *M. caprae* și *M. tuberculosis*) (MTBC);

10.3 pct. 3 din anexa nr. 3 la Normă pentru leucoza enzootică bovină (LEB);

10.4 pct. 4 din anexa nr. 3 la Normă pentru rinotraheita infecțioasă bovină/vulvovaginita pustuloasă infecțioasă (IBR/IPV);

10.5 pct. 5 din anexa nr. 3 la Normă III pentru infecția cu virusul bolii lui Aujeszky (ADV);

10.6 pct. 6 din anexa nr. 3 la Normă pentru diareea virală bovină (BVD);

10.7 pct. 17 din anexa nr. 6 la Normă pentru septicemia hemoragică virală (SHV);

10.8 pct. 17 din anexa nr. 6 la Normă pentru necroza hematopoietică infecțioasă (NHI);

10.9 pct. 27 din anexa nr. 6 la Normă pentru infecția cu virusul anemiei infecțioase a somonului cu deleție în regiunea înalt polimorfică (virusul AIS cu deleție în HPR);

10.10 pct. 38 din anexa nr. 6 la Normă pentru infecția cu *Marteilia refringens*;

10.11 pct. 49 din anexa nr. 6 la Normă pentru infecția cu *Bonamia exitiosa*;

10.12 pct. 60 din anexa nr. 6 la Normă pentru infecția cu *Bonamia ostreae*;

10.13 pct. 72 din anexa nr. 6 la Normă pentru infecția cu virusul bolii petelor albe (WSSV).

11. Dacă este relevant, autoritatea competentă include în conceperea supravegherii menționate la pct. 3 și 4 din Normă rezultatul controalelor oficiale și al altor activități oficiale definite la articolul 2 din Legea nr.82/2024 privind controalele oficiale în domeniul agroalimentar.

Aceste controale oficiale și alte activități oficiale includ:

11.1 inspecții ante-mortem și post-mortem;

11.2 inspecții la posturile de inspecție la frontieră;

11.3 controale oficiale și alte activități oficiale în piețe și în cadrul operațiunilor de colectare;

11.4 controale oficiale și alte activități oficiale în timpul transportului de animale vii;

11.5 inspecții privind sănătatea publică și eșantionare în cadrul unităților;

11.6 orice alte controale oficiale în timpul cărora sunt inspectate sau examinate unități, animale sau probe.

12. Atunci când autoritatea competentă suspectează o boală listată sau o boală emergentă în contextul controalelor oficiale sau al altor activități oficiale menționate la pct.11, aceasta se asigură că sunt informate toate autoritățile competente țării de origine.

Acest lucru se face:

12.1 imediat, în cazul unei boli de categoria A sau al unei boli emergente;

12.2 fără întârziere, pentru celelalte boli.

Secțiunea a-2-a

Confirmarea bolii

13. În cazul suspectării unor boli listate, altele decât bolile de categoria A, sau a unei boli emergente, autoritatea competentă desfășoară o investigație pentru a confirma sau a exclude prezența bolii respective atunci când:

13.1 este necesară pentru a determina statutul sanitar la nivelul țării, al zonei sau al compartimentului din acesta; sau

13.2 este necesară pentru a colecta informațiile necesare la apariția bolii pentru oricare dintre scopurile următoare:

13.2.1 pentru a pune în aplicare măsuri în vederea protejării sănătății animalelor sau a sănătății umane;

13.2.2 pentru a pune în aplicare cerințe privind sănătatea animalelor pentru circulația animalelor sau a produselor; sau

13.2.3 pentru a respecta cerințele prevăzute într-un program de supraveghere

14. Autoritatea competentă confirmă un focar al oricăreia dintre bolile menționate pct.13 atunci când a clasificat un animal sau un grup de animale drept un caz confirmat de astfel de boli în conformitate cu prevederile pct. 16 la Normă.

15. Autoritatea competentă clasifică un animal sau un grup de animale drept un caz suspectat de boală listată sau de boală emergentă atunci când:

15.1 examinările clinice, post-mortem sau de laborator arată că semnele clinice, leziunile post-mortem sau constatările histologice indică boala respectivă;

15.2 rezultatele unei metode de diagnostic indică prezența probabilă a bolii pe o probă prelevată de la un animal sau de la un grup de animale;

15.3 a fost stabilită o legătură epidemiologică cu un caz confirmat.

16. Autoritatea competentă clasifică un animal sau un grup de animale drept un caz confirmat de boală listată sau de boală emergentă atunci când:

16.1 agentul patogen, cu excepția tulpinilor vaccinale, a fost izolat într-o probă prelevată de la un animal sau de la un grup de animale;

16.2 a fost identificat un antigen sau un acid nucleic specific agentului patogen, care nu este o consecință a vaccinării, într-o probă prelevată de la un animal sau de la un grup de animale care prezintă semne clinice conforme cu boala sau o legătură epidemiologică cu un caz suspectat sau confirmat;

16.3 a fost obținut un rezultat pozitiv printr-o metodă indirectă de diagnostic, care nu este o consecință a vaccinării, pe o probă prelevată de la un animal sau de la un grup de animale care prezintă semne clinice conforme cu boala sau o legătură epidemiologică cu un caz suspectat sau confirmat.

17. Definițiile cazurilor suspectate și ale cazurilor confirmate de boli listate, specifice fiecărei boli, sunt prevăzute pentru animalele terestre în anexa nr. 1 la Normă și pentru animalele acvatice la pct. 18, 28, 39, 50, 61, 73 din anexa nr. 6 la Normă;

18. În absența definițiilor specifice bolilor, astfel cum sunt prevăzute la pct. 17, criteriile prevăzute la pct. 15 și 16 se aplică în cazul definițiilor cazurilor suspectate și ale cazurilor confirmate de boli listate și, dacă este relevant, de boli emergente.

Secțiunea a-3-a

Programul de supraveghere

19. O boală de categoria E face obiectul unui program de supraveghere al în conformitate cu art. 28 din Legea nr.196/2024 privind sănătatea animală dacă îndeplinește toate criteriile de mai jos:

19.1 reprezintă o amenințare specifică pentru sănătatea animală și, eventual, pentru cea umană, cu posibile consecințe economice grave pentru comunitatea agricolă și economie într-un sens mai larg;

19.2 este probabilă o evoluție a profilului bolii, în special în ceea ce privește riscul pentru sănătatea umană și sănătatea animală;

19.3 animalele sălbatice infectate reprezintă o amenințare specifică pentru introducerea bolii;

19.4 este fundamental să se obțină, prin acțiuni de supraveghere, informații actualizate periodic cu privire la evoluția circulației acesteia și cu privire la caracterizarea agentului patogen, pentru a evalua riscurile respective și a adapta în consecință măsurile de atenuare a riscurilor.

20. Autoritatea competentă pune în aplicare programe de supraveghere pentru boala relevantă în conformitate cu conținutul din anexa nr. 2 la Normă.

21. Atunci când Republica Moldova depune un program de supraveghere al țării, autoritatea competentă include în datele depuse cel puțin următoarele informații:

21.1 descrierea situației epidemiologice în ceea ce privește boala înainte de data de începere a punerii în aplicare a programului și date privind evoluția epidemiologică a bolii;

21.2 populația de animale vizată, unitățile epidemiologice și zonele programului;

21.3 organizarea autorității competente, supravegherea punerii în aplicare a programului, controalele oficiale ce trebuie aplicate pe perioada punerii în aplicare a programului și rolul tuturor operatorilor relevanți, al profesioniștilor din domeniul sănătății animalelor, al medicilor veterinari, al laboratoarelor de sănătate animală și al altor persoane fizice sau juridice interesate;

21.4 descrierea și delimitarea zonelor geografice și administrative în care trebuie să fie pus în aplicare programul;

21.5 indicatori de măsurare a progresului programului;

21.6 metodele de diagnostic utilizate, numărul probelor testate, frecvența testării și modelele de eșantionare;

21.7 factorii de risc care trebuie luați în considerare la conceperea unei supravegheri specifice, bazate pe riscuri.

22. Atunci când se raportează cu privire la un program de supraveghere, autoritatea competentă include în raport cel puțin următoarele informații:

22.1 descrierea măsurilor puse în aplicare și rezultatele obținute pe baza informațiilor menționate la subpct. 21.2 și 21.4-21.6.

22.2 rezultatele urmăririi evoluției epidemiologice a bolii în situația unui caz suspectat sau confirmat.

Capitolul III

PROGRAMELE DE ERADICARE A BOLILOR DE CATEGORIA B ȘI C ALE ANIMALELOR TERESTRE

Secțiunea a-1-a

Dispoziții generale

23. Atunci când se instituie un program obligatoriu de eradicare a unei boli de categoria B sau un program opțional de eradicare a unei boli de categoria C a animalelor terestre, autoritatea competentă utilizează, pentru aceste programe, o strategie de control al bolilor care include pentru fiecare boală:

23.1 teritoriul și populația de animale vizate de programul de eradicare, astfel cum este prevăzut la pct. 25;

23.2 durata programului de eradicare, astfel cum este prevăzută la pct. 31 și 32 inclusiv obiectivele finale și intermediare ale acestuia, astfel cum sunt prevăzute la pct.28 și 29.

23.3 cerințele specifice bolilor, prevăzute:

23.3.1 la pct. 32-79 pentru infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*, infecția cu MTBC, LEB, IBR/IPV, infecția cu ADV și cu BVD;

23.3.2 la pct. 80-90 pentru infecția cu virusul rabic (RABV);

23.3.3 la pct. 91-118 pentru infecția cu BTV.

24. Autoritatea competentă poate include în programul de eradicare măsuri coordonate la frontiera terestră sau costieră comună cu alte țări pentru a asigura atingerea obiectivelor programului și durabilitatea rezultatelor.

În cazul în care această coordonare nu a fost stabilită, autoritatea competentă include în programul de eradicare, dacă este fezabil, măsuri eficiente de atenuare a riscurilor, inclusiv o supraveghere intensificată.

25. Autoritatea competentă determină domeniul de aplicare al programului de eradicare, inclusiv:

25.1 teritoriul vizat;

25.2 populația de animale vizată și, după caz, populațiile de animale suplimentare.

26. Teritoriul vizat de programul de eradicare menționat la pct. 25 este:

26.1 întregul teritoriu al Republicii Moldova sau

26.2 una sau mai multe zone/regiuni ale țării , cu condiția ca fiecare zonă să corespundă unei/unor unități administrative de cel 4 km² și să includă cel puțin una dintre regiunile stabilite în conformitate cu art. 21 din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală.

27. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct. 26, autoritatea competentă poate defini zone mai mici de 4 km² ținând cont de:

27.1 o suprafață minimă care nu este cu mult mai mică de 4km²;

27.2 existența unor bariere naturale relevante pentru profilul boli.

28. Autoritatea competentă include în programul de eradicare obiective calitative și cantitative finale care acoperă toate cerințele specifice bolilor prevăzute la pct. 185 pentru acordarea statutului de indemn de boală.

29. Autoritatea competentă include în programul de eradicare obiective anuale sau multianuale calitative și cantitative intermediare, pentru a reflecta progresele realizate în direcția atingerii obiectivelor finale.

Aceste obiective intermediare includ:

29.1 toate cerințele specifice bolii menționate la pct. 28;

29.2 dacă este necesar, cerințe suplimentare care nu sunt incluse în criteriile pentru acordarea statutului de indemn de boală pentru evaluarea progresului în vederea eradicării.

30. Autoritatea competentă include în programul de eradicare perioada de aplicare, ținând cont de situația inițială și de obiectivele intermediare indicate la pct. 29;

31. Pentru bolile de categoria C, perioada de aplicare a programului de eradicare nu depășește 6 ani de la data aprobării inițiale de către autoritatea

competentă în conformitate cu art. 31 alin. (3) din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală.

În situații justificate, autoritatea competentă poate prelungi perioada de aplicare a programului de eradicare cu încă 6 ani.

Secțiunea a-2-a

Cerințe pentru programele de eradicare bazate pe acordarea statutului de indemn de boală la nivelul unităților

32. Autoritatea competentă desemnează strategia de control al bolii pentru un program de eradicare în raport cu populația de animale vizate deținute în unități pentru următoarele boli ale animalelor terestre:

32.1 infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*;

32.2 infecția cu MTBC;

32.3 LEB;

32.4 IBR/IPV;

32.5 infecția cu ADV;

32.5 BVD.

33. Strategiile de control al bolii pentru programele de eradicare menționate la pct. 32 se bazează pe:

33.1 punerea în aplicare a măsurilor specifice bolilor menționate la pct. 37-79 până ce toate unitățile relevante obțin statutul de indemn de boală;

33.2 acordarea, suspendarea și retragerea de către autoritatea competentă a statutului de indemn de boală pentru toate unitățile relevante;

33.3 punerea în aplicare a măsurilor de biosecuritate și a altor măsuri de atenuare a riscurilor;

33.4 punerea în aplicare opțională a programelor de vaccinare.

34. Autoritatea competentă aplică un program obligatoriu de eradicare în cazul următoarelor populații de animale vizate:

34.1 pentru infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*, bovinele deținute, ovinele deținute și caprinele deținute;

34.2 pentru infecția cu MTBC, bovinele deținute.

35. Autoritatea competentă aplică programul opțional de eradicare în cazul următoarelor populații de animale vizate:

35.1 pentru LEB, bovinele deținute;

35.2 pentru IBR/IPV, bovinele deținute;

35.3 pentru infecția cu ADV, porcinele deținute;

35.4 pentru BVD, bovinele deținute.

36. Autoritatea competentă include populațiile de animale suplimentare atunci când consideră că aceste animale reprezintă un risc semnificativ pentru statutul sanitar al animalelor menționate la pct. 34 și 35.

37. Operatorii unităților unde sunt deținute animale din populațiile de animale vizate menționate la pct. 34-36, cu excepția abatoarelor, respectă următoarele cerințe generale și specifice bolilor pentru obținerea și menținerea statutului de indemn de boală al unităților:

37.1 cerințe generale:

37.1.1 supravegherea populațiilor de animale vizate și suplimentare pentru boala relevantă, conform ordinelor autorității competente în conformitate cu prevederile pct. 3 subpct. 3.1;

37.1.2 în cazul circulației animalelor din populațiile de animale vizate, asigurarea faptului că statutul sanitar în cadrul unităților nu este pus în pericol din cauza transportului sau a introducerii în unități a animalelor din populațiile de animale vizate sau suplimentare sau a produselor acestora;

37.1.3 vaccinarea animalelor deținute din populațiile de animale vizate împotriva bolii relevante;

37.1.4 măsurile de control al bolilor dacă este suspectată sau confirmată boala;

37.1.5 orice măsuri suplimentare considerate necesare de către autoritatea competentă care pot include, dacă este relevant, separarea animalelor în funcție de statutul sanitar prin măsuri fizice de protecție și măsuri de gestionare;

37.2 cerințele specifice bolilor prevăzute în:

37.2.1 pct.1-19 din anexa nr. 4 la Normă pentru infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B.suis*;

37.2.2 pct. 28-38 din anexa nr. 4 la Normă pentru infecția cu MTBC;

37.2.3 pct. 42-50 din anexa nr. 4 la Normă pentru LEB;

37.2.4 pct. 53-60 din anexa nr. 4 la Normă pentru IBR/IPV;

37.2.5 pct. 65-72 din anexa nr. 4 la Normă pentru infecția cu ADV;

37.2.6 pct. 78-86 din anexa nr. 4 la Normă pentru BVD.

37.3 operatorii abatoarelor unde sunt deținute și sacrificate animale din populațiile de animale vizate menționate la pct. 34-36 respectă cerințele generale prevăzute subpct. 37.1.1, 37.1.4, 31.1.5.

38. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct. 37 subpct. 37.1.1-37.1.5 și cu condiția ca populațiile relevante de animale vizate să respecte cerințele generale menționate la pct. 37 subpct. 37.1, autoritatea competentă poate decide că obligațiile operatorilor de a obține și de a menține statutul de indemn de boală prevăzute la pct. 37 nu se aplică operatorilor următoarelor unități:

38.1 unități izolate;

38.2 unități unde animalele sunt ținute doar pentru operațiuni de colectare;

38.3 unități unde animalele sunt ținute doar pentru numere cu animale;

38.4 circuri ambulante.

39. Autoritatea competentă acordă statutul de indemn de boală la nivel de unitate în funcție de măsura în care operatorii unităților respectă cerințele prevăzute la pct. 37.

40. Autoritatea competentă suspendă sau retrage statutul de indemn de boală la nivel de unitate atunci când sunt îndeplinite condițiile pentru suspendare sau retragere. Aceste condiții sunt prevăzute în:

40.1 pct. 5-10 și pct. 14-19 din anexa nr. 4 la Normă pentru infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*;

40.2 pct. 33-38 din anexa nr. 4 la Normă pentru infecția cu MTBC;

40.3 pct. 45-50 din anexa nr. 4 la Normă pentru LEB;

40.4 pct. 56-60 din anexa nr. 4 la Normă pentru IBR/IPV;

40.5 pct. 68-72 din anexa nr. 4 la Normă pentru infecția cu ADV;

40.6 pct. 82-86 din anexa nr. 4 la Normă pentru BVD.

41. Autoritatea competentă stabilește:

41.1 detaliile regimului de testare, inclusiv, după caz, cerințele specifice bolii menționate la pct. 37 subpct. 37.1.1 atunci când este suspendat sau retras statutul de indemn de boală;

41.2 perioada maximă de timp în care poate fi suspendat statutul de indemn de boală, dacă sunt încălcate condițiile menționate la pct. 40.

42. Autoritatea competentă poate atribui un statut sanitar distinct diferitelor unități epidemiologice ale aceleiași unități, cu condiția ca operatorul acesteia:

42.1 să fi transmis autorității competente spre examinare informațiile cu privire la diferitele unități epidemiologice instituite în cadrul unității, cărora li se acordă un statut sanitar distinct, înainte de orice suspectare sau confirmare a bolii, în conformitate cu prevederile pct. 43, 44, 52, 53, 54.

42.2 să fi instituit un sistem, la care autoritatea competentă să aibă acces la cerere, pentru urmărirea deplasărilor animalelor și a materialului germinativ către, de la și între unitățile epidemiologice;

42.3 să fi separat unitățile epidemiologice prin mijloace fizice și de gestionare și să respecte orice măsuri de atenuare a riscurilor solicitate de autoritatea competentă în acest scop.

43. Atunci când suspectează un caz al bolii relevante, autoritatea competentă efectuează investigații, inițiază o anchetă epidemiologică și suspendă statutul de indemn de boală al unității în care s-a produs cazul suspectat, până la finalizarea investigațiilor și a anchetei epidemiologice.

44. Până la obținerea rezultatului investigațiilor și al anchetei epidemiologice menționate la pct. 43, autoritatea competentă:

44.1 interzice scoaterea din unitate a animalelor din populația de animale vizată, cu excepția cazului în care a permis sacrificarea imediată a acestora într-un abator desemnat;

44.2 atunci când consideră că acest lucru este necesar pentru a controla riscul de răspândire a bolii:

44.2.1 impune izolarea cazurilor suspectate în unitate, dacă acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic;

44.2.2 restricționează introducerea animalelor din populația de animale vizată în unitate;

44.2.3 restricționează scoaterea sau introducerea în unitate a produselor de la populația de animale vizată.

44.2.4 autoritatea competentă menține măsurile menționate pct. 43, 44 subpct. 44.1-44.2.3 până la excluderea sau confirmarea prezenței bolii.

45. Atunci când consideră necesar, autoritatea competentă extinde măsurile prevăzute la pct. 43 și 44:

45.1 populațiile de animale relevante deținute în unitate;

45.2 orice unitate care are o legătură epidemiologică cu unitatea unde s-a produs cazul suspectat.

46. Dacă se suspectează prezența bolii la animale sălbatice, autoritatea competentă extinde măsurile prevăzute la pct. 43 și 44 la unitățile aflate în pericol de infecție, atunci când consideră necesar.

47. Fără a aduce atingere prevederilor de la prevederile pct. 43 pe baza unor motive bine justificate, autoritatea competentă poate decide să nu suspende statutul de indemn de boală al întregii unități dacă există diferite unități epidemiologice, astfel cum se menționează la pct.42

48. Fără a aduce atingere prevederilor de la pct.44 subpct. 44.1, autoritatea competentă poate autoriza circulația animalelor din populația de animale vizată relevantă către o unitate aflată sub supravegherea sa oficială, cu condiția respectării următoarelor cerințe:

48.1 animalele sunt deplasate doar prin transport direct;

48.2 la unitatea de destinație, animalele sunt ținute în instalații închise, fără a intra în contact cu animale deținute cu un statut sanitar superior sau cu animale sălbatice din speciile listate pentru boala relevantă.

49. Fără a aduce atingere prevederilor de la pct.44 subpct. 44.1, în cazul unei boli de categoria C, autoritatea competentă poate permite circulația animalelor din populația de animale vizată cu condiția ca acestea să fie deplasate, dacă este

necesar, prin transport direct, într-o unitate aflată într-o zonă care nu este indemnă de boală și nici nu este vizată de un program opțional de eradicare.

50. Atunci când aplică prevederea prevăzută la pct. 48, autoritatea competentă:

50.1 suspendă statutul de indemn de boală al unității de destinație a animalelor care fac obiectul derogărilor, până la finalul investigațiilor menționate pct. 43;

50.2 interzice, până la finalul investigațiilor menționate la pct. 43, circulația animalelor din unitatea respectivă, cu excepția cazului în care a autorizat transportul direct al acestora către un abator desemnat, în vederea sacrificării imediate;

50.3 în cazul suspiciunii de infecție cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* sau cu MTBC, menține interdicția menționată la subpct. 50.2 după finalul investigației, până ce au fost sacrificate toate animalele deplasate în unitate în urma prevederii prevăzute la pct.48.

51. Autoritatea competentă poate aplica derogările prevăzute la pct. 47-50 doar dacă operatorii unităților de origine și de destinație și transportatorii animalelor care fac obiectul derogărilor:

51.1 aplică măsurile corespunzătoare de biosecuritate și alte măsuri de atenuare a riscurilor necesare pentru a preveni răspândirea bolii;

51.2 furnizează autorității competente garanții privind aplicarea tuturor măsurilor necesare de biosecuritate și a altor măsuri de atenuare a riscurilor necesare.

52. Dacă se confirmă un caz de boală , autoritatea competentă:

52.1 retrage statutul de indemn de boală al unității/unităților infectate;

52.2 adoptă măsurile prevăzute la pct. 55-79 în unitatea infectată/unitățile infectate.

53. Fără a aduce atingere prevederilor de la pct.52 subpct. 52.1 autoritatea competentă poate limita retragerea statutului de indemn de boală la unitățile epidemiologice în care a fost confirmat un caz.

54. Dacă boala este confirmată la animalele sălbatice, autoritatea competentă efectuează, dacă este necesar, o anchetă epidemiologică și investigațiile prevăzute pct. 55-57.

În cazul în care consideră că este necesar pentru a preveni răspândirea bolii, autoritatea competentă:

54.1 impune măsuri relevante de control al bolilor, astfel cum sunt prevăzute la pct. 43-57 și pct. 75-78 , în unitățile care dețin populația de animale vizată și populațiile de animale suplimentare;

54.2 efectuează sau impune alte măsuri proporționale și necesare pentru prevenirea, supravegherea și controlul bolilor în ceea ce privește populația de animale sălbatice relevantă sau în habitatul acesteia.

55. Dacă se confirmă boala, autoritatea competentă:

55.1 efectuează o anchetă epidemiologică;

55.2 efectuează investigații și aplică măsurile prevăzute la pct.43-44 în toate unitățile cu o legătură epidemiologică;

55.3 adaptează supravegherea la factorii de risc identificați, ținând cont de concluziile anchetei epidemiologice.

56. Autoritatea competentă ia în considerare necesitatea efectuării unei investigații asupra animalelor sălbatice din populațiile de animale suplimentare, în cazul în care ancheta epidemiologică evidențiază o legătură epidemiologică între animalele deținute și cele sălbatice.

57. Autoritatea competentă informează cât mai curând posibil cu privire la situație:

57.1 operatorii și autoritățile relevante din alte țări vizate de legăturile epidemiologice cu cazul confirmat;

57.2 autoritățile competente din alte țări care pot fi vizate de legăturile epidemiologice cu unitatea/unitățile infectată/infectate.

58. Autoritatea competentă limitează scoaterea din unitatea infectată a animalelor din populația de animale vizate, cu excepția cazului în care a permis sacrificarea imediată a acestora într-un abator desemnat.

59. În cazul în care consideră că este necesar pentru a preveni răspândirea bolii, autoritatea competentă:

59.1 impune izolarea cazurilor suspectate și confirmate în cadrul unității, dacă acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic;

59.2 restricționează circulația animalelor din populația de animale vizate în interiorul unității;

59.3 restricționează introducerea animalelor din populația de animale vizate în unitate;

59.4 restricționează scoaterea sau introducerea în unitate a produselor de la animalele din populația de animale vizate.

60. Atunci când consideră necesar, autoritatea competentă extinde măsurile de la pct. 58 și 59 la animalele și produsele de la populațiile de animale suplimentare, pentru a preveni răspândirea bolii.

61. După confirmarea bolii, autoritatea competentă impune efectuarea următoarelor testări în cadrul unităților infectate, într-o perioadă maximă de timp pe care o va stabili autoritatea competentă:

61.1 testarea animalelor a căror testare este considerată necesară pentru a finaliza ancheta epidemiologică;

61.2 testarea în vederea restabilirii statutului de indemn de boală, astfel cum este prevăzut în:

61.2.1 pct. 7-10 și pct. 16-19 din anexa nr. 4 la Normă pentru infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*;

61.2.2 pct. 35-38 din anexa nr. 4 la Normă pentru infecția cu MTBC;

61.2.3 pct. 47-50 din anexa nr. 4 la Normă pentru LEB;

61.2.4 pct. 58-60 din anexa nr. 4 la Normă pentru IBR/IPV;

61.2.5 pct. 70-72 din anexa nr. 4 la Normă pentru infecția cu ADV;

61.2.6 pct. 84-86 din anexa nr. 4 la Normă pentru BVD;

61.3 orice teste suplimentare pe care le consideră necesare pentru a asigura depistarea rapidă a animalelor infectate care pot contribui la răspândirea bolii.

62. Fără a aduce atingere prevederilor de la pct. 61 subpct. 61.1, testarea nu se impune atunci când se restabilește statutul de indemn de boală în conformitate cu:

62.1 pct. 2 și 12 din anexa nr. 4 la Normă pentru infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*;

62.2 pct.43 din anexa nr. 4 la Normă pentru LEB;

62.3 pct.54 din anexa nr. 4 la Normă pentru IBR/IPV;

62.4 pct.66 din anexa nr. 4 la Normă pentru infecția cu ADV;

62.5 pct.79 din anexa nr. 4 la Normă pentru BVD.

63. Autoritatea competentă impune sacrificarea tuturor animalelor recunoscute drept cazuri confirmate și, dacă este necesar, drept cazuri suspectate, în unitățile infectate, într-o perioadă maximă de timp stabilită de aceasta.

64. Sacrificarea animalelor menționate la pct. 63 se efectuează sub supraveghere de către medicul veterinar într-un abator desemnat de către autoritatea competentă.

65. Autoritatea competentă poate impune uciderea și distrugerea unora dintre animalele menționate la pct. 63 sau a tuturor acestor animale, în locul sacrificării.

66. Autoritatea competentă poate extinde măsurile prevăzute la pct. 61-65 la animalele din populațiile de animale suplimentare atunci când acest lucru este necesar pentru a eradica boala în unitățile infectate.

67. Autoritatea competentă impune ca, în toate unitățile infectate cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* sau cu MTBC:

67.1 laptele de la cazuri confirmate să fie dat spre consum doar animalelor din aceeași unitate după ce a fost prelucrat, pentru a asigura inactivarea agentului patogen, sau să fie eliminat;

67.2 bălegarul, paie, furaje sau orice alte substanțe și materii care au intrat în contact cu un caz confirmat sau cu materii contaminate să fie colectate și eliminate cât mai curând sau, după o evaluare corespunzătoare a riscurilor, să fie stocate și prelucrate pentru a reduce riscul de răspândire a bolii la un nivel acceptabil.

68. În cazul infecției cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*, autoritatea competentă impune ca fetoșii, animalele născute moarte, animalele care au murit din cauza bolii după naștere și placentele să fie colectate și eliminate în toate unitățile infectate.

69. În cazul infecției cu o boală de categoria C, autoritatea competentă impune orice măsuri necesare prevăzute la pct. 67 și 68, atunci când consideră că este nevoie.

70. În cazul în care consideră necesar, autoritatea competentă impune urmărirea sursei, prelucrarea sau eliminarea oricăror produse din unitățile infectate care ar putea constitui un risc pentru răspândirea bolii sau ar putea afecta sănătatea umană.

71. Fără a aduce atingere prevederilor de la pct. 58, autoritatea competentă poate autoriza circulația animalelor clinic sănătoase, cu excepția cazurilor confirmate, către o unitate aflată sub supravegherea sa oficială, cu condiția respectării următoarelor cerințe:

71.1 circulația nu periclitează statutul sanitar al animalelor la unitatea de destinație sau pe drumul către destinația respectivă;

71.2 animalele sunt deplasate doar prin transport direct.

71.3 la unitatea de destinație, animalele sunt ținute în instalații închise, fără a intra în contact cu animale deținute cu un statut sanitar superior sau cu animale sălbatice din speciile listate pentru boala relevantă.

72. Fără a aduce atingere prevederilor pct. 58 în cazul unei boli de categoria C, autoritatea competentă poate autoriza circulația animalelor clinic sănătoase din populația de animale vizată relevantă, cu excepția cazurilor confirmate, cu condiția respectării următoarelor cerințe:

72.1 acestea sunt deplasate, dacă este necesar prin transport direct, într-o unitate aflată într-o zonă care nu este nici indemnă de boală, nici nu este vizată de un program opțional de eradicare;

72.2 circulația nu periclitează statutul sanitar al populațiilor de animale vizate sau suplimentare în unitatea de destinație sau pe drumul către destinația respectivă.

73. Atunci când aplică prevederea prevăzută la pct. 71 autoritatea competentă retrage statutul de indemn de boală al unității de destinație a animalelor care fac obiectul derogării și:

73.1 impune circulația animalelor prin transport direct, într-o perioadă maximă de timp pe care o stabilește, de la unitatea de destinație până la un abator desemnat, în vederea sacrificării imediate;

73.2 în cazul unei boli de categoria C, impune măsurile de control al bolilor prevăzute la pct. 58-78 până la restabilirea statutului de indemn de boală al unității.

74. Autoritatea competentă poate aplica prevederile prevăzute la pct. 71 și 72 doar dacă operatorii unităților de origine și de destinație și transportatorii animalelor care fac obiectul derogărilor:

74.1 aplică măsurile corespunzătoare de biosecuritate și alte măsuri de atenuare a riscurilor necesare pentru a preveni răspândirea bolii;

74.2 furnizează autorității competente garanții privind aplicarea tuturor măsurilor necesare de biosecuritate și a altor măsuri de atenuare a riscurilor necesare.

75. Autoritatea competentă impune operatorilor tuturor unităților infectate și celor care primesc animale din unități infectate curățarea și dezinfecția sau, atunci când este relevant, eliminarea în siguranță a:

75.1 tuturor părților din unități care ar fi putut fi contaminate după eliminarea cazurilor confirmate și suspectate și înainte de repopulare;

75.2 oricăror materii prime furajere de origine vegetală, a materiilor, substanțelor, a echipamentelor în scopuri de reproducție, medicale și de producție care ar fi putut fi contaminate;

75.3 oricăror haine de protecție sau orice echipamente de siguranță folosite de operatori și vizitatori;

75.4 tuturor mijloacelor de transport, containerelor și echipamentelor după transportul de animale sau de produse din unitățile infectate;

75.5 zonelor de încărcare pentru animale după fiecare utilizare.

76. Autoritatea competentă aprobă protocolul pentru curățare și dezinfecție.

77. Autoritatea competentă supraveghează curățarea și dezinfecția sau, acolo unde este relevant, eliminarea în siguranță și nu restabilește și nu acordă din nou statutul de indemn de boală unității până ce nu consideră că s-au finalizat curățarea și dezinfecția sau, acolo unde este relevant, eliminarea în siguranță.

78. Pe baza unei evaluări a riscurilor, autoritatea competentă poate considera că o pășună este contaminată și poate interzice utilizarea acesteia pentru animalele deținute cu un statut sanitar superior față de statutul populației de animale vizate sau, dacă prezintă relevanță epidemiologică, al populațiilor de

animale suplimentare, pentru o perioadă de timp suficientă pentru ca riscul de persistență a agentului patogen să fie considerat neglijabil.

79. Înainte de ridicarea măsurilor de control al bolilor sau în momentul ridicării acestora, autoritatea competentă impune măsuri proporționale de atenuare a riscurilor pentru a preveni reinfectarea unității, ținând cont de factori de risc relevanți, după cum arată rezultatele anchetei epidemiologice. Aceste măsuri țin cont cel puțin de:

79.1 persistența agentului patogen în mediul înconjurător sau la animalele sălbatice;

79.2 măsurile de biosecuritate adaptate particularităților unității.

Secțiunea a-3-a

Dispoziții privind programele de eradicare a infecției cu RABV

80. Atunci când instituie un program de eradicare a infecției cu RABV, autoritatea competentă bazează programul pe o strategie de control al bolilor care include:

80.1 vaccinarea animalelor din populația de animale vizată pe care o consideră relevantă;

80.2 punerea în aplicare a măsurilor de reducere a riscului de contact cu animalele infectate;

80.3 controlul riscului de răspândire și de introducere a bolii pe teritoriul Republicii Moldova.

81. Autoritatea competentă pune în aplicare programul de eradicare ținând cont de faptul că acesta este:

81.1 bazat pe o evaluare a riscurilor, actualizată, după cum este necesar, în funcție de evoluția situației epidemiologice;

81.2 sprijinit de campanii de informare publică în care sunt implicate toate părțile interesate relevante;

81.3 coordonat, dacă este necesar, cu autoritățile relevante responsabile pentru sănătatea publică, populațiile de animale sălbatice sau vânătoare;

81.4 adaptat în funcție de o abordare teritorială, bazată pe riscuri.

82. Autoritatea competentă poate fi implicată în punerea în aplicare a programelor de eradicare a infecției cu RABV într-un teritoriu ,zonă sau compartiment pentru a preveni riscul de răspândire și de introducere a RABV pe teritoriul Republicii Moldova.

83. Autoritatea competentă aplică programul de eradicare a infecției cu RABV în cazul următoarei populații de animale vizate: animale deținute și sălbatice din specii care aparțin următoarelor familii: Carnivora, Bovidae, Suidae, Equidae, Cervidae și Camelidae.

84. Autoritatea competentă vizează în special vulpile sălbatice prin măsurile din programul de eradicare, acestea fiind principalul rezervor de RABV.

85. Autoritatea competentă supune măsurilor din programul de eradicare și alte populații de animale vizate decât vulpile sălbatice atunci când consideră că aceste animale reprezintă un risc semnificativ.

86. Autoritatea competentă poate include animalele sălbatice din speciile din ordinul Chiroptera în populația de animale vizată relevantă pentru supravegherea menționată la pct. 5 și 6.

87. Autoritatea competentă efectuează supravegherea infecției cu RABV în scopul:

87.1 depistării precoce a infecției;

87.2 urmării tendinței numărului de animale infectate, ceea ce include, potrivit unei abordări bazate pe riscuri, colectarea și testarea vulpilor sălbatice și a altor carnivore sălbatice găsite moarte;

87.3 aplică măsuri de control al bolilor în caz de suspiciune sau confirmare a infecției cu RABV, astfel cum este prevăzut la pct. 89 și 90;

87.4 aplică, dacă este necesar, măsuri de atenuare a riscurilor pentru a preveni răspândirea RABV prin deplasări ale câinilor, pisicilor și dihorilor domestici.

88. Atunci când consideră că este necesar, autoritatea competentă impune:

88.1 vaccinarea și monitorizarea eficacității vaccinării, în conformitate cu prevederile pct. 3 și 4 din anexa nr. 5 la Normă, dacă este relevant, pentru alte animale menționate în pct. 85 la Normă;

88.2 identificarea și înregistrarea câinilor, a pisicilor și a dihorilor domestici;

88.3 restricții în ceea ce privește circulația animalelor deținute relevante din speciile menționate în pct.85 la Normă care nu sunt vaccinate împotriva infecției cu RABV în conformitate cu prevederilor pct. 1-4 din anexa nr. 5 la Normă;

88.4 măsurile prevăzute la pct. 89 atunci când un animal dintr-o specie listată a rănit o persoană sau un animal fără un motiv evident și în contradicție cu comportamentul său normal sau a prezentat o modificare inexplicabilă a comportamentului, urmată de deces în cel mult 10 zile.

89. Atunci când se suspectează infecția cu RABV, autoritatea competentă:

89.1 efectuează investigații suplimentare pentru a confirma sau a exclude prezența bolii;

89.2 impune restricții relevante în ceea ce privește circulația sau uciderea cazurilor suspectate pentru a proteja oamenii și animalele împotriva riscului de infecție în perioada în care se așteaptă rezultatele investigațiilor;

89.3 impune orice măsuri justificate de atenuare a riscurilor, pentru reducerea riscului de transmitere suplimentară a RABV la oameni sau la animale.

90. Atunci când se confirmă infecția cu RABV, autoritatea competentă ia măsuri pentru a preveni transmiterea în continuare a bolii la animale și la oameni, și anume:

90.1 efectuează o anchetă epidemiologică, care include identificarea tulpinii de RABV implicate, pentru a identifica sursa probabilă a infecției și legăturile epidemiologice;

90.2 cu excepția cazului în care consideră că sunt necesare investigații suplimentare, exclude o infecție cu RABV la animalele cu o legătură epidemiologică dacă:

90.2.1 a trecut o perioadă minimă de 3 luni de la legătura epidemiologică cu cazul confirmat;

90.2.2 nu au fost depistate semne clinice la animalele respective;

90.2.3 atunci când consideră necesar, ia una sau mai multe dintre măsurile menționate la pct. 87-89;

90.2.4 se asigură că carcasele cazurilor confirmate de animale sălbatice infectate sunt eliminate sau prelucrate conform normelor prevăzute la art.14 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman.

Secțiunea a-4-a

Dispoziții privind programele de eradicare a infecției cu BTV

91. Atunci când instituie un program opțional de eradicare a infecției cu BTV, autoritatea competentă bazează programul pe o strategie de control al bolilor care include:

91.1 supravegherea infecției cu BTV în conformitate cu cerințele prevăzute în pct. 8-27 din anexa nr.5 la Normă

91.2 vaccinarea populației relevante de animale vizate pentru eradicarea bolii prin intermediul campaniilor periodice de vaccinare, care vor fi puse în aplicare, după cum este relevant, în conformitate cu o strategie pe termen lung;

91.3 restricții privind circulația populației de animale vizate în conformitate cu cerințele prevăzute la pct. 108-113 și pct. 117, 118;

91.4 măsuri de atenuare a riscurilor pentru a reduce la minimum transmiterea infecției cu BTV prin vectori.

92. Autoritatea competentă pune în aplicare programul de eradicare ținând cont de următoarele aspecte:

92.1 programul depistează și eradică toate serotipurile 1-24 prezente în teritoriul vizat de programul de eradicare;

92.2 teritoriul vizat de programul de eradicare este:

92.2.1 întregul teritoriu al Republicii Moldova; sau

92.2.2. o zonă sau zone care includ un teritoriu cu o rază de cel puțin 150 km în jurul fiecărei unități infectate.

93. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct. 92 subpct. 92.2.2, autoritatea competentă poate adapta zona vizată/zonile vizate de programul de eradicare în conformitate cu:

93.1 situația geografică a unității/unităților infectate și frontierele unităților administrative corespunzătoare;

93.2 condițiile ecologice și meteorologice;

93.3 abundența, activitatea și distribuția vectorilor prezenți în zonă/zone;

93.4 serotipul BTV implicat;

93.5 rezultatele anchetei epidemiologice prevăzute la articolul 42;

93.6 rezultatele activităților de supraveghere.

94. Autoritatea competentă aplică programul de eradicare a infecției cu BTV în cazul următoarei populații de animale vizate: animale deținute din specii ale familiilor Antilocapridae, Bovidae, Camelidae, Cervidae, Giraffidae, Moschidae și Tragulidae.

95. Atunci când consideră necesar, autoritatea competentă aplică programul de eradicare în cazul următoarelor populații de animale suplimentare: animale sălbatice din specii ale familiilor Antilocapridae, Bovidae, Camelidae, Cervidae, Giraffidae, Moschidae și Tragulidae.

96. Operatorii unităților, altele decât abatoarele, în care sunt deținute animale din populația de animale vizată menționată la pct. 94:

96.1 respectă cerințele impuse de autoritatea competentă în ceea ce privește supravegherea animalelor din populația de animale vizată;

96.2 respectă cerințele impuse de autoritatea competentă în ceea ce privește supravegherea entomologică;

96.3 asigură vaccinarea animalelor din populația de animale vizată respectând ordinele autorității competente;

96.4 pun în aplicare măsuri de control al bolii dacă este suspectată sau confirmată boala, respectând ordinele autorității competente;

96.5 respectă cerințele privind circulația, respectând ordinele autorității competente;

96.6 pun în aplicare orice măsuri suplimentare pe care autoritatea competentă le consideră necesare, care ar putea include, dacă este relevant, protejarea animalelor deținute împotriva atacurilor vectorilor, în conformitate cu statutul sanitar al animalelor.

97. Operatorii abatoarelor în care sunt deținute și sacrificate animale din populația de animale vizată menționată la pct. 94:

97.1 respectă cerințele impuse de autoritatea competentă în ceea ce privește supravegherea animalelor din populația de animale vizată;

97.2 pun în aplicare măsuri de control al bolii dacă este suspectată sau confirmată boala, respectând ordinele autorității competente;

97.3 pun în aplicare orice măsuri suplimentare pe care autoritatea competentă le consideră necesare, care ar putea include, dacă este relevant, protejarea animalelor deținute împotriva atacurilor vectorilor, în conformitate cu statutul sanitar al animalelor.

98. În teritoriul vizat de un program de eradicare împotriva infecției cu BTV menționat la pct. 92 subpct. 92.2, autoritatea competentă:

98.1 cartografiază teritoriul vizat într-o serie de unități geografice în conformitate cu pct. 18 și 19 din anexa nr. 5 la Normă;

98.2 efectuează supravegherea infecției cu BTV în fiecare unitate geografică, după cum este relevant în raport cu situația epidemiologică, potrivit cerințelor prevăzute în pct. 8-27 din anexa nr. 5 la Normă;

98.3 aplică măsurile de control al bolii prevăzute la pct. 101-107, în cazul suspiciunii sau al confirmării bolii;

98.3 impune operatorilor unităților de bovine, ovine sau caprine și, dacă este necesar, de alte populații de animale vizate, să își vaccineze animalele;

98.4 aplică cerințele prevăzute la pct. 108-113 și pct. 117, 118 circulației animalelor din populația de animale vizată.

99. Fără a aduce atingere prevederilor de la pct. 98 subpct. 98.1, autoritatea competentă poate decide să nu le impună operatorilor să își vaccineze animalele dacă, în urma unei evaluări a riscurilor, justifică în mod corespunzător faptul că punerea în aplicare a altor măsuri este suficientă pentru eradicarea bolii.

100. Atunci când consideră că este necesar și dacă este posibil, autoritatea competentă instituie o zonă indemnă sezonier de BTV, astfel cum se prevede în pct. 48-47 din anexa nr. 5 la Normă.

În acest caz, autoritatea competentă pune la dispoziția Comisiei wEuropene:

100.1 informații care demonstrează îndeplinirea criteriilor specifice pentru determinarea perioadei în care este indemnă sezonier de BTV;

100.2 data de început și data de sfârșit a perioadei;

100.3 informații care demonstrează încetarea transmiterii BTV în zona respectivă;

100.4 delimitarea zonei care îndeplinește cerințele minime prevăzute la pct. 25-27.

101. În caz de suspiciune de infecție cu BTV, autoritatea competentă efectuează o investigație pentru a confirma sau a exclude boala.

102. Până la obținerea rezultatului investigației menționate pt. 101, autoritatea competentă:

102.1 restricționează circulația animalelor și a materialului germinativ provenit de la populația de animale vizată din unitatea în care sunt deținute, cu excepția cazului în care aceasta este autorizată în vederea sacrificării imediate;

102.2 impune măsuri relevante de atenuare a riscurilor, atunci când acest lucru este necesar și fezabil din punct de vedere tehnic, pentru a preveni sau a reduce expunerea animalelor din populația de animale vizată la atacurile vectorilor.

103. Atunci când consideră că este necesar, autoritatea competentă extinde măsurile prevăzute la pct. 101 și 102 în cazul unităților unde animalele din populația de animale vizată au prezentat o expunere la vectori infecțioși asemănătoare cu cea a cazurilor suspectate.

104. Măsurile prevăzute la pct. 101-103 pot fi retrase atunci când autoritatea competentă consideră că nu mai sunt necesare pentru a limita riscul de răspândire a bolii.

105. În caz de confirmare a infecției cu BTV, autoritatea competentă:

105.1 confirmă focarul și, după caz, stabilește sau extinde zona supusă programului de eradicare;

105.2 efectuează, dacă este necesar, o anchetă epidemiologică;

105.3 restricționează circulația animalelor din populația de animale vizată din unitatea în care sunt deținute, cu excepția cazului în care aceasta este autorizată în vederea sacrificării imediate;

105.4 restricționează circulația materialului germinativ provenit de la populația de animale vizată din unitatea în care sunt deținute;

105.5 impune măsuri relevante de atenuare a riscurilor, atunci când consideră că acest lucru este necesar și fezabil din punct de vedere tehnic, pentru a preveni sau a reduce expunerea animalelor din populația de animale vizată la atacurile vectorilor;

105.6 aplică măsurile de control al bolilor prevăzute la pct. 101-104 tuturor unităților care prezintă o legătură epidemiologică cu cazul confirmat, inclusiv celor care dețin animale din populația de animale vizată care prezintă o expunere la vectori infecțioși asemănătoare cu cea a cazurilor suspectate.

106. Pe lângă măsurile prevăzute la pct. 105 și pentru a preveni răspândirea bolii, atunci când consideră necesar, autoritatea competentă:

106.1 impune operatorilor de unități de bovine, ovine, caprine și, dacă este necesar, cu alte populații de animale vizate să își vaccineze animalele împotriva infecției cu serotipul/serotipurile relevante de BTV, astfel cum este prevăzut la pct. 98 subpct. 98.4;

106.2 investighează și monitorizează statutul sanitar al populației de animale vizate care se află în apropierea unității în care este deținut cazul confirmat.

107. Măsurile prevăzute la pct. 105 și 106 pot fi retrase atunci când autoritatea competentă consideră că nu mai sunt necesare pentru a limita riscul de răspândire a bolii.

108. Autoritatea competentă autorizează introducerea de animale din populația de animale vizată pe teritoriul vizat de un program de eradicare a infecției cu BTV, menționat la pct. 92 subpct. 92.2 doar dacă este îndeplinită cel puțin una dintre cerințele menționate la pct.28-34 din anexa nr. 5 la Normă.

109. Fără a aduce atingere prevederilor de la pct. 108, autoritatea competentă poate, de asemenea, autoriza introducerea animalelor din populația de animale vizată pe teritoriul vizat de programul de eradicare a infecției cu BTV dacă:

109.1 a evaluat riscul pe care îl reprezintă introducerea pentru statutul sanitar al locului de destinație în ceea ce privește infecția cu BTV, ținând cont de posibilele măsuri de atenuare a riscurilor pe care le poate adopta la locul de destinație;

109.2 interzice circulația acestor animale către alt alte țări:

109.2.1 pentru o perioadă de 60 de zile după introducere;

109.2.2 până la efectuarea unui test negativ pentru reacția de polimerizare în lanț (PCR) pentru serotipurile 1-24 ale BTV, pe probe prelevate la cel puțin 14 zile de la introducere;

109.3 adaptează supravegherea, dacă este necesar, în conformitate cu prevederile menționate la pct. 23 din anexa nr. 5 la Normă;

109.4 animalele îndeplinesc oricare dintre cerințele menționate în pct. 32-34 din anexa nr.5 la Normă.

110. Autoritatea competentă autorizează introducerea de material germinativ de la populația de animale vizată pe teritoriul vizat de un program de eradicare a infecției cu BTV, menționat la pct. 92.2 doar dacă este îndeplinită cel puțin una dintre cerințele menționate în pct. 35-37 din anexa nr. 5 la Normă.

111. Fără a aduce atingere prevederilor pct. 110, autoritatea competentă poate, de asemenea, autoriza introducerea materialului germinativ de la populația vizată pe teritoriul vizat de programul de eradicare a infecției cu BTV dacă:

111.1 a evaluat riscul pe care îl reprezintă introducerea pentru statutul sanitar al locului de destinație în ceea ce privește infecția cu BTV, ținând cont de posibilele măsuri de atenuare a riscurilor pe care le poate adopta la locul de destinație;

111.2 interzice circulația acestui material germinativ către alt alte țări;

111.3 materialul germinativ îndeplinește oricare dintre cerințele menționate în pct. 38 din anexa nr. 5 la Normă.

112. Dacă autoritatea competentă care acceptă animalele sau materialul germinativ, recurge la prevederile prevăzute la pct. 109 și 114 aceasta:

112.1 informează cât mai curând Comisia Europeană în acest sens;

112.2 acceptă animale sau material germinativ de la populația de animale vizată care îndeplinesc cerințele pentru derogarea relevantă, indiferent țara origine a animalului sau a materialului germinativ.

113. Atunci când autoritatea competentă acceptă animalele sau materialul germinativ nu mai recurge la prevederile prevăzute la pct. 109 și 114, aceasta informează cât mai curând Comisia Europeană.

114. La cererea operatorului, autoritatea competentă poate acorda statutul de „unitate protejată de vectori” unităților sau instalațiilor care îndeplinesc criteriile prevăzute în pct. 39 din anexa nr. 5 la Normă.

115. Autoritatea competentă verifică, cu frecvența corespunzătoare, dar cel puțin la începutul, în timpul și la finalul perioadei de protecție necesare, eficacitatea

măsurilor puse în aplicare prin intermediul unei capcane pentru vectori în interiorul unității.

116. Autoritatea competentă retrage imediat statutul de unitate protejată de vectori atunci când nu mai sunt îndeplinite condițiile pct. 114.

117. Autoritatea competentă autorizează circulația animalelor din populația de animale vizată prin teritoriul vizat de un program de eradicare a infecției cu BTV menționat la pct. 92 subpct. 92.2:

117.1 animalele din populația de animale vizată îndeplinesc cel puțin una dintre cerințele menționate în pct. 28-30 din anexa nr. 5 la Normă;

117.2 mijloacele de transport în care sunt încărcate animalele au fost protejate împotriva atacurilor vectorilor, iar călătoria nu include descărcarea animalelor pentru o perioadă mai mare de 1 zi sau animalele sunt descărcate pentru o perioadă mai mare de 1 zi într-o unitate protejată de vectori sau în timpul perioadei indemne vectori.

118. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct.117, autoritatea competentă poate, de asemenea, autoriza circulația animalelor din populația de animale vizată prin teritoriul vizat de un program de eradicare a infecției cu BTV dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la pct. 109 subpct. 109.1, 109.3 și 109.4.

Capitolul IV

PROGRAMELE DE ERADICARE A BOLILOR DE CATEGORIA B ȘI C ALE ANIMALELOR ACVATICE

Secțiunea a-1-a

Dispoziții generale

119. Atunci când instituie un program obligatoriu de eradicare a unei boli de categoria B sau un program opțional de eradicare a unei boli de categoria C a animalelor acvatice, autoritatea competentă utilizează, pentru aceste programe, o strategie de control al bolilor care include pentru fiecare boală:

119.1 tipul cerințelor în materie de supraveghere necesare pentru îndeplinirea condițiilor pentru acordarea și menținerea statutului de indemn de boală ținând cont de prevederile menționate la pct. 3 subpct. 3.2.2;

119.2 teritoriul și populația de animale vizate de programul de eradicare, astfel cum este prevăzut la pct. 121-124, 131 și 132;

119.3 durata programului de eradicare, astfel cum este prevăzută la pct. 128 și 129, inclusiv obiectivele finale și intermediare ale acestuia, astfel cum sunt prevăzute la pct. 125-127;

119.4 măsurile preventive și de control specifice fiecărei boli prevăzute la pct.138-173.

120. Autoritatea competentă poate include în programul de eradicare măsuri coordonate la frontiera sa terestră sau costieră comună cu alte țări, pentru a asigura atingerea obiectivului programelor și durabilitatea rezultatelor.

În cazul în care această coordonare nu a fost stabilită, autoritatea competentă include în programul de eradicare, dacă este fezabil, măsuri eficiente de atenuare a riscurilor, inclusiv o supraveghere intensificată.

121. Autoritatea competentă determină domeniul de aplicare al programului de eradicare, inclusiv:

121.1 teritoriul vizat;

121.2 populația de animale vizată și, dacă este necesar, populații de animale suplimentare.

122. Teritoriul vizat de programul de eradicare menționat la pct. 121 subpct. 121.1 poate fi:

122.1 întregul teritoriu al Republicii Moldova;

122.2 una sau mai multe zone;

122.3 localizarea geografică a unităților care cuprind compartimentul sau compartimentele.

123. Toate unitățile localizate în Republica Moldova, în zona sau în compartimentul vizat de programul de eradicare sunt incluse în programul de eradicare.

124. Fără a aduce atingere prevederilor pct. 123, autoritatea competentă poate exclude din programul de eradicare unitățile de acvacultură care nu reprezintă un risc semnificativ pentru succesul programului respectiv și care sunt exceptate de la obligația de a solicita autorizare.

125. Autoritatea competentă include în programul de eradicare obiective finale calitative și cantitative care acoperă toate cerințele specifice bolilor prevăzute la pct. 185 pentru acordarea statutului de indemn de boală.

126. Dacă acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, autoritatea competentă care pune în aplicare un program de eradicare include în programul respectiv și obiective calitative și cantitative finale bazate pe statutul sanitar al populației de animale sălbatice care constituie o amenințare pentru atingerea statutului de indemn de boală.

127. Autoritatea competentă include în programul de eradicare obiective anuale sau multianuale calitative și cantitative intermediare, pentru a reflecta progresele realizate în direcția atingerii obiectivelor finale. Aceste obiective intermediare includ:

127.1 toate cerințele specifice bolii menționate la pct. 125 și obiectivele menționate la pct. 126;

127.2 dacă este necesar, cerințe suplimentare care nu sunt incluse în cerințele pentru acordarea statutului de indemn de boală pentru evaluarea progresului în direcția eradicării.

128. Perioada de aplicare a programelor de eradicare pentru bolile animalelor acvatice listate este prevăzută la pct. 8-11 din anexa nr. 6 la Normă:

128.1 capitolul 1 pentru SHV și NHI;

128.2 capitolul 2 pentru infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR;

128.3 capitolul 3 pentru infecția cu *Marteilia refringens*;

128.4 capitolul 4 pentru infecția cu *Bonamia exitiosa*;

128.5 capitolul 5 pentru infecția cu *Bonamia ostreae*;

128.6 capitolul 6 pentru infecția cu WSSV.

129. Pentru bolile de categoria C, perioada de aplicare a unui program de eradicare nu depășește 6 ani de la data aprobării inițiale de către autoritatea competentă în conformitate cu art. 31 alin. (3) din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală.

În situații justificate, autoritatea competentă poate prelungi perioada de aplicare a programului de eradicare cu încă 6 ani.

Secțiunea a-2-a

Cerințe pentru programele de eradicare

130. Autoritatea competentă stabilește programul de eradicare pentru o anumită boală de categoria B sau de categoria C în Republica Moldova, într-o zonă sau într-un compartiment în funcție de:

130.1 determinarea statutului sanitar a zonei sau a compartimentului prin stabilirea statutului sanitar al tuturor unităților în care sunt deținute animale din speciile listate;

130.2 punerea în aplicare a măsurilor de control al bolilor în toate unitățile în care sunt depistate cazuri suspectate și confirmate;

130.3 punerea în aplicare a măsurilor de biosecuritate și a altor măsuri de atenuare a riscurilor pentru a reduce riscul de infectare a speciilor listate dintr-o unitate;

130.4 în anumite cazuri, vaccinarea, în cadrul programului de eradicare.

131. Autoritatea competentă aplică programul de eradicare speciilor listate deținute în unitățile de pe teritoriul Republicii Moldova, al zonei sau al compartimentului.

131.1 fără a aduce atingere prevederilor din prezentul punct, autoritatea competentă poate exclude din programul de eradicare , pe baza unei evaluări a riscurilor, a unităților care dețin doar speciile de vectori .

132. Dacă este fezabil din punct de vedere tehnic, autoritatea competentă include în programul de eradicare populații de animale suplimentare atunci când aceste animale:

132.1 reprezintă un risc semnificativ pentru statutul sanitar al animalelor menționate pct. 131.

132.2 sunt incluse, datorită numărului mic de unități de acvacultură, în programul de eradicare și atunci când includerea lor este necesară pentru a obține o acoperire epidemiologică satisfăcătoare Republicii Moldova, a zonei sau a compartimentului.

133. Pentru a monitoriza progresul programelor de eradicare, autoritatea competentă clasifică statutul sanitar al tuturor unităților în care sunt deținute animalele din speciile listate în funcție de:

133.1 statutul sanitar cunoscut al fiecărei unități, la data începerii programului de eradicare;

133.2 îndeplinirea condițiilor pentru introducerea în unitate a animalelor din speciile listate;

133.3 respectarea de către operator a obligației de a notifica autoritatea competentă cu privire la orice suspiciune sau depistare a bolii;

133.4 îndeplinirea măsurilor de control al bolii care trebuie aplicate dacă este suspectată sau confirmată boala;

133.5 regimurile de vaccinare care se pot aplica animalelor din speciile listate deținute în unitate;

133.6 orice măsuri suplimentare considerate necesare de către autoritatea competentă.

134. Autoritatea competentă începe, menține sau retrage programul de eradicare în funcție de măsura în care unitățile respectă sau nu cerințele prevăzute la pct. 133 și informează operatorii unităților relevante cu privire la evoluția statutului sanitar și cu privire la măsurile necesare pentru acordarea statutului de indemn de boală.

135. Operatorii respectă cerințele prevăzute la pct. 133 subpct. 133.2-133.6 astfel încât programul de eradicare să poată fi pus în aplicare până la momentul finalizării sale cu succes sau al retragerii sale.

136. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct.133, autoritatea competentă poate decide să nu clasifice statutul sanitar al unităților izolate, dacă populația de animale deținută în aceste unități izolate este supusă unor măsuri corespunzătoare de atenuare a riscurilor și unor măsuri de control al bolilor, pentru a asigura că aceasta nu reprezintă un risc de răspândire a bolii.

137. Autoritatea competentă poate include în programele de eradicare aflate sub supravegherea sa oficială:

137.1 vaccinarea speciilor listate;

137.2 vaccinarea unei populații suplimentare de animale deținute;

137.3 vaccinarea unei populații suplimentare de animale sălbatice.

138. Atunci când suspectează un caz al unei boli relevante în unitate, autoritatea competentă desfășoară investigația necesară.

139. Până la obținerea rezultatului investigației menționate la pct.138, autoritatea competentă:

139.1 interzice introducerea animalelor sau a produselor de origine animală în unitate;

139.2 atunci când este posibil din punct de vedere tehnic, impune izolarea spațiilor din cadrul unității în care sunt ținute animalele suspecte;

139.3 interzice scoaterea din unitate a animalelor și a produselor de origine animală, cu excepția cazului în care autoritatea competentă permite acest lucru în scopul sacrificării imediate sau al prelucrării într-o unitate producătoare de alimente provenite de la animale acvatice în care se efectuează controlul bolilor, sau în vederea consumului uman direct în cazul moluștelor sau al crustaceelor care sunt vândute vii în acest scop;

139.4 interzice scoaterea din unitate a echipamentelor, a furajelor și a subproduselor de origine animală, cu excepția cazului în care autoritatea competentă permite acest lucru.

140. Autoritatea competentă menține măsurile menționate la pct. 138 și 139 până la excluderea sau confirmarea prezenței bolii.

141. Atunci când consideră necesar, autoritatea competentă extinde măsurile prevăzute la pct. 138-140 la:

141.1 orice unitate care, datorită condițiilor hidrodinamice, prezintă un risc ridicat de contractare a bolii din unitatea suspectă;

141.2 orice unitate care are o legătură epidemiologică directă cu unitatea suspectă.

142. Dacă se suspectează prezența bolii la animale acvatice sălbatice, autoritatea competentă extinde măsurile prevăzute la pct. 138-140 la unitățile în cauză, atunci când consideră necesar.

143. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct. 139 subpct. 139.3 autoritatea competentă poate permite circulația animalelor de acvacultură către o unitate aflată sub supravegherea sa oficială, cu condiția respectării următoarelor cerințe:

143.1 sunt deplasate doar animale care nu prezintă simptome de boală;

143.2 statutul sanitar al animalelor de acvacultură din unitatea de destinație sau al animalelor acvatice care se deplasează către unitatea respectivă nu este pus în pericol ca urmare a deplasării;

143.3 în unitatea de destinație acestea nu intră în contact cu animale de acvacultură cu un statut sanitar superior în ceea ce privește boala relevantă;

143.4 animalele sunt deținute în unitatea de destinație pentru o perioadă maximă pe care o va stabili autoritatea competentă.

144. Atunci când aplică prevederea prevăzută la pct. 143, autoritatea competentă:

144.1 reclassifică statutul sanitar al unității de destinație, dacă este relevant, în conformitate cu criteriile prevăzute la pct.133, până la finalizarea investigației menționate la pct. 138;

144.2 interzice scoaterea animalelor din unitatea de destinație până la finalul investigației, cu excepția cazului în care a permis transportarea acestora către o unitate producătoare de alimente provenite de la animale acvatice în care se efectuează controlul bolilor în vederea sacrificării imediate sau a prelucrării sau în vederea consumului uman direct, în cazul moluștelor sau al crustaceelor care sunt vândute vii în acest scop.

145. Autoritatea competentă poate aplica prevederea prevăzută la pct. 143 doar dacă operatorii unităților de origine și de destinație și transportatorii animalelor care fac obiectul derogării:

145.1 aplică măsurile corespunzătoare de biosecuritate și alte măsuri de atenuare a riscurilor necesare pentru a preveni răspândirea bolii;

145.2 furnizează autorității competente garanții privind aplicarea tuturor măsurilor necesare de biosecuritate și a altor măsuri de atenuare a riscurilor necesare;

145.3 furnizează autorității competente garanții privind faptul că subprodusele de origine animală definite la art. 3 alin. (1) din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman care provin de la animalele acvatice sunt prelucrate sau eliminate ca materiale de categoria 1 sau categoria 2 în conformitate cu art. 14 și 15 din legea respectivă.

146. Dacă se confirmă un caz a anumitor boli, autoritatea competentă:

146.1 declară unitatea infectată/unitățile infectate;

146.2 reclassifică statutul sanitar al unității/unităților infectate;

146.3 stabilește o zonă restricționată care are o dimensiune adecvată;

146.4 adoptă măsurile prevăzute la pct. 151-173 în unitatea infectată/unitățile infectate.

147. Cerințele minime care se aplică în ceea ce privește unitatea din zona restricționată sunt prevăzute în Capitolul II din anexa nr. 6 la Normă, în special în:

147.1 pct. 10 subpct. 10.1 din anexa nr.6 la Normă pentru SHV și NHI;

147.2 pct. 21 subpct. 21.1 din anexa nr.6 la Normă pentru infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR;

147.3 pct. 32 subpct. 32.1 din anexa nr.6 la Normă pentru infecția cu *Marteilia refringens*;

147.4 pct. 43 subpct. 43.1 din anexa nr.6 la Normă pentru infecția cu *Bonamia exitiosa*;

147.5 pct. 54 subpct. 54.1 din anexa nr.6 la Normă pentru infecția cu *Bonamia ostreae*;

147.6 pct. 65 subpct. 65.1 din anexa nr.6 la Normă pentru infecția cu WSSV.

148. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct. 146 subpct. 146.3 autoritatea competentă poate decide să nu instituie o zonă restricționată:

148.1 atunci când o unitate infectată nu evacuează efluenți netratați în apele din vecinătate;

148.2 dacă măsurile de biosecuritate implementate în cadrul unității respectă standarde ce asigură izolarea deplină a infecției în interiorul unității.

149. Autoritatea competentă poate lua măsuri de atenuare a riscurilor privind următoarele activități din zona restricționată:

149.1 deplasarea transportării de pește prin zona restricționată;

149.2 activitățile de pescuit;

149.3 alte activități ce pot reprezenta un risc de răspândire a bolilor.

150. Dacă se confirmă boala la animalele acvatice sălbatice, autoritatea competentă poate:

150.1 dezvolta și pune în aplicare măsurile de prevenire, de supraveghere și de control al bolilor care sunt necesare pentru a preveni răspândirea bolii la animalele deținute din speciile listate sau la populații de animale suplimentare;

150.2 aplica o supraveghere intensificată a populațiilor de animale acvatice sălbatice și în unitățile care au o legătură epidemiologică directă cu cazul confirmat;

150.3 lua măsuri pentru a eradica boala de la nivelul populației relevante de animale acvatice sălbatice, dacă este fezabil.

151. Dacă se confirmă boala, autoritatea competentă:

151.1 efectuează o anchetă epidemiologică;

151.2 efectuează investigații și aplică măsurile prevăzute la pct. 139 în toate unitățile cu o legătură epidemiologică;

151.3 adaptează supravegherea la factorii de risc identificați, ținând cont de concluziile anchetei epidemiologice.

152. Autoritatea competentă ia în considerare necesitatea efectuării unei investigații asupra animalelor sălbatice în cazul în care ancheta epidemiologică evidențiază legături epidemiologice între animalele deținute și cele sălbatice.

153. Autoritatea competentă informează cât mai curând posibil:

153.1 operatorii și autoritățile relevante din alte țări vizate de legăturile epidemiologice cu cazul confirmat;

153.2 autoritățile competente din alte țări care pot fi vizate de legăturile epidemiologice cu unitatea/unitățile infectată/infectate.

154. În toate unitățile infectate și în orice alte unități aflate în zona restricționată, autoritatea competentă:

154.1 impune izolarea cazurilor suspectate și confirmate, dacă acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic;

154.2 interzice scoaterea din unitate/unități a animalelor și a produselor de origine animală din speciile listate pentru boala relevantă, cu excepția cazului în care autoritatea competentă autorizează acest lucru în scopul sacrificării imediate sau al prelucrării într-o unitate producătoare de alimente provenite de la animale acvatice în care se efectuează controlul bolilor, sau în vederea consumului uman direct în cazul moluștelor sau al crustaceelor care sunt vândute vii în acest scop;

154.3 interzice introducerea în unitate/unități a animalelor din speciile listate pentru boala relevantă, cu excepția cazului în care autoritatea competentă autorizează acest lucru din motive justificate;

154.4 interzice scoaterea din unitate/unități a echipamentelor, a furajelor și a subproduselor de origine animală, cu excepția cazului în care autoritatea competentă autorizează acest lucru.

155. Autoritatea competentă extinde măsurile de la pct. 154 subpct. 154.1-154.3 în cazul animalelor deținute din populații de animale suplimentare, dacă acestea prezintă un risc de răspândire a bolii.

156. Fără a aduce atingere prevederilor pct. 154 subpct. 154.2 autoritatea competentă poate permite circulația animalelor de acvacultură către o unitate

aflată sub supravegherea sa oficială, în aceeași zonă restricționată, cu condiția respectării următoarelor cerințe:

156.1 sunt deplasate doar animale care nu prezintă simptome de boală;

156.2 statutul sanitar al animalelor de acvacultură din unitatea de destinație sau al animalelor acvatice care se deplasează către unitatea respectivă nu este pus în pericol ca urmare a deplasării;

156.3 în unitatea de destinație, acestea nu intră în contact cu animale de acvacultură cu o statut sanitar superior în ceea ce privește boala relevantă;

156.4 animalele sunt deținute în unitatea de destinație pentru o perioadă maximă pe care o va stabili autoritatea competentă.

157. Atunci când aplică prevederea prevăzută la pct. 156 autoritatea competentă:

157.1 reclassifică statutul sanitar al unității de destinație, dacă este relevant, în conformitate cu criteriile prevăzute la pct. 133;

157.2 interzice scoaterea animalelor din unitatea de destinație, cu excepția cazului în care a permis transportul acestora către o unitate producătoare de alimente provenite de la animale acvatice care efectuează controlul bolilor în vederea sacrificării imediate sau a prelucrării sau în vederea consumului uman direct, în cazul moluștelor sau al crustaceelor care sunt vândute vii în acest scop. În toate cazurile, subprodusele de origine animală, astfel cum sunt definite la art. 3 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman, sunt prelucrate sau eliminate ca materiale de categoria 1 sau de categoria 2 în conformitate cu art. 14 sau 15 din legea menționată.

157.3 păstrează unitatea de destinație sub supravegherea sa oficială, până la finalizarea operațiunilor de curățare, dezinfecție și vid sanitar corespunzător la nivelul unității.

158. Fără a aduce atingere prevederilor de la pct. 154 subpct. 154.2 autoritatea competentă poate permite circulația animalelor de acvacultură către alte unități infectate care nu pun în aplicare un program de eradicare pentru boala respectivă, cu condiția respectării următoarelor cerințe:

158.1 sunt deplasate doar animale care nu prezintă simptome de boală;

158.2 statutul sanitar al animalelor de acvacultură din unitatea de destinație sau al animalelor acvatice care se deplasează către unitatea respectivă nu este pus în pericol ca urmare a deplasării;

158.3 deplasarea respectă cerințele de certificare menționate la art. 208 alin. (2) din Legea nr.196/2024 privind sănătatea animală.

159. Fără a aduce atingere prevederilor de la pct. 154 subpct. 154.2, autoritatea competentă poate permite circulația animalelor de acvacultură și a produselor de origine animală către unități de sacrificare și de prelucrare, cu excepția unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice care efectuează controlul bolilor, cu condiția respectării următoarelor cerințe:

159.1 sunt deplasate doar animale care nu prezintă simptome de boală;

159.2 unitatea de sacrificare și de prelucrare nu se află, într-o zonă sau într-un compartiment care pune în aplicare un program de eradicare pentru boala respectivă sau care a fost declarat indemn de boală;

159.3 statutul sanitar al animalelor acvatice care se deplasează către unitatea de sacrificare și de prelucrare sau în apropierea acesteia nu este periclitat în urma deplasării;

159.4 deplasarea respectă cerințele de certificare menționate la art. 208 alin. (2) din Legea nr.196/2024 privind sănătatea animală.

160. Fără a aduce atingere prevederilor de la articolul pct. 154 subpct. 154.2, autoritatea competentă poate permite circulația animalelor și a produselor de origine animală provenite din populații de animale suplimentare din unitatea/unitățile infectată/infectate către alte unități, fără alte restricții, cu condiția respectării următoarelor cerințe:

160.1 a fost realizată o evaluare a riscurilor;

160.2 sunt puse în aplicare măsuri de atenuare a riscurilor, dacă este necesar, pentru a se asigura că nu este periclitat statutul sanitar al animalelor acvatice prezente la locul de destinație sau pe drumul către respectiva destinație;

160.3 deplasarea respectă cerințele de certificare menționate la art. 208 alin. (2) din Legea nr.196/2024 privind sănătatea animală.

161. După confirmarea bolii, autoritatea competentă impune, în toate unitățile infectate, într-o perioadă maximă de timp pe care o va determina autoritatea competentă, următoarele măsuri în ceea ce privește animalele acvatice din speciile listate pentru boala relevantă:

161.1 eliminarea tuturor animalelor decedate;

161.2 eliminarea și uciderea tuturor animalelor muribunde;

161.3 eliminarea și uciderea tuturor animalelor care prezintă simptome de boală;

161.4 sacrificarea în vederea consumului uman sau, în cazul moluștelor sau al crustaceelor care sunt vândute vii, scoaterea din apă a animalelor care rămân în unitate/unități după aplicarea măsurilor de la subpct. 161.1-161.3.

162. Din motive justificate, autoritatea competentă poate impune sacrificarea în vederea consumului uman sau, în cazul moluștelor sau al crustaceelor vândute vii, scoaterea din apă pentru:

162.1 toate animalele din speciile listate pentru boala relevantă din unitatea infectată/unitățile infectate, fără testarea acestor animale;

162.2 animalele suspectate care prezintă o legătură epidemiologică cu un caz confirmat.

163. Sacrificarea în vederea consumului uman sau scoaterea din apă a animalelor menționate la pct. 161 se efectuează sub supraveghere oficială, fie în unitatea infectată/unitățile infectate, cu prelucrare ulterioară într-o unitate producătoare de alimente provenite de la animale acvatice care efectuează controlul bolilor, fie într-o unitate producătoare de alimente provenite de la animale acvatice care efectuează controlul bolilor, după caz.

164. Autoritatea competentă poate extinde măsurile prevăzute la pct. 161-166 la animale de acvacultură din populații de animale suplimentare dacă acest lucru este necesar pentru a controla boala.

165. Autoritatea competentă poate impune uciderea și distrugerea unora dintre animalele menționate la pct. 161 sau a tuturor acestor animale și a animalelor din speciile nelistate din unitatea infectată/unitățile infectate, în locul sacrificării acestora pentru consum uman.

166. Toate produsele de origine animală care provin de la animale sacrificate sau ucise în conformitate cu prezentul articol sunt prelucrate sau eliminate ca materiale de categoria 1 sau categoria 2 în conformitate cu art. 14 sau 15 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman.

167. Pentru toate unitățile infectate, autoritatea competentă impune curățarea și dezinfecția următoarelor structuri și elemente înainte de repopulare:

167.1 unitățile, în măsura în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, după eliminarea animalelor menționate la pct. 161 subpct. 161.1 și a tuturor furajelor care ar fi putut fi contaminate;

167.2 orice echipamente folosite pentru creșterea animalelor, inclusiv, dar nu numai, echipamente pentru hrănire și sortarea ouălor, echipamente de tratament și vaccinare, precum și nave ateliere plutitoare;

167.3 orice echipamente de producție, inclusiv cuști, plase, tăblii, pungi și paragate;

167.4 orice haine de protecție sau orice echipamente de siguranță folosite de operatori și vizitatori;

167.5 toate mijloacele de transport, inclusiv rezervoarele și alte echipamente folosite pentru deplasarea animalelor infectate sau a personalului care a intrat în contact cu animalele infectate.

168. Autoritatea competentă aprobă protocolul pentru curățare și dezinfecție.

169. Autoritatea competentă supraveghează curățarea și dezinfecția și nu restabilește și nu acordă din nou statutul de indemn de boală unităților până ce nu consideră că procedurile de curățare și dezinfecție s-au finalizat.

170. Autoritatea competentă impune vidul sanitar pentru toate unitățile infectate. Vidul sanitar se aplică după finalizarea procesului de curățenie și dezinfecție menționat la pct.167-169.

171. Durata vidului sanitar depinde de patogenul relevant și de tipul sistemului de producție folosit în unitățile infectate. Anumite perioade de vid sanitar sunt prevăzute în Capitolul II din anexa nr. 6 la Normă:

171.1 pct. 10 subpct. 10.3 pentru SHV și NHI;

171.2 pct. 21 subpct. 21.3 pentru SHV și NHI; pentru infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR;

171.3 pct. 32 subpct. 32.3 pentru SHV și NHI; pentru infecția cu *Marteilia refringens*;

171.4 pct. 43 subpct. 43.3 pentru SHV și NHI; pentru infecția cu *Bonamia exitiosa*;

171.5 pct. 54 subpct. 54.3 pentru SHV și NHI; pentru infecția cu *Bonamia ostreae*;

171.6 pct. 65 subpct. 65.3 pentru SHV și NHI; pentru infecția cu WSSV.

172. Autoritatea competentă impune aplicarea vidului sanitar sincronizat al unităților infectate din zona de protecție sau, dacă nu a fost stabilită o zonă de

protecție, din zona restricționată. Vidul sanitar poate fi extins și la alte unități, ținând cont de evaluarea riscurilor.

Durata vidului sanitar sincronizat și mărimea zonei în care se desfășoară acest vid sanitar sunt prevăzute în Capitolul II din anexa nr. 6 la Normă:

172.1 pct. 10 pentru SHV și NHI;

172.2 pct. 21 pentru infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR;

172.3 pct. 32 pentru infecția cu *Marteilia refringens*;

172.4 pct. 43 pentru infecția cu *Bonamia exitiosa*;

172.5 pct. 54 pentru infecția cu *Bonamia ostreae*;

172.6 pct. 65 pentru infecția cu WSSV.

173. Înainte de eliminarea măsurilor de control al bolilor sau în momentul eliminării acestora, autoritatea competentă impune măsuri proporționale de atenuare a riscurilor pentru a preveni reinfectarea unității, ținând cont de factori de risc relevanți, după cum arată rezultatele anchetei epidemiologice.

Aceste măsuri țin cont cel puțin de:

173.1 persistența agentului patogen în mediul înconjurător sau la animalele sălbatice;

173.2 măsurile de biosecuritate adaptate particularităților unității.

CAPITOLUL V

STATUTUL DE INDEMN DE BOALĂ

Secțiunea a-1-a

Aprobarea statutului de indemn de boală

174. Statutul de indemn de boală pentru întregul teritoriu al Republicii Moldova sau pentru una ori mai multe zone ale acesteia poate fi acordat de către autoritatea competentă doar dacă sunt îndeplinite următoarele criterii generale și specifice:

174.1 criterii generale:

174.1.1 teritoriul de aplicare îndeplinește cerințele prevăzute la pct. 25-27 sau pct. 121-124, după caz;

174.1.2 supravegherea pentru boala în cauză îndeplinește cerințele prevăzute la pct. 3 sau pct. 4 după caz;

174.1.3 operatorii își respectă toate obligațiile în ceea ce privește măsurile de biosecuritate, astfel cum sunt prevăzute la art. 10 din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală;

174.1.4 măsurile de control al bolilor relevante pentru boala în cauză în caz de suspiciune sau de confirmare a bolii îndeplinesc cerințele prevăzute pentru:

174.1.4.1 infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*, infecția cu MTBC, LEB, IBR/IPV, infecția cu ADV și cu BVD la pct. 43-79;

174.1.4.2 infecția cu RABV la pct. 89-90;

174.1.4.3 infecția cu BTV la pct. 101-107;

174.1.4.4 SHV, NHI, infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR, infecția cu *Marteilia refringens*, infecția cu *Bonamia exitiosa*, infecția cu *Bonamia ostreae* și infecția cu WSSV la pct. 138-173;

174.1.5 unitățile au fost înregistrate sau autorizate, după cum este relevant pentru tipul de unitate;

174.1.6 au fost asigurate identificarea animalelor din populația de animale vizată și trasabilitatea materialului germinativ, după cum este relevant pentru tipul de animal;

174.1.7 la momentul deplasării, animalele din populația de animale vizată sau produsele acestora îndeplineau cerințele privind sănătatea animală pentru circulația în interiorul Republicii Moldova și pentru accesul Republica Moldova al acestor animale și al produselor acestora;

174.2 criterii specifice pentru acordarea statutului de indemn de boală conform prevederilor pct. 175-184.

175. Criteriile de recunoaștere a statutului de indemn de boală pentru întregul teritoriu al Republicii Moldova sau pentru una ori mai multe zone ale acesteia, poate fi acordat de către autoritatea competentă ca urmare a absenței speciilor listate pentru boala respectivă sunt următoarele:

175.1 criteriile generale menționate la pct. 174 subpct. 174.1.1 și 174.1.2 au fost îndeplinite pe o perioadă de eligibilitate de cel puțin 5 ani și boala nu a fost detectată; și

175.2 speciile listate relevante pentru boala în cauză sunt absente din populația de animale deținute și de animale sălbatice.

176. Autoritatea competentă pune la dispoziție documente doveditoare pentru a justifica îndeplinirea criteriilor de la pct. 175.

Dovezile demonstrează durabilitatea statutului de indemn de boală, ținând cont de următoarele aspecte:

176.1 probabilitatea prezenței animalelor din speciile listate pe teritoriul Republicii Moldova sau într-o zonă a acesteia a fost evaluată și s-a constatat că este neglijabilă;

176.2 s-a constatat că probabilitatea introducerii animalelor din speciile listate pe teritoriul Republicii Moldova sau într-o zonă a acestuia este neglijabilă.

177. Criteriile de recunoaștere a statutului de indemn de boală pentru întregul teritoriu al Republicii Moldova sau pentru una ori mai multe zone ale acesteia ca urmare a incapacității agentului patogen de a supraviețui sunt următoarele:

177.1 criteriile generale menționate la pct. 174 subpct. 174.1.1 și 174.1.2 au fost îndeplinite pe o perioadă de eligibilitate de cel puțin 5 ani și boala nu a fost detectată;

177.2 boala nu a fost raportată niciodată sau, dacă a fost raportată, s-a demonstrat că agentul patogen nu a supraviețuit;

177.3 este atinsă valoarea a cel puțin unui parametru critic din punctul de vedere al mediului înconjurător care nu este compatibil cu supraviețuirea agentului patogen;

177.4 agentul patogen este expus la acest parametru critic din punctul de vedere al mediului pentru o perioadă de timp suficientă pentru a-l distruge.

178. Autoritatea competentă pune la dispoziție următoarele dovezi pentru a justifica îndeplinirea criteriilor de la pct. 177:

178.1 în ceea ce privește îndeplinirea criteriilor de la pct. 177 subpct. 177.1 și 177.2, documente doveditoare;

178.2 în ceea ce privește îndeplinirea criteriilor de la pct. 177 subpct. 177.3 și 177.4, dovezi științifice.

179. Criteriile de recunoaștere a statutului de indemn de boală pentru întregul teritoriu al Republicii Moldova sau pentru una ori mai multe zone ale acesteia ca

urmare a incapacității de a supraviețui a vectorilor listați pentru boala listată sunt următoarele:

179.1 criteriile generale menționate la pct. 174 subpct. 174.1.1 și 174.1.2 au fost îndeplinite pe o perioadă de eligibilitate de cel puțin 5 ani și boala nu a fost detectată;

179.2 boala nu a fost raportată niciodată sau, dacă a fost raportată, s-a demonstrat că agentul patogen nu a fost transmis;

179.3 transmiterea agentului patogen depinde exclusiv de prezența vectorilor listați și nu se cunoaște existența unui alt mod de transmitere naturală;

179.4 vectorii listați nu sunt prezenți în mod natural în Republica Moldova sau în zonele acesteia;

179.5 este improbabil ca vectorii listați să fi fost introduși în mod accidental sau intenționat în trecut sau ca acest lucru să se întâmple în viitor;

179.6 este atinsă valoarea a cel puțin unui parametru critic din punctul de vedere al mediului înconjurător care nu este compatibil cu supraviețuirea vectorilor listați;

179.7 vectorii listați sunt expuși la acest parametru critic din punctul de vedere al mediului pentru o perioadă de timp suficientă pentru a-i distruge.

180. Autoritatea competentă pune la dispoziție următoarele dovezi pentru a justifica îndeplinirea criteriilor de la pct. 179:

180.1 în ceea ce privește îndeplinirea criteriilor de la pct. 179 subpct. 179.1 și 179.2 documente doveditoare;

180.2 în ceea ce privește îndeplinirea criteriilor de la pct. 179 subpct. 179.3 și 179.7 dovezi științifice.

180.3 dacă boala s-a produs, autoritatea competentă furnizează documente doveditoare Comisiei Europene privind faptul că supravegherea a demonstrat, cu un nivel de încredere de 95 %, că rata de prevalență a bolii a fost mai mică de 1 %.

181. Criteriile de recunoaștere a statutului de indemn de boală al unei zone pe baza datelor istorice și de supraveghere sunt următoarele:

181.1 boala nu a fost raportată niciodată în Republica Moldova sau într-o zonă a acesteia sau a fost eradicată în Republica Moldova sau într-o zonă a acesteia și nu a fost raportată cel puțin 25 de ani;

181.2 boala a fost raportată în ultimii 25 de ani și a fost eradicată în Republica Moldova sau dintr-o zonă a acesteia și sunt îndeplinite cerințele specifice bolii menționate la pct. 72.

182. În cazul în care Republica Moldova dorește să obțină aprobarea statutului de indemn de boală pentru întregul său teritoriu pe baza dispozițiilor de la pct. 181 subpct. 181.1 trebuie să fi pus în aplicare următoarele măsuri pentru o perioadă de eligibilitate de cel puțin 10 ani:

182.1 supravegherea bolii la animalele deținute din speciile listate;

182.2 prevenirea, în vederea controlului introducerii agentului patogen;

182.3 interzicerea vaccinării împotriva boli, cu excepția cazului în care acest lucru se face în conformitate cu cerințele specifice bolii menționate la pct. 185.

182.4 supravegherea bolii, pentru a justifica faptul că nu se cunoaște ca boala să se fi stabilit la animale sălbatice din specia listată în interiorul Republicii Moldova sau al unei zone ale acesteia .

183. Criteriile de recunoaștere a statutului de indemn de boală al Republicii Moldova sau al unei zone ale acesteia pe baza unor programe de eradicare sunt următoarele:

183.1 autoritatea competentă a desfășurat un program autorizat de eradicare, astfel cum se menționează la pct. 23, 24, 119, 120;

183.2 autoritatea competentă a finalizat programul de eradicare și a transmis Comisiei Europene o cerere de recunoaștere a statutului de indemn de boală care demonstrează îndeplinirea cerințelor specifice bolii prevăzute la pct.185.

184. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct.183 în cazul animalelor acvatice pentru care o zonă acoperă mai puțin de 75 % din teritoriul Republicii Moldova și nu este partajată cu altă țară , statutul de indemn de boală se poate obține în conformitate cu prevederile menționate la pct. 215 la Normă.

185. Cerințele specifice bolii pentru acordarea statutului de indemn de boală Republicii Moldova sau unei zone ale acesteia sunt prevăzute în:

185. pct. 20 din anexa nr. 4 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* la bovinele deținute și pct. 24 din anexa nr. 4 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* la ovinele și la caprinele deținute;

185.2 pct. 39 din anexa nr. 4 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu MTBC;

185.3 pct. 51 din anexa nr. 4 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu LEB;

185.4 pct. 61 din anexa nr. 4 la Normă pentru statutul de indemn de IBR/IPV;

185.5 pct. 73 din anexa nr. 4 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu ADV;

185.6 pct. 87 din anexa nr. 4 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu BVD;

185.7 pct. 5 și 6 din anexa nr. 5 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu RABV;

185.8 pct. 40 și 41 din anexa nr. 5 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu BTV;

185.9 pct. 48 din anexa nr. 5 la Normă pentru statutul de indemn de infestarea cu Varroa spp.;

185.10 pct. 50 din anexa nr. 5 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu virusul bolii de Newcastle fără vaccinare;

185.11 pct. 8 și 9 din anexa nr. 6 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu SHV;

185.12 pct. 8 și 9 din anexa nr. 6 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu NHI;

185.13 pct. 20 din anexa nr. 6 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR;

185.14 pct. 30 și 31 din anexa nr. 6 la Normă VI pentru statutul de indemn de infecția cu Marteilia refringens;

185.15 pct. 41 și 42 din anexa nr. 6 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu Bonamia exitiosa;

185.16 pct. 52 și 53 din anexa nr. 6 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu Bonamia ostreae;

185.17 pct. 63 și 64 din anexa nr. 6 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu WSSV.

Secțiunea a-2-a

Aprobarea statutului de indemn de boală pentru compartimentele care dețin animale de acvacultură

186. Statutul de indemn de boală poate fi acordat unei unități de acvacultură care deține animale de acvacultură doar dacă sunt îndeplinite următoarele criterii generale și specifice:

186.1 criterii generale:

186.1.1 domeniul de aplicare teritorială respectă dispozițiile de la pct. 122 subpct. 122.2;

186.1.2 supravegherea pentru boala în cauză îndeplinește cerințele prevăzute la pct. 4-6 și pct. 9-18;

186.1.3 operatorii își respectă toate obligațiile în ceea ce privește măsurile de biosecuritate, astfel cum sunt prevăzute la art. 10 Legea nr 196/2024 privind sănătatea animală;

186.1.4 respectarea măsurilor de control al bolilor relevante pentru boală în cazul unui caz suspectat sau confirmat;

186.1.5 unitățile care cuprind compartimentul respectiv sunt autorizate;

186.1.6 a fost asigurată trasabilitatea animalelor din populația de animale vizată;

186.1.7 la momentul deplasării, animalele din populația de animale vizată sau produsele acestora îndeplineau cerințele privind sănătatea animală pentru circulația în Republica Moldova sau pentru accesul în Republica Moldova al acestor animale și al produselor acestora;

186.2 criterii specifice pentru acordarea statutului de indemn de boală pe baza dispozițiilor de la pct. 190-196.

187. Statutul de indemn de boală menționat la pct. 186 poate fi acordat:

187.1 unităților de acvacultură care sunt independente de statutul sanitar al apelor naturale înconjurătoare;

187.2 unităților de acvacultură care depind de statutul sanitar al apelor naturale înconjurătoare, dar în care există condiții care creează o separare eficientă, specifică bolii, între unități și alte populații de animale acvatice care pot fi infectate.

188. În cazul unităților de acvacultură dependente menționate la pct. 187 subpct. 187.2 autoritatea competentă:

188.1 evaluează cel puțin următorii factori epidemiologici:

188.1.1 localizarea geografică a fiecărei unități de acvacultură și natura aprovizionării cu apă;

188.1.2 statutul sanitar al altor unități de acvacultură din sistemul acvatic;

188.1.3 localizarea unităților de acvacultură menționate la subpct. 188.1.2 și distanța dintre acestea și compartimentul dependent;

188.1.4 volumul de producție al unităților de acvacultură menționate la punctul subpct. 188.1.2, precum și metoda de producție și sursa animalelor acestora;

188.1.5 prezența și abundența animalelor acvatice sălbatice din speciile listate relevante din cadrul sistemului acvatic și starea lor de sănătate;

188.1.6 detalii privind măsura în care speciile menționate la subpct. 188.1.5 sunt sedentare sau migratoare;

g) posibilitatea ca animalele acvatice sălbatice menționate la subpct. 188.1.5 să pătrundă în compartiment;

188.1.7 măsurile generale de biosecuritate din compartiment;

188.1.8 condițiile hidrologice generale ale sistemului acvatic;

188.2 clasifică toate unitățile din compartiment drept unități cu risc ridicat, în conformitate cu prevederile pct. 1-3 din anexa nr. 6 la Normă;

188.3 impune toate măsurile considerate necesare pentru prevenirea introducerii bolii.

189. Dacă se furnizează Comisiei Europene o declarație privind statutul de indemn de boală pentru o unitate de acvacultură dependentă în conformitate cu pct. 215, autoritatea competentă pune la dispoziție evaluarea menționată la pct. 188 subpct. 188.1 și detalii privind toate măsurile puse în aplicare pentru a preveni introducerea bolii în unitate.

Autoritatea competentă comunică fără întârziere Comisiei Europene orice modificări ulterioare aduse factorilor epidemiologici menționați la pct. 188 subpct. 188.1 și măsurile adoptate pentru atenuarea impactului acestora.

190. Criteriile de recunoaștere a statutului de indemn de boală al unei unități de acvacultură care deține animale de acvacultură ca urmare a absenței speciilor listate pentru boala respectivă sunt următoarele:

190.1 criteriile generale menționate la pct. 186 subpct. 186.1.1 și 186.1.2 au fost îndeplinite pe o perioadă de eligibilitate de cel puțin 5 ani și boala nu a fost detectată;

190.2 speciile listate relevante pentru boala în cauză sunt absente din populația de animale deținute și de animale sălbatice.

191. Autoritatea competentă pune la dispoziție documente doveditoare pentru a justifica îndeplinirea criteriilor de la pct. 190.

Dovezile demonstrează sustenabilitatea statutului de indemn de boală, ținând cont de următoarele aspecte:

191.1 probabilitatea prezenței animalelor din speciile listate în compartiment a fost evaluată și s-a constatat că este neglijabilă;

191.2 s-a constatat că probabilitatea introducerii animalelor din speciile listate în compartiment este neglijabilă.

192. Criteriile de recunoaștere a statutului de indemn de boală al unei unități de acvacultură care deține animale de acvacultură ca urmare a incapacității agentului patogen de a supraviețui sunt următoarele:

192.1 criteriile generale menționate la pct. 186 subpct. 186.1.1 și 186.1.2 au fost îndeplinite pe o perioadă de eligibilitate de cel puțin 5 ani și boala nu a fost detectată;

192.2 boala nu a fost raportată niciodată sau, dacă a fost raportată, s-a demonstrat că agentul patogen nu a supraviețuit;

192.3 este atinsă valoarea a cel puțin unui parametru critic din punctul de vedere al mediului înconjurător care nu este compatibil cu supraviețuirea agentului patogen;

192.4 agentul patogen este expus la acest parametru critic pentru o perioadă de timp suficientă pentru a-l distruge.

193. Autoritatea competentă pune la dispoziție următoarele dovezi pentru a justifica îndeplinirea criteriilor de la pct. 192:

193.1 în ceea ce privește îndeplinirea criteriilor de la pct. 19 subpct. 192.1 și 192.2, documente doveditoare;

193.2 în ceea ce privește îndeplinirea criteriilor de la pct. 192 subpct. 192.3 și 192.4, dovezi științifice.

194. Criteriile de recunoaștere a statutului de indemn de boală al unei unități de acvacultură care deține animale de acvacultură pe baza datelor istorice și de supraveghere sunt următoarele:

194.1 boala nu a fost raportată niciodată în compartiment sau a fost eradicată în compartiment și nu a fost raportată cel puțin 25 de ani;

194.2 boala a fost raportată în ultimii 25 de ani, a fost eradicată din compartiment și sunt îndeplinite cerințele specifice bolii menționate la pct. 198.

195. În cazul în care Republica Moldova dorește să obțină aprobarea statutului de indemn de boală pentru unitățile de acvacultură pe baza dispozițiilor de la pct. 194 subpct. 194.1 trebuie să fi pus în aplicare următoarele măsuri pentru o perioadă de eligibilitate de cel puțin 10 ani:

195.1 supravegherea bolii la animalele deținute din speciile listate;

195.2 prevenirea, în vederea controlului introducerii agentului patogen;

195.3 interzicerea vaccinării împotriva bolii, cu excepția cazului în care acest lucru se face în conformitate cu cerințele specifice bolii menționate la pct. 198;

195.4 supravegherea bolii, pentru a justifica faptul că nu se cunoaște ca boala să se fi stabilit la animale sălbatice din specia listată în interiorul compartimentului.

196. Criteriile de recunoaștere a statutului de indemn de boală al unui compartiment care deține animale de acvacultură pe baza programelor de eradicare sunt următoarele:

196.1 autoritatea competentă a desfășurat un program autorizat de eradicare, astfel cum se menționează la pct. 119 și 120;

196.2 autoritatea competentă a finalizat programul de eradicare și a transmis Comisiei Europene raportul final care demonstrează îndeplinirea cerințelor specifice bolii prevăzute la pct. 198.

197. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct. 196 ,dacă o unitate de acvacultură acoperă mai puțin de 75 % din teritoriul Republicii Moldova, iar bazinul hidrografic care aprovizionează unitatea nu este partajat cu altă țară, statutul de indemn de boală se poate obține în conformitate cu pct. 215.

198. Cerințele specifice bolii pentru acordarea statutului de indemn de boală unei unități de acvacultură care deține animale de acvacultură sunt prevăzute în:

198.1 pct. 8 și 9 din anexa nr.6 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu SHV;

198.2 pct. 8 și 9 din anexa nr.6 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu NHI;

198.3 pct. 20 din anexa nr.6 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR;

198.4 pct. 30 din anexa nr.6 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu *Marteilia refringens*;

198.5 pct.41și 42 din anexa nr.6 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu *Bonamia exitiosa*;

198.6 pct. 52 și 53 din anexa nr.6 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu *Bonamia ostreae*;

198.7 pct. 63 și 64 din anexa nr.6 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu WSSV.

199. Pe lângă criteriile generale pentru acordarea statutului de indemn de boală unităților de acvacultură care dețin animale de acvacultură, astfel cum este prevăzut la pct. 186, o unitate care include una sau mai multe unități individuale în cazul cărora statutul sanitar pentru o anumită boală este independent de statutul sanitar al apelor naturale înconjurătoare poate obține statutul de indemn de boală dacă îndeplinește dispozițiile de la pct. 200-203.

200. O unitate de acvacultură independentă poate include:

200.1 o unitate individuală care este considerată ca o unitate epidemiologică unică, dat fiind că nu este influențată de statutul sanitar al apelor naturale înconjurătoare; sau

200.2 mai multe unități, dacă fiecare unitate îndeplinește cerințele menționate la subpct. 200.1 și pct. 201-203 însă, datorită deplasărilor extinse ale animalelor între

unități, sunt considerate o singură unitate epidemiologică, cu condiția ca toate unitățile să opereze un sistem comun de biosecuritate.

201. O unitate de acvacultură independentă este aprovizionat cu apă:

201.1 printr-o instalație de tratare a apei care inactivează agentul patogen relevant; sau

201.2 direct dintr-un puț, un foraj sau un izvor.

Atunci când apa provine direct dintr-o sursă aflată în afara unității, apa este furnizată direct unității și este direcționată către unitate prin mijloace care asigură protecția corespunzătoare împotriva infecțiilor.

202. Este necesar să existe bariere naturale sau artificiale care să împiedice animalele acvatice să intre în fiecare unitate din apele naturale înconjurătoare.

203. Compartimentul este, după caz, protejat de inundațiile și de infiltrațiile de apă din apele naturale înconjurătoare.

204. Compartimentul îndeplinește cerințele specifice bolii menționate la pct. 198.

205. O unitate nouă care urmează să înceapă activități de acvacultură este considerată indemnă de boală dacă:

205.1 îndeplinește condițiile de la pct. 200 subpct. 200.1 și pct. 201-203;

205.2 începe activități de acvacultură cu animale de acvacultură dintr-o zonă sau dintr-un compartiment indemn de boală.

206. O unitate care reîncepe activități de acvacultură după o pauză și îndeplinește cerințele de la pct. 205 este considerată indemnă de boală fără supravegherea menționată la pct. 186 subpct. 186.1.2 dacă:

206.1 autoritatea competentă cunoaște istoricul sanitar al unității și nu au fost confirmate cazuri de boli de categoria B sau de categoria C în unitate;

206.2 unitatea este curățată, dezinfectată și vidată sanitar, dacă este necesar, înainte de repopulare.

207. O unitate care își reîncepe activitățile după confirmarea prezenței unei boli de categoria B sau de categoria C este considerată drept indemnă de boala care a fost confirmată, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

207.1 un eșantion reprezentativ de animale care au fost repopulate în unitate indemnă de boală după acțiunile de curățare, dezinfecție și vid sanitar este testată pentru boala relevantă la cel puțin 3 luni și la cel mult 12 luni de la expunerea la condiții, inclusiv în ceea ce privește temperatura apei, care conduc la exprimarea clinică a bolii;

207.2 sunt folosite testele de eșantionare și de diagnosticare menționate în capitolul relevant din Capitolul II din anexa nr.6 la Normă și sunt prelevate probe de la un număr de animale care va asigura depistarea bolii relevante cu un nivel de încredere de 95 % dacă prevalența vizată este de 2 %;

207.3 rezultatele testării descrise la subpct. 207.2 sunt negative.

Secțiunea a-3-a

Menținerea, suspendarea și retragerea statutului de indemn de boală

208. Autoritatea competentă poate menține statutul de indemn de boală doar dacă, pe lângă criteriile menționate la art. 41 alin.(1) lit. a) și c) din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală:

208.1 întreprind un număr suficient de activități de supraveghere pentru a permite depistarea precoce a bolii și demonstrarea statutului de indemn de boală;

208.2 îndeplinesc măsurile de biosecuritate impuse de autoritatea competentă, pe baza riscurilor identificate, pentru prevenirea introducerii bolii;

208.3 îndeplinesc normele operaționale menționate la pct. 174 subpct. 174.1.5, 174.1.6, 174.1.7 sau pct. 186 subpct. 86.1.5, 186.1.6.

209. În cazul animalelor acvatică, dacă Republica Moldova este declarată indemnă de una sau mai multe dintre bolile listate, autoritatea competentă poate întrerupe acțiunile specifice de supraveghere menționate la pct. 210 subpct. 210.11-210.17 și poate menține statutul de indemn de boală cu condiția ca riscul de introducere a bolii relevante să fi fost evaluat și să existe condiții care să conducă la exprimarea clinică a bolii în cauză.

În zonele unitățile indemne de boală din Republica Moldova care nu sunt declarate indemne de boală sau în toate cazurile în care nu există condiții care să conducă la exprimarea clinică a bolii în cauză, supravegherea specifică continuă după cum se prevede la pct. 210 subpct. 210.11-210.17

210. Cerințele specifice bolii în ceea ce privește măsurile de supraveghere și de biosecuritate sunt prevăzute în:

210.1 pct. 21-23 pentru statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* în ceea ce privește bovinele deținute sau pct. 25-27 din anexa nr. 4 la Normă a pentru statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* în ceea ce privește ovinele și la caprinele deținute;

210.2 pct. 40-41 din anexa nr. 4 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu MTBC;

210.3 pct. 52 din anexa nr. 4 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu LEB;

210.4 pct. 62-64 din anexa nr. 4 la Normă pentru statutul de indemn de IBR/IPV;

210.5 pct. 74-77 din anexa nr. 4 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu ADV;

210.6 pct. 88-90 din anexa nr. 4 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu BVD;

210.7 pct. 7 din anexa nr. 5 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu RABV;

210.8 pct. 42-44 din anexa nr. 5 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu BTV;

210.9 pct. 49 din anexa nr. 5 la Normă pentru statutul de indemn de infestarea cu *Varroa* spp.;

210.10 pct. 51-53 din anexa nr. 5 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu virusul bolii de Newcastle fără vaccinare;

210.11 pct. 12-14 din anexa nr. 6 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu SHV;

210.12 pct. 12-14 din anexa nr. 6 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu NHI;

210.13 pct. 22-24 din anexa nr. 6 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR;

210.14 pct. 34-36 din anexa nr. 6 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu *Marteilia refringens*;

210.15 pct. 45-47 din anexa nr. 6 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu *Bonamia exitiosa*;

210.16 pct. 56-58 din anexa nr. 6 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu *Bonamia ostreae*;

210.17 pct. 6-70 din anexa nr. 6 la Normă pentru statutul de indemn de infecția cu WSSV.

211. Dacă boala a fost confirmată și, prin urmare, nu sunt îndeplinite condițiile pentru menținerea statutului de indemn de boală al Republicii Moldova, al unei zone sau al unei unități al țării, autoritatea competentă:

211.1 aplică fără întârziere măsurile relevante pentru controlul bolilor;

211.2 efectuează acțiuni specifice de supraveghere pentru a evalua amploarea focarului;

211.3 impune orice măsuri necesare pentru atenuarea riscurilor.

212. Dacă boala nu a fost confirmată, dar a fost încălcată una dintre condițiile pentru menținerea statutului de indemn de boală al Republicii Moldova, al unei zone sau al unei unități al țării, autoritatea competentă ia măsurile corective necesare și evaluează riscul ca situația din punctul de vedere al sănătății să fi suferit modificări.

213. În cazul în care este necesar, autoritatea competentă poate suspenda statutul de indemn de boală al Republicii Moldova, al unei zone sau al unei unități al țării, în loc să fie retras statutul de indemn de boală de către Comisia Europeană. Pe perioada suspendării, autoritatea competentă:

213.1 adoptă toate măsurile de prevenție, de supraveghere și de control necesare pentru gestionarea situației;

213.2 informează Comisia Europeană și celelalte țări cu privire la măsurile adoptate;

213.3 informează în mod regulat Comisia Europeană și celelalte țări cu privire la evoluția situației și cu privire la poziția sa în ceea ce privește restabilirea statutului de indemn de boală, prelungirea suspendării sau retragerea statutului de Comisia Europeană.

214. Cu condiția respectării prevederilor pct. 213, autoritatea competentă poate restabili statutul de indemn de boală al Republicii Moldova, al zonei sau al unei unități țării prin ridicarea suspendării.

215. Fără a aduce atingere cerinței de a prezenta Comisiei Europene de către autoritatea competentă spre aprobare programe de eradicare, astfel cum se prevede la art. 31 alin. (1) lit. b) și la art. 31 alin. (2) din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală sau de la cerințele de obținere a aprobării din partea Comisiei Europene pentru statutul de indemn de boală prevăzute la art. 36 alin. 4) și la art. 37 alin. (4) legea menționată, pentru bolile animalelor acvatice, o astfel de aprobare pentru zonele sau compartimentele care acoperă mai puțin de 75 % din teritoriul Republicii Moldova, iar bazinul hidrografic care aprovizionează zona sau compartimentul nu este partajat altă țară, se obține în conformitate cu următoarea procedură:

215.1 autoritatea competentă face o declarație provizorie privind statutul de indemn de boală sau instituirea unui program de eradicare pentru zona sau compartimentul în cauză, care îndeplinește cerințele stabilite în prezenta Normă

215.2 această declarație provizorie este publicată electronic de către autoritatea competentă, iar alte țări sunt anunțate în legătură cu publicarea ei;

215.3 la 60 de zile de la publicare, declarația provizorie intră în vigoare, iar zona sau compartimentul menționat la prezentul punct obține statutul de indemn de boală sau i se aprobă programul de eradicare.

Anexa nr.1
la Norma sanitară veterinară
cu privire la supravegherea,
programele de eradicare
și statutul de indemn de boală
pentru anumite boli listate și
emergente

Definiții de caz specifice pentru boli ale animalelor terestre

Capitolul I

GRIPA AVIARĂ ÎN ALP PATOGENĂ (HPAI)

1. Un animal sau un grup de animale trebuie să fie considerat de către autoritatea competentă un caz suspect de HPAI atunci când îndeplinește criteriile prevăzute la pct. 15 din Normă.

2. Un animal sau un grup de animale trebuie să fie considerat de către autoritatea competentă un caz confirmat de HPAI atunci când:

2.1 agentul patogen responsabil pentru HPAI, cu excepția tulpinilor vaccinale, a fost izolat într-o probă prelevată de la un animal sau de la un grup de animale;

2.2 acidul nucleic specific agentului patogen pentru HPAI, care nu este o consecință a vaccinării, a fost identificat într-o probă prelevată de la un animal sau de la un grup de animale;

2.3 a fost obținut un rezultat pozitiv care nu este o consecință a vaccinării printr-o metodă indirectă de diagnostic pe o probă prelevată de la un animal deținut sau de la un grup de animale deținute care prezintă semne clinice conforme cu boala sau o legătură epidemiologică cu un caz suspectat sau confirmat.

3. În scopurile prezentei definiții de caz, agentul patogen responsabil pentru HPAI trebuie să fie:

3.1 un virus al gripei A din subtipurile H5 și H7 sau orice virus al gripei A cu un index de patogenitate intravenoasă (IPIV) mai mare de 1,2 ;

3.2 un virus al gripei A din subtipurile H5 și H7 cu o secvență de aminoacizi bazici multipli prezenți la locul clivajului moleculei de hemaglutinină (HA0), similară cu cea observată pentru alte izolate ale HPAI.

Capitolul II

Infecția cu virusurile gripei aviare slab patogene (LPAIV)

4. Un animal sau un grup de animale trebuie să fie considerat de către autoritatea competentă un caz suspectat de infecție cu LPAIV atunci când îndeplinește criteriile prevăzute la pct. 15 la Normă;

5. Un animal sau un grup de animale trebuie să fie considerat de către autoritatea competentă un caz confirmat de infecție cu LPAIV atunci când:

5.1 agentul patogen responsabil pentru infecția cu LPAIV, cu excepția tulpinilor vaccinale, a fost izolat într-o probă prelevată de la un animal sau de la un grup de animale;

5.2 acidul nucleic specific agentului patogen pentru infecția cu LPAIV, care nu este o consecință a vaccinării, a fost identificat într-o probă prelevată de la un animal sau de la un grup de animale;

5.3 a fost obținut un rezultat pozitiv care nu este o consecință a vaccinării printr-o metodă indirectă de diagnostic pe o probă prelevată de la un animal deținut sau de la un grup de animale deținute care prezintă semne clinice conforme cu boala sau o legătură epidemiologică cu un caz suspectat sau confirmat.

6. În scopurile prezentei definiții de caz, agentul patogen al infecției cu LPAIV trebuie să fie orice virus al gripei A din subtipurile H5 și H7 care nu sunt virusuri HPAI.

Capitolul III

Infecția cu virusul bolii de Newcastle (NDV)

7. Un animal sau un grup de animale trebuie să fie considerat de către autoritatea competentă un caz suspectat de infecție cu NDV atunci când îndeplinește criteriile prevăzute la pct. 15 din Normă.

8. Un animal sau un grup de animale trebuie să fie considerat de către autoritatea competentă un caz confirmat de infecție cu NDV atunci când:

8.1 agentul patogen responsabil pentru infecția cu NDV, cu excepția tulpinilor vaccinale, a fost izolat într-o probă prelevată de la un animal sau de la un grup de animale;

8.2 acidul nucleic specific agentului patogen pentru infecția cu NDV, care nu este o consecință a vaccinării, a fost identificat într-o probă prelevată de la un animal sau de la un grup de animale;

8.3 a fost obținut un rezultat pozitiv care nu este o consecință a vaccinării printr-o metodă indirectă de diagnostic pe o probă prelevată de la un animal deținut sau de la un grup de animale deținute care prezintă semne clinice conforme cu boala sau o legătură epidemiologică cu un caz suspectat sau confirmat.

9. În scopurile prezentei definiții de caz, agentul patogen responsabil pentru infecția cu NDV trebuie să fie orice paramixovirus aviar de tip 1 (APMV-1) (virusul aviar *Avulavirus* de tip 1).

9.1 prezintă un indice de patogenitate intracerebrală (ICPI) de 0,7 sau mai mare;

9.2 prezintă aminoacizi bazici multipli la capătul C-terminal al proteinei F2 și fenilalanină la reziduul 117, care este capătul N-terminal al proteinei F1.

Termenul „aminoacizi bazici multipli” se referă la prezența a cel puțin trei reziduuri de arginină sau lizină între reziduurile 113 și 116. În absența unei demonstrații a configurației caracteristice a reziduurilor de aminoacizi, astfel cum s-a descris mai sus, este necesară caracterizarea virusului izolat printr-un test ICPI. În prezenta definiție, reziduurile de aminoacizi sunt numerotate de la capătul N-terminal al secvenței de aminoacid dedusă din secvența nucleotidică a genei F0 (113-116 corespunde reziduurilor de la -4 la -1 de la locul clivajului).

Anexa nr.2

la Norma sanitară veterinară
cu privire la supravegherea,
programele de eradicare
și statutul de indemn de boală
pentru anumite boli listate și
emergente

Programul de supraveghere al Republicii Moldova

Capitolul I

Supravegherea gripei aviare la animale

Secțiunea a-1-a

1. Sistemul de supraveghere trebuie să abordeze obiectivele stabilite și trebuie să aibă la bază o abordare cuprinzătoare, care să includă diferitele componente ale activităților de supraveghere ce se completează reciproc la nivelul populațiilor de păsări de curte și de păsări sălbatice:

1.1 sisteme de detectare precoce, astfel cum sunt prevăzute în Secțiunile a-2-a și a-3-a;

1.2 supraveghere bazată pe riscuri, astfel cum este prevăzută în secțiunile a-4-a și a-5-a.

2. Obiectivele stabilite pentru supraveghere sunt:

2.1 detectarea precoce a gripei aviare înalt patogene (HPAI) la păsările de curte;

2.2 detectarea precoce a HPAI la păsările sălbatice, care asigură:

2.2.1 alerta precoce pentru eventuala introducere a HPAI la păsările de curte, mai ales atunci când virusurile intră în Republica Moldova prin migrația păsărilor sălbatice;

2.2.2 informații pentru evaluarea riscurilor de răspândire a virusurilor ca urmare a constatării unor cazuri de HPAI la păsări sălbatice.

2.3 detectarea HPAI la specii de păsări de curte care nu prezintă, în general, semne clinice semnificative;

2.4 detectarea virusurilor gripei aviare slab patogene (LPAIV) care circulă și care se pot răspândi cu ușurință între grupurile de păsări de curte, în special în zonele cu o densitate ridicată a unităților de păsări de curte, ținând cont de potențialul acestora de a suferi mutații și de a se transforma în HPAI, pentru:

2.4.1 a identifica clusterelor de infecție cu LPAIV;

2.4.2 a monitoriza riscul de răspândire a LPAIV prin circulația păsărilor de curte și prin vectori neanimați în anumite sisteme de producție expuse riscurilor.

2.5 contribuția la creșterea volumului de cunoștințe privind HPAI și LPAIV care prezintă un potențial risc zoonotic.

Secțiunea a-2-a

Detectarea precoce a HPAI la păsările de curte

3. Sistemele de detectare precoce a HPAI la păsările de curte trebuie să facă parte din supravegherea generală, astfel cum este prevăzută la pct. 3 subpct 3.1 din Normă și trebuie să fie puse în aplicare la nivelul întregului sector al păsărilor de curte.

4. Supravegherea menționată la pct. 3 trebuie să includă cel puțin detectarea și investigația precoce a unităților amplasate într-o zonă identificată drept prezentând un risc ridicat pentru introducerea și răspândirea HPAI, în ceea ce privește:

4.1 orice modificare a parametrilor normali de producție și de sănătate, precum rata mortalității, aportul de furaje și de apă și producția de ouă;

4.2 orice semne clinice sau leziune post-mortem care sugerează HPAI.

5. Testarea regulată a probelor prelevate de la păsări de curte decedate și bolnave din unități amplasate într-o zonă identificată drept prezentând un risc ridicat pentru introducerea și răspândirea HPAI poate fi, de asemenea, relevantă atunci când a fost identificat un risc ridicat la nivel național sau la nivel regional, din cauza focarelor de HPAI la păsările de curte și/sau la păsările sălbatice.

Secțiunea a-3-a

Detectarea precoce a HPAI la păsările sălbatice

6. Detectarea precoce a HPAI la păsările sălbatice trebuie să se bazeze pe eșantionarea și testarea păsărilor care:

- 6.1 au fost găsite decedate;
- 6.2 au fost găsite rănite sau bolnave;
- 6.3 au fost vâdate și prezintă semne clinice.

Este posibil să fie necesară intensificarea acestei supravegheri, atunci când s-a detectat HPAI la păsările sălbatice, prin sisteme de monitorizare care utilizează patrulă organizate pentru detectarea și colectarea păsărilor decedate și bolnave.

7. Această supraveghere trebuie să fie concepută în funcție de riscuri, ținând cont cel puțin de informațiile relevante privind aspecte ornitologice, virusologice, epidemiologice și de mediu.

8. Supravegherea trebuie să se aplice în cazul păsărilor din speciile de păsări sălbatice vizate, lista cărora este disponibilă pe site-ul web al laboratorului de referință al Uniunii Europene, cu toate acestea, toate episoadele suspecte de mortalitate la păsările sălbatice trebuie să fie investigate astfel încât să se excludă HPAI.

Pe lângă speciile de păsări sălbatice vizate, pot fi incluse și specii suplimentare de păsări sălbatice, dacă a fost evaluată relevanța lor epidemiologică specifică pe teritoriul Republicii Moldova.

9. În plus, supravegherea poate include, în spațiile prioritare și în siturile-cheie, în special în cele în care păsările din speciile de păsări sălbatice vizate pătrund în Republica Moldova în timpul migrației, cel puțin de pe direcțiile de nord-est și est, prelevarea de probe și testarea:

- 9.1 păsărilor prinse în capcane;
- 9.2 păsărilor vâdate sănătoase;
- 9.3 păsărilor santinelă.

10. În rezultatele supravegherii HPAI la păsările sălbatice trebuie incluse sursele suplimentare de informații obținute în urma investigării păsărilor sălbatice în contextul focarelor de HPAI la păsările deținute.

Secțiunea a-4-a

Supraveghere complementară bazată pe riscuri pentru HPAI la specii de păsări de curte care nu prezintă, în general, semne clinice semnificative

11. Supravegherea bazată pe riscuri pentru infecția cu HPAI în unitățile de păsări de curte care dețin rațe, găște, păsări de curte care aparțin speciei Anseriformes pentru efectivele de vânat sau prepelițe care urmează să fie eliberate în natură trebuie să țină cont de următorii factori de risc:

11.1 situația epidemiologică istorică și actuală a bolii și evoluția sa în timp la păsările de curte și la păsările sălbatice;

11.2 proximitatea unităților față de corpurile de apă și față de alte locuri în care păsările migratorii, în special păsările de apă, se pot strânge într-un număr mai mare sau pot face o oprire în timpul circulației în și prin Republica Moldova;

11.3 perioada de circulație crescută a păsărilor sălbatice migratoare din speciile vizate în și prin Republica Moldova;

11.4 structura sistemului de creștere a păsărilor de curte, inclusiv sectorul mai amplu implicat în diferitele sisteme de producție;

11.5 amplasarea geografică a unităților din zonă cu o densitate ridicată a păsărilor de curte;

11.6 practicile de biosecuritate din cadrul unităților;

11.7 tipul și frecvența circulației păsărilor de curte, a produselor și vehiculelor care transportă păsări de curte și tiparele de comercializare;

11.8 evaluările riscurilor și avizele științifice în ceea ce privește relevanța răspândirii HPAI de către păsările sălbatice.

12. Pe baza justificărilor științifice, pot fi incluși și alți factori de risc decât cei menționați la pct. 11 subpct. 11.1-11.8 și pot fi omiși factori care nu sunt relevanți pentru situația Republicii Moldova.

Secțiunea a-5-a

Supraveghere bazată pe riscuri pentru a identifica clusterelor de unități infectate cu LPAIV și cu răspândire permanentă a LPAIV

13. Supravegherea bazată pe riscuri pentru detectarea virusurilor gripei aviare slab patogene (LPAIV) care se pot răspândi cu ușurință între grupurile de păsări de curte, în special în zonele cu o densitate ridicată a unităților de păsări de curte, astfel cum este prevăzut în pct.2 subpct. 2.4 trebuie să se aplice unităților de

păsări de curte pentru care autoritatea competentă a stabilit că în trecut au apărut în mod repetat clustere de infecție cu LPAIV sau se consideră că este mai probabil să apară.

14. Astfel de clustere sunt caracterizate de infecția cu LPAIV a unor grupuri de unități corelate în timp și din punctul de vedere al proximității geografice.

15. Evaluarea pentru selectarea unităților pentru supravegherea specifică trebuie să țină cont de riscul transmiterii laterale a virusului ca urmare a structurii și a complexității sistemului de producție, precum și a legăturilor funcționale dintre unități, mai ales atunci când activitatea se desfășoară în zone cu o densitate ridicată a unităților.

16. Pe lângă criteriile de selecție pentru supravegherea activă a unităților menționate la pct. 15 trebuie să se țină cont de următorii factori de risc la nivel de unitate:

- 16.1 speciile deținute;
- 16.2 ciclul și durata de producție;
- 16.3 prezența mai multor specii de păsări de curte;
- 16.4 prezența unor efective de păsări de curte cu vârste multiple;
- 16.5 prezența unor păsări de curte cu o durată mare de viață;
- 16.6 practicarea principiului „totul plin-totul gol”;
- 16.7 durata perioadei de așteptare între loturi;
- 16.8 practicile de biosecuritate și condițiile de adăpostire.

Secțiunea a-6-a

Populațiile de păsări de curte vizate

17. Sistemele de detectare precoce a infecției cu HPAI menționate în Secțiunea a-2-a trebuie să se aplice tuturor populațiilor de păsări de curte.

18. Supravegherea complementară pentru infecția cu HPAI menționată în Secțiunea a-4-a la speciile de păsări de curte care nu prezintă în general semne semnificative atunci când sunt infectate cu HPAI trebuie să se aplice:

- 18.1 rațelor pentru reproducție;
- 18.2 găștelor pentru reproducție;

18.3 rațelor pentru îngrășare;

18.4 găștelor pentru îngrășare;

18.5 prepelițelor;

18.6 păsărilor de curte care aparțin speciei *Anseriformes* pentru efectivele de vânat care urmează să fie eliberate în natură.

19. Pe lângă speciile și categoriile menționate la pct. 18 eșantionarea și testarea specifice pentru infecția cu LPAIV, conform Secțiunii a-5-a, se pot aplica următoarelor specii de păsări de curte și următoarelor categorii de producție:

19.1 găinilor ouătoare, inclusiv celor ținute în aer liber;

19.2 curcanilor pentru reproducție;

19.3 curcanilor pentru îngrășare;

19.4 păsărilor de curte care aparțin speciei *Galliformes* pentru efectivele de vânat care urmează să fie eliberate în natură.

Secțiunea a-7-a

Metode de eșantionare și de testare în laborator

20. Numărul unităților de păsări de curte care fac obiectul eșantionării și numărul păsărilor de curte care fac obiectul testării, per unitate și, după caz, per unitate epidemiologică (de exemplu, efective e păsări de curte, adăpost etc.) din cadrul unității vizate trebuie să fie stabilit pe baza unei metode de eșantionare cu valabilitate statistică.

Această metodă poate fi cea utilizată pentru eșantionarea reprezentativă, și anume, o prevalență estimată care trebuie detectată pe baza unui nivel predefinit de încredere stabilit de autoritatea competentă.

21. Frecvența și perioada testelor se bazează pe:

21.1 frecvența eșantionării și a testării unităților de păsări de curte trebuie stabilită în funcție de rezultatul unei evaluări a riscurilor efectuate de autoritatea competentă;

21.2 perioada de timp pentru eșantionare trebuie să coincidă cu producția sezonieră pentru fiecare categorie de producție, dar nu trebuie să compromită abordarea supravegherii bazate pe riscuri;

21.3 atunci când este relevant, perioada de timp pentru eşantionare trebuie să țină cont de perioada de risc sporit, astfel cum se prevede la pct. 5.

Probele trebuie supuse testelor de laborator prin metode virusologice, atunci când sunt prelevate pentru:

21.3.1 detectarea precoce a HPAI la păsările de curte menționate în Secțiunea a-2-a;

21.3.2 detectarea precoce a HPAI la păsările sălbatice menționate în Secțiunea a-3-a;

21.3.3 supravegherea complementară pentru HPAI la specii de păsări de curte care nu prezintă, în general, semne clinice semnificative de HPAI menționate în Secțiunea a-4-a;

21.3.4 monitorizarea rezultatelor seropozitive menționate la **punctul 4 litera (b)**.

Pentru testarea virusologică, trebuie să se țină cont de prevalența și de perioada de timp pentru detectarea infecției active.

22. Probele trebuie supuse testelor de laborator prin metode serologice, atunci când sunt prelevate pentru:

22.1 supravegherea complementară pentru HPAI la specii de păsări de curte care nu prezintă, în general, semne clinice semnificative de HPAI menționate în Secțiunea a-4-a, care completează testarea virusologică, după caz;

22.2 detectarea clusterelor de unități infectate cu LPAIV, astfel cum se prevede în Secțiunea a-5-a.

Atunci când nu se recomandă eşantionarea în scopuri serologice, din rațiuni tehnice sau din alte motive justificate, se efectuează testarea virusologică.

23. Supravegherea HPAI trebuie să includă activități de supraveghere a animalelor deținute și sălbatice aparținând speciilor care nu sunt listate atunci când situația epidemiologică indică faptul că animalele din speciile respective pot constitui un risc pentru sănătatea animală și umană.

Anexa nr.3

la Norma sanitară veterinară
cu privire la supravegherea,
programele de eradicare
și statutul de indemn de boală
pentru anumite boli listate și
emergente

METODE DE DIAGNOSTICARE PENTRU ACORDAREA ȘI MENȚINEREA STATUTULUI DE INDEMN DE BOALĂ PENTRU ANUMITE BOLI ALE ANIMALELOR TERESTRE

1. În cazul infecției cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*, se recurge la următoarele teste:

1.1 teste serologice:

1.1.1 teste pentru probele de sânge:

1.1.1.1 teste cu antigen *Brucella* tamponat;

1.1.1.2 testul de fixare a complementului (CFT);

1.1.1.3 testul indirect de imunoabsorbție cu anticorpi marcați enzimatic (I-ELISA);

1.1.1.4 testul de fluorescență de polarizare (FPA);

1.1.1.5 testul competitiv de imunoabsorbție cu anticorpi marcați enzimatic (C-ELISA).

1.1.2 teste pentru probele de lapte:

1.1.2.1 testul inelar pentru lapte (MRT);

1.1.2.2 I-ELISA.

1.2 testul cutanat al brucelozei (BST)

Pentru testele menționate la pct. 1-4 din anexa nr. 4 la Normă testul cutanat al brucelozei (BST) se folosește doar la ovine și caprine.

2. În cazul infecției cu complexul *Mycobacterium tuberculosis*, se recurge la următoarele teste:

2.1 teste de tuberculinare intradermică:

2.1.1 testul unic de tuberculinare intradermică (SITT);

2.1.2 testul comparativ de tuberculinare intradermică (CITT).

2.2 testul cu interferon gamma.

3. În cazul infecției cu Leucoza enzootică bovină, se recurge la următoarele teste:

3.1 teste serologice:

3.1.1 teste pentru probele de sânge:

3.1.1.1 testul de imunodifuzie în gel de agar (AGID);

3.1.1.2 testul de imunoabsorbție cu anticorpi marcați enzimatic de blocare (B-ELISA);

3.1.1.3 I-ELISA.

3.1.2 teste pentru probele de lapte:

3.1.2.1 I-ELISA.

4. Metodele de diagnosticare a rinotraheitei infecțioase bovine/ vulvovaginitei pustuloase infecțioase (IBR/IPV), sunt descrise în tabelul nr.1:

Tabelul nr. 1

Rinotraheita infecțioasă bovină/ vulvovaginita pustuloasă infecțioasă (IBR/IPV)

	Metode:	Matrice:
bovine nevaccinate	BoHV-1 I-ELISA	probe individuale de ser (4)
	(I-ELISA pentru detectarea anticorpilor împotrivi virusului întreg BoHV-1) În cadrul testelor pentru acordarea statutului indemn de IBR/IPV se pot utiliza probe combinate până la 50 de probe lapte (individual sau	probe de lapte

	vrac), iar în testele pentru menținerea acestui statut pot utiliza probe combinate cu până la 100 de probe lapte (individual sau vrac).	
	gB B-ELISA (B-ELISA pentru detectarea anticorpilor împotriva proteinei BoHV-1-gB. În cazul testelor pentru detectarea anticorpilor împotriva BoHV-1 întreg conform părții IV din anexa IV, se poate utiliza și această metodă)	probe individuale de ser (Când se efectuează testarea pentru a demonstra menținerea statutului de indemn de IBR/IPV, pot fi combinate probe prelevate individual. Numărul de probe per probă combinată poate fi ajustat pe baza documentelor justificative care arată că testul este suficient de sensibil pentru a detecta o singură probă slab pozitivă în proba combinată cu dimensiunea ajustată, în toate circumstanțele activității de laborator de zi cu zi.)
		probe individuale de suc de carne
bovine vaccinate conform strategiei DIVA cu vaccin deletat gE	gE B-ELISA (B-ELISA pentru detectarea anticorpilor împotriva proteinei BoHV-1-gE. Se pot utiliza probe individuale de lapte atunci când scopul testării este acela de a demonstra menținerea statutului de indemn de IBR/IPV. Probele pot fi combinate iar numărul de probe per probă combinată poate fi ales pe baza documentelor justificative care arată că testul este suficient de sensibil pentru a detecta	probe individuale de ser probe individuale de suc de carne

	singură probă pozitivă din proba combinată, în toate circumstanțele activității de laborator de zi cu zi.)	
--	--	--

5. Metodele de diagnosticare a infecției cu virusul bolii lui Aujeszky (ADV), sunt descrise în tabelul nr. 2:

Tabelul nr. 2

Infecția cu virusul bolii lui Aujeszky (ADV)

	Metode:	Matrice:
porcine nevaccinate	ADV ELISA (ELISA pentru detectarea anticorpilor împotriva ADV întreg, a proteinei ADV-gB sau a proteinei ADV-gD. Pentru controlul loturilor de kituri pentru ADV-gB, kituri pentru ADV-gD sau kituri pentru ADV întreg, serul comunitar de referință ADV 1, sau substandardele, trebuie să obțină un rezultat pozitiv la o diluție de 1:2. Dacă scopul testării este acela de a detecta ADV întreg conform părții V din anexa IV, poate fi folosit oricare dintre aceste teste.)	probe individuale sau o probă combinată cu până la cinci probe de ser (sau plasmă)
		probe individuale sau o probă combinată cu până la cinci probe de hârtie de filtru
		probe individuale de suc de carne
porcine vaccinate conform strategiei DIV	gE ELISA (ELISA pentru detectarea anticorpilor împotriva proteinei	probe individuale de ser

cu un vaccin deletat gE	ADV-gE. Pentru controlul loturilor, serul comunitar de referință ADV 1, sau substandardele, trebuie să obțină un rezultat pozitiv la o diluție de 1:8.)	
----------------------------	--	--

6. În cazul infecției cu Diaree virală bovină (BVD), se recurge la următoarele teste:

6.1. Metode directe:

6.1.1 Reacție de polimerizare în lanț-revers transcriptază în timp real (RT-PCR în timp real);

6.1.2 ELISA pentru detectarea antigenului BVDV.

6.2 Teste serologice:

6.2.1 I-ELISA;

6.2.2 B-ELISA.

Anexa nr.4

la Norma sanitară veterinară
cu privire la supravegherea,
programele de eradicare
și statutul de indemn de boală
pentru anumite boli listate și
emergente

**CERINȚE SPECIFICE BOLII PENTRU ACORDAREA,
MENȚINEREA, SUSPENDAREA ȘI RETRAGEREA STATUTULUI DE
INDEMN DE BOALĂ LA NIVELUL UNITĂȚILOR ȘI CERINȚE
SPECIFICE BOLII PENTRU ACORDAREA ȘI MENȚINEREA
STATUTULUI DE INDEMN DE BOALĂ PENTRU REPUBLICA
MOLDOVA**

Capitolul I

INFECȚIA CU BRUCELLA ABORTUS, B. MELITENSIS ȘI B. SUIS

Secțiunea a-1-a

**Unități indemne de infecția cu Brucella
abortus, B. melitensis și B. suis fără vaccinare**

Subsecțiunea 1

Acordarea statutului

1. Statutul de indemn de infecția cu Brucella abortus, B. melitensis și B. suis fără vaccinare poate fi acordat unei unități care deține bovine, ovine sau caprine doar dacă:

1.1 în ultimele 12 luni nu s-au înregistrat cazuri confirmate de infecție cu Brucella abortus, B. melitensis și B. suis la bovinele, ovinele sau caprinele ținute în unitate;

1.2 în ultimii trei ani nici una dintre bovinele, ovinele sau caprinele din unitate nu a fost vaccinată împotriva infecției cu Brucella abortus, B. melitensis și B. suis;

1.3 toate bovinele cu vârsta mai mare de 12 luni și toate ovinele sau caprinele cu vârsta mai mare de șase luni prezente în unitate la momentul eșantionării au obținut rezultate negative la testul serologic în două rânduri, după cum urmează:

1.3.1 primul test trebuie efectuat pe probe prelevate nu mai devreme de trei luni de la eliminarea ultimului caz confirmat și a ultimului animal care a obținut un rezultat pozitiv la un test imunologic;

1.3.2 al doilea test trebuie efectuat pe probe prelevate nu mai devreme de șase luni și nu mai târziu de 12 luni de la data eșantionării menționate la subpct. 1.3.1.

1.4 animalele care prezintă semne clinice caracteristice infecției cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*, precum avorturile, au fost supuse investigațiilor și s-au obținut rezultate negative;

1.5 de la începutul eșantionării menționate la subpct. 1.3.1 toate bovinele, ovinele sau caprinele introduse în unitate provin din unități indemne de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* fără vaccinare sau indemne cu vaccinare și nu au fost vaccinate împotriva infecției cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* în ultimii trei ani, și:

1.5.1 provin dintr-o zonă indemnă de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* pentru populația de animale relevantă;

1.5.2 sunt bovine întregi cu vârsta mai mare de 12 luni sau ovine ori caprine întregi cu vârsta mai mare de șase luni și trebuie să fi obținut rezultate negative la un test serologic efectuat pe o probă prelevată:

1.5.2.1 în ultimele 30 de zile anterioare introducerii lor în unitate; sau

1.5.2.2 în primele 30 de zile după introducere, cu condiția să fi fost ținute izolate în această perioadă;

1.5.3 sunt femele în perioada puerperală care sunt ținute izolate de când sunt introduse în unitate până când se obține un rezultat negativ la un test serologic efectuat pe o probă prelevată la cel puțin 30 de zile după parturiție;

1.6 de la începutul eșantionării menționate subpct. 1.3.1 tot materialul germinativ de origine bovină, ovină sau caprină introdus sau utilizat în unitate provine din:

1.6.1 unități indemne de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* fără vaccinare;

1.6.2 unități de material germinativ aprobate.

2. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct. 1, statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* fără vaccinare poate fi

acordat unei unități, de către autoritatea competentă, dacă toate bovinele, ovinele sau caprinele provin din unități indemne de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* fără vaccinare sau indemne cu vaccinare și nu au fost vaccinate în ultimii trei ani; și:

2.1 provin dintr-o țară indemnă sau dintr-o zonă indemnă de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* pentru populația de animale relevantă;

2.2 sunt bovine întregi cu vârsta mai mare de 12 luni sau ovine ori caprine întregi cu vârsta mai mare de șase luni și au obținut rezultate negative la un test serologic efectuat pe o probă prelevată:

2.2.1 în ultimele 30 de zile anterioare introducerii lor în unitate;

2.2.2 în primele 30 de zile după introducerea lor în unitate, cu condiția să fi fost ținute izolate în această perioadă.

2.3 sunt femele în perioada puerperală care sunt ținute izolate de când sunt introduse în unitate până când se obține un rezultat negativ la un test serologic efectuat pe o probă prelevată la cel puțin 30 de zile după parturiție.

3. Fără a aduce atingere prevederilor pct. 1, statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* fără vaccinare poate fi acordat de către autoritatea competentă unei unități indemne de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* cu vaccinare dacă:

3.1 sunt îndeplinite cerințele de la pct. 1 subpct. 1.1., 1.2, 1.4, 1.5, 1.6;

3.2 este îndeplinită cerința de la pct. 4 subpct. 4.1.2.

Subsecțiunea 2

Menținerea, Suspendarea și restabilirea statutului de indemn de boală

4. Statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* fără vaccinare al unei unități care deține bovine, ovine sau caprine poate fi menținut doar dacă:

4.1 sunt îndeplinite în continuare cerințele de la pct. 1 subpct. 1.1., 1.2, 1.4, 1.5, 1.6;

4.2 se obțin rezultate negative la testele serologice efectuate pe probe prelevate de la:

4.2.1 toate bovinele întregi cu vârsta mai mare de 12 luni și toate ovinele sau caprinele întregi cu vârsta mai mare de șase luni, la intervale corespunzătoare, de cel mult 12 luni, stabilite de autoritatea competentă, ținând cont de tipul de producție, de situația de boală și de factorii de risc identificați;

4.2.2 bovinele întregi cu vârsta mai mare de 12 luni și ovinele sau caprinele întregi cu vârsta mai mare de șase luni deținute în unități aflate într-o țară indemnă sau într-o zonă indemnă de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*, în conformitate cu un regim de testare instituit de autoritatea competentă, ținând cont de tipul de producție și de factorii de risc identificați.

5. Statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* fără vaccinare al unei unități care deține bovine, ovine sau caprine trebuie să fie suspendat dacă:

5.1 nu sunt îndeplinite una sau mai multe dintre cerințele de la pct. 4;

5.2 se suspectează un caz de infecție cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* la o bovină, o ovină sau o caprină deținută în unitate.

6. Statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* fără vaccinare poate fi restabilit doar dacă:

6.1 sunt îndeplinite cerințele de la pct. 1 subpct. 1.1., 1.2, 1.4, 1.5, 1.6 și de la pct. 4 subpct. 4.2;

6.2 absența infecției cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* este confirmată prin rezultatele unor investigații suplimentare și a fost determinat statutul tuturor cazurilor suspectate.

Subsecțiunea 3

Retragerea și redobândirea statutului de indemn de boală

7. Statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* fără vaccinare al unei unități care deține bovine, ovine sau caprine trebuie să fie retras dacă:

7.1 nu sunt îndeplinite una sau mai multe dintre cerințele din pct. 4 după ce a trecut perioada maximă de timp menționată la pct. 41 subpct. 41.1 din Normă de la suspendarea statutului;

7.2 nu poate fi exclusă infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* în conformitate cu pct. 6 subpct. 6.2;

7.3 s-a confirmat un caz de infecție cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* la o bovină, o ovină sau o caprină deținută în unitate;

7.4 alte rațiuni justifică nevoia de a controla infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis*, *B. suis*.

8. Dacă statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* fără vaccinare a fost retras în conformitate cu pct.7 subpct. 7.1 ,acesta poate fi redobândit doar dacă sunt îndeplinite prevederile pct. 4.

9. Dacă statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* fără vaccinare a fost retras în conformitate cu prevederile pct. 7 subpct. 7.2, 7.3. sau 7.4 acesta poate fi redobândit doar dacă au fost eliminate toate cazurile confirmate și toate animalele care nu au obținut rezultate negative la teste, iar restul de bovine, ovine sau caprine îndeplinesc cerințele prevăzute la pct. 1 subpct. 1.3.

10. Fără a aduce atingere prevederilor pct. 9atunci când infecția cu *B. suis* biovar 2 se confirmă la o singură bovină, ovină sau caprină deținută în unitate, statutul poate fi redobândit după obținerea unor rezultate negative la testele aplicate probelor prelevate în conformitate cu cerințele prevăzute la pct. 1 subpct. 1.1.3.

Secțiunea a-2-a

Unități indemne de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* cu vaccinare

Subsecțiunea 1

Acordarea statutului

11. Statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* cu vaccinare poate fi acordat unei unități care deține bovine, ovine sau caprine doar dacă:

11.1 sunt îndeplinite cerințele de la pct. 1 subpct. 11, 1.2 și 1.4;

11.2 de la începutul eșantionării menționate la pct. 1 subpct. 1.3.1 toate bovinele, ovinele sau caprinele introduse în unitate provin din unități indemne de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* fără vaccinare sau indemne de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* cu vaccinare și:

11.2.1 provin dintr-o țară indemnă sau dintr-o zonă indemnă de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* pentru populația de animale relevantă;

11.2.2 sunt bovine întregi cu vârsta mai mare de 12 luni sau ovine ori caprine întregi cu vârsta mai mare de șase luni și au obținut rezultate negative la un test serologic efectuat pe o probă prelevată.

11.2.2.1 în ultimele 30 de zile anterioare introducerii lor în unitate;

11.2.2.2 în primele 30 de zile după introducerea lor în unitate, cu condiția să fi fost ținute izolate în această perioadă;

11.2.3 sunt femele în perioada puerperală care sunt ținute izolate de când sunt introduse în unitate până când obține un rezultat negativ la un test serologic efectuat pe o probă prelevată la cel puțin 30 de zile după parturiție;

11.3 de la începutul eșantionării menționate în pct. 1 subpct. 1.3.1 tot materialul germinativ de origine bovină, ovină sau caprină introdus sau utilizat în unitate provine din:

11.3.1 unitățile indemne de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* fără vaccinare sau indemne de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* cu vaccinare;

11.3.2 unități de material germinativ aprobate.

12. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct. 11, statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* cu vaccinare poate fi acordat unei unități de către autoritatea competentă dacă toate bovinele, ovinele sau caprinele provin din unități indemne de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* fără vaccinare sau indemne cu vaccinare, și:

12.1 provin dintr-o țară indemnă sau dintr-o zonă indemnă de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* pentru populația de animale relevantă;

12.2 sunt bovine întregi cu vârsta mai mare de 12 luni sau ovine ori caprine întregi cu vârsta mai mare de șase luni și au obținut rezultate negative la un test serologic efectuat pe o probă prelevată:

12.2.1 în ultimele 30 de zile anterioare introducerii lor în unitate;

12.2.2 în primele 30 de zile după introducerea lor în unitate, cu condiția să fi fost ținute izolate în această perioadă;

12.3 sunt femele în perioada puerperală care sunt ținute izolate de când sunt introduse în unitate până când se obține un rezultat negativ la un test serologic efectuat pe o probă prelevată la cel puțin 30 de zile după parturiție.

Subsecțiunea 2

Menținerea, suspendarea și restabilirea statutului

13. Statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* cu vaccinare al unei unități care deține bovine, ovine sau caprine poate fi menținut doar dacă:

13.1 sunt îndeplinite în continuare prevederile menționate la pct. 11 subpct. 11.2, 11.3 și pct. 1 subpct. 1.1 și 1.4;

13.2 se obțin rezultate negative la testele serologice efectuate pe probe prelevate de la toate bovinele întregi cu vârsta mai mare de 12 luni și toate ovinele sau caprinele întregi cu vârsta mai mare de șase luni, la intervale corespunzătoare, de cel mult 12 luni, stabilite de autoritatea competentă, ținând cont de tipul de producție, de situația de boală și de factorii de risc identificați.

14. Statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* cu vaccinare al unei unități care deține bovine, ovine sau caprine trebuie să fie suspendat dacă:

14.1 nu sunt îndeplinite una sau mai multe dintre prevederile menționate la pct. 13;

14.2 se suspectează un caz de infecție cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* la o bovină, o ovină sau o caprină deținută în unitate.

15. Statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* cu vaccinare poate fi restabilit doar dacă:

15.1 sunt îndeplinite cerințele menționate în pct. 1 subpct. 1.2-1.4 și pct. 4 subpct. 4.2;

15.2 absența infecției cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* este confirmată prin rezultatele unor investigații suplimentare și a fost determinat statutul tuturor cazurilor suspectate.

Subsecțiunea 3

Retragerea și redobândirea statutului

16. Statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* cu vaccinare al unei unități care deține bovine, ovine sau caprine trebuie să fie retras dacă:

16.1 nu sunt îndeplinite una sau mai multe dintre cerințele menționate la pct. 4 după ce a trecut perioada maximă de timp menționată la pct. 41 subpct. 41.2 la Normă de la suspendarea statutului;

16.2 nu poate fi exclusă infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* în conformitate cu prevederile pct. 6 subpct. 6.2;

16.3 s-a confirmat un caz de infecție cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* la o bovină, o ovină sau o caprină deținută în unitate;

16.4 alte rațiuni justifică nevoia de a controla infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis*, *B. suis*.

17. Dacă statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* cu vaccinare a fost retras în conformitate cu prevederile pct. 16 subpct. 16.1 acesta poate fi redobândit doar dacă sunt îndeplinite cerințele din pct. 4.

18. Dacă statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* cu vaccinare a fost retras în conformitate cu pct. 16 subpct. 16.2 și 16.3, acesta poate fi redobândit doar dacă au fost eliminate toate cazurile confirmate și toate animalele care nu au obținut rezultate negative la teste, iar restul de bovine, ovine sau caprine îndeplinesc cerințele prevăzute în pct. 1 subpct. 1.3.

19. Fără a aduce atingere prevederilor pct. 18, atunci când infecția cu *Brucella suis* biovar 2 se confirmă la o singură bovină, ovină sau caprină deținută în unitate, statutul poate fi redobândit după obținerea unor rezultate negative la testele aplicate probelor prelevate în conformitate cu cerințele prevăzute la pct. 1 subpct. 1.3.1.

Secțiunea a-3-a

Statutul indemn sau zonă indemnă al Republicii Moldova de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* în ceea ce privește bovinele deținute

20. Statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* în ceea ce privește bovinele deținute poate fi acordat doar dacă:

20.1 cel puțin în ultimii trei ani nu s-au înregistrat cazuri confirmate de infecție cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* la bovinele deținute;

20.2 în ultimii trei ani s-au pus în practică cerințe generale de supraveghere în conformitate cu prevederile pct. 3 subpct. 3.1 la Normă pentru detectarea timpurie a infecției cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* la bovinele deținute, care au inclus cel puțin:

20.2.1 transmiterea regulată de probe din cazurile de avort în vederea testelor de laborator;

20.2.2 investigarea la timp a cazurilor de avort care ar fi putut fi provocate de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*;

20.3 în ultimii trei ani, cel puțin 99,8 % dintre unitățile care dețin bovine, reprezentând cel puțin 99,9 % din populația de bovine, și-au menținut statutul de indemne de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* fără vaccinare;

20.4 vaccinarea bovinelor împotriva *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* nu a avut loc cel puțin în ultimii trei ani și nicio bovină introdusă în Republica Moldova sau în zonă nu a fost vaccinată în ultimii trei ani anteriori introducerii.

21. Statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* în ceea ce privește bovinele deținute poate fi menținut doar dacă:

21.1 sunt îndeplinite în continuare cerințele de la pct. 20 subpct. 20.1, 20.2 și 20.3;

21.2 în primii doi ani consecutivi după acordarea statutului, s-au realizat acțiuni anuale de supraveghere bazate pe un eșantion reprezentativ pentru toate unitățile care dețin bovine, care trebuie să permită cel puțin detectarea cu un nivel de încredere de 95 % a infecției cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*, la o rată de prevalență scontată de 0,2 % în unitățile care dețin bovine sau la o rată de prevalență scontată de 0,1 % în populația de bovine;

21.3 dacă nu s-a confirmat niciun caz de infecție cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* la bovinele deținute în primii doi ani consecutivi după acordarea statutului, supravegherea trebuie să se bazeze pe:

21.3.1 acțiuni anuale aleatorii de supraveghere, care trebuie să permită cel puțin detectarea cu un nivel de încredere de 95 % a infecției cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*, la o rată de prevalență scontată de 0,2 % în unitățile care dețin bovine sau la o rată de prevalență scontată de 0,1 % în populația de bovine;

21.3.2 acțiuni anuale de supraveghere bazată pe riscuri, care să permită detectarea infecției cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*, ținând cont de sistemele de producție și de factorii de risc identificați, inclusiv de răspândirea infecției de la alte animale decât bovinele deținute.

22. Statutul indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* în ceea ce privește bovinele deținute nu este afectat de confirmarea infecției cu *Brucella*

abortus, *B. melitensis* și *B. suis* la altă populație de animale decât bovinele deținute, cu condiția să fi fost puse în aplicare și să fie evaluate periodic măsuri eficace de prevenire a transmiterii infecției cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* la bovinele deținute.

23. Fără a aduce atingere prevederilor pct. 21 subpct. 21.1, statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* în ceea ce privește bovinele deținute poate fi menținut în cazul confirmării unui caz de infecție cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* dacă:

23.1 unitatea în care a fost detectată infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* la bovinele deținute a fost pct. 52-54 la Normă;

23.2 în termen de 60 de zile de la prima confirmare a infecției, autoritatea competentă a efectuat o anchetă epidemiologică și investigații, astfel cum sunt prevăzute la pct. 55-57 la Normă pentru identificarea sursei probabile și a distribuției infecției și a ajuns la concluzii privind sursa probabilă a infecției, fiind infectat doar un număr limitat de unități, iar unitățile respective au o legătură epidemiologică cu primul focar detectat;

23.3 măsurile relevante de control al bolilor menționate la pct. 43 și 44 la Normă sau la pct. 52-54 la Normă au fost puse imediat în aplicare în fiecare unitate identificată cu cazuri suspectate sau confirmate, după punerea în aplicare a măsurilor prevăzute la subpct. 23.2 până la restabilirea sau redobândirea statutului de indemn de boală;

23.4 supravegherea menționată la pct. 21 a fost adaptată și a demonstrat soluționarea incidentului.

Secțiunea a-4-a

Statutul indemn sau zonă indemnă al Republicii Moldova de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* în ceea ce privește ovinele și caprinele deținute

24. Statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* în ceea ce privește ovinele și caprinele deținute poate fi acordat doar dacă:

24.1 cel puțin în ultimii trei ani nu s-au înregistrat cazuri confirmate de infecție cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* la ovinele și caprinele deținute;

24.2 în ultimii trei ani s-au pus în practică cerințe generale de supraveghere în conformitate cu pct. 3 subpct. 3.1 la Normă pentru detectarea timpurie a infecției cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* la ovinele și caprinele deținute, care au inclus cel puțin:

24.2.1 transmiterea regulată de probe din cazurile de avort în vederea testelor de laborator;

24.2.2 investigarea la timp a cazurilor de avort care ar fi putut fi provocate de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*;

24.3 în ultimii trei ani s-au efectuat acțiuni de supraveghere asupra populației de ovine și caprine și cel puțin 99,8 % dintre unitățile care dețin ovine sau caprine, reprezentând cel puțin 99,9 % din populația de ovine și caprine, și-au menținut statutul de indemne de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* fără vaccinare;

24.4 vaccinarea ovinelor și a caprinelor împotriva *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* nu a avut loc cel puțin în ultimii trei ani și nici o ovină sau caprină introdusă în Republica Moldova sau în zonă nu a fost vaccinată în ultimii trei ani anteriori introducerii.

25. Statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* în ceea ce privește ovinele și caprinele deținute poate fi menținut doar dacă:

25.1 sunt îndeplinite în continuare cerințele de la pct. 24 subpct. 24.1, 24.2 și 24.4;

25.2 în primii doi ani consecutivi după acordarea statutului, s-au realizat acțiuni anuale de supraveghere bazate pe un eșantion reprezentativ pentru toate unitățile în care sunt deținute ovine sau caprine, care trebuie să permită cel puțin detectarea cu un nivel de încredere de 95 % a infecției cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*, la o rată de prevalență scontată de 0,2 % în unitățile care dețin ovine sau caprine sau la o rată de prevalență scontată de 0,1 % în populația de ovine și caprine;

25.3 dacă nu s-a confirmat niciun caz de infecție cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* la ovinele și caprinele deținute în primii doi ani consecutivi după acordarea statutului, supravegherea trebuie să se bazeze pe:

25.3.1 acțiuni anuale aleatorii de supraveghere, care trebuie să permită cel puțin detectarea cu un nivel de încredere de 95 % a infecției cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*, la o rată de prevalență scontată de 0,2 % în unitățile care dețin ovine sau caprine sau la o rată de prevalență scontată de 0,1 % în populația de ovine și caprine;

25.3.2 acțiuni anuale de supraveghere bazată pe riscuri, care să permită detectarea infecției cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*, care să țină cont de sistemele de producție și de factorii de risc identificați, inclusiv de răspândirea infecției de la alte animale decât ovinele și caprinele deținute.

26. Statutul indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* în ceea ce privește ovinele și caprinele deținute nu este afectat de confirmarea infecției cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* la altă populație de animale decât ovinele și caprinele deținute, cu condiția să fi fost puse în aplicare și să fie evaluate periodic măsuri eficiente de prevenire a transmiterii infecției cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* la ovinele și caprinele deținute.

27. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct.25 subpct. 25.1, statutul de indemn de infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* în ceea ce privește ovinele și caprinele deținute dintr-o zonă poate fi menținut în cazul confirmării unui caz de infecție cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* dacă:

27.1 unitatea în care a fost detectată infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* la ovinele și caprinele deținute a fost supusă imediat măsurilor relevante de control al bolilor menționate la pct. 52-54 la Normă;

27.2 în termen de 60 de zile de la prima confirmare a infecției, autoritatea competentă a efectuat o anchetă epidemiologică și investigații, astfel cum sunt prevăzute la pct. 55-57 la Normă, pentru identificarea sursei probabile și a distribuției infecției și a ajuns la concluzii privind sursa probabilă a infecției, fiind infectat doar un număr limitat de unități, iar unitățile respective au o legătură epidemiologică cu primul focar detectat;

27.3 măsurile relevante de control al bolilor menționate la pct.43 și 44 la Normă sau la pct. 52-54 la Normă au fost puse imediat în aplicare în fiecare unitate identificată cu cazuri suspectate sau confirmate, după punerea în aplicare a măsurilor prevăzute la subpct. 27.2, până la restabilirea sau redobândirea statutului de indemn de boală;

27.4 supravegherea menționată la pct. 25 a fost adaptată și a demonstrat soluționarea incidentului.

Capitolul II

INFECȚIA CU COMPLEXUL MYCOBACTERIUM TUBERCULOSIS

Secțiunea a-1-a

Unitate indemnă de infecția cu complexul *Mycobacterium tuberculosis*

Subsecțiunea 1

Acordarea statutului

28. Statutul de indemn de infecția cu complexul *Mycobacterium tuberculosis* (*Mycobacterium bovis*, *Mycobacterium tuberculosis*, *Mycobacterium caprae*) (MTBC) poate fi acordat unei unități care deține bovine doar dacă:

28.1 în ultimele 12 luni nu s-au înregistrat cazuri confirmate de infecție cu MTBC la bovinele deținute în unitate;

28.2 bovinele cu vârsta mai mare de șase săptămâni prezente în unitate la momentul testării sau eșantionării au obținut rezultate negative la testele imunologice în două rânduri, după cum urmează:

28.2.1 primul test trebuie efectuat pe bovine sau pe probe prelevate de la bovine nu mai devreme de șase luni de la eliminarea ultimului caz confirmat și a ultimului animal care a obținut un rezultat pozitiv la un test imunologic;

28.2.2 al doilea test trebuie efectuat pe bovine sau pe probe prelevate de la bovine nu mai devreme de șase luni și nu mai târziu de 12 luni de la data testării bovinei sau de la data prelevării de probe menționate la subpct. 28.2.1;

28.3 de la începerea testării sau a prelevării de probe menționate subpct. 28.2.1 toate bovinele introduse în unitate provin din unități indemne de infecția cu MTBC și:

28.3.1 provin dintr-o zonă indemnă de infecția cu MTBC;

28.3.2 sunt bovine cu vârsta mai mare de 6 săptămâni și au obținut rezultate negative la un test imunologic:

28.3.2.1 în ultimele 30 de zile anterioare introducerii lor în unitate;

28.3.2.2 în primele 30 de zile după introducere, cu condiția să fi fost ținute izolate în această perioadă;

28.4 de la începutul testării sau al eșantionării menționate subpct. 28.2.1 întregul material germinativ de origine bovină introdus sau utilizat în unitate provine din:

28.4.1 unități indemne de infecția cu MTBC;

28.4.2 unități de material germinativ aprobate.

29. Fără a aduce atingere prevederilor pct.28, statutul de indemn de infecția cu MTBC poate fi acordat unei unități dacă toate bovinele provin din unități indemne de infecția cu MTBC și:

29.1 provin dintr-o zonă indemnă de infecția cu MTBC;

29.2 dacă sunt bovine cu vârsta mai mare de 6 săptămâni, au obținut rezultate negative la un test imunologic:

29.2.1 în ultimele 30 de zile anterioare introducerii lor în unitate;

29.2.2 în primele 30 de zile după introducere, cu condiția să fi fost ținute izolate în această perioadă.

30. Fără a a duce atingere prevederilor pct. 28.3 și 29.2, autoritatea competentă poate să nu solicite testarea dacă:

30.1 bovinele introduse în unitate:

30.1.1 au obținut rezultate negative la un test imunologic efectuat în ultimele șase luni;

30.1.2 provin din unități în care bovinele au obținut rezultate negative la un regim de testare, astfel cum este prevăzut la pct. 31 subpct. 31.3 și pct. 32 efectuat în ultimele șase luni;

30.2 bovinele introduse în unitate:

30.2.1 au obținut rezultate negative la un test imunologic efectuat în ultimele 12 luni;

30.2.2 provin din unități în care bovinele au obținut rezultate negative la un regim de testare, astfel cum este prevăzut la pct. 32 subpct. 32.2 sau 32.3 efectuat în ultimele 12 luni.

Subsecțiunea 2

Menținerea, suspendarea și restabilirea statutului

31. Statutul de indemn de infecția cu MTBC al unei unități care deține bovine poate fi menținut doar dacă:

31.1 sunt îndeplinite în continuare cerințele de la pct. 28 subpct. 28.1, 28.3 și 28.4;

31.2 orice caz suspect de infecția cu MTBC la o bovină deținută în unitatea respectivă sau introdusă din unitatea respectivă într-un abator este notificat autorității competente și investigat;

31.3 pentru toate bovinele cu vârsta mai mare de șase săptămâni a fost efectuat un test imunologic, la care s-au obținut rezultate negative, la intervale de cel mult 12 luni.

32. Fără a aduce atingere prevederilor 31 subpct. 31.3, autoritatea competentă stabilește regimul de testare după cum urmează:

32.1 într-o unitate, zonă sau compartiment în care procentul anual de unități infectate cu MTBC, nu depășește 1 % în ultimele 24 de luni, intervalul dintre teste poate fi prelungit la 24 de luni;

32.2 într-o unitate, zonă sau compartiment în care procentul anual de unități infectate cu MTBC, nu depășește 0,2 % în ultimele 48 de luni, intervalul dintre teste poate fi prelungit la 36 de luni;

32.3 într-o unitate, zonă sau compartiment în care procentul anual de unități infectate cu MTBC, nu depășește 0,1 % în ultimele 72 de luni, intervalul dintre teste poate fi prelungit la 48 de luni;

32.4 într-o unitate, zonă sau compartiment indemn de infecția cu MTBC, dacă riscul transmiterii MTBC de la animalele sălbatice la bovine a fost evaluat prin acțiuni adecvate de supraveghere, intervalul dintre teste poate fi stabilit în funcție de tipul de producție și de factorii de risc identificați, ținând cont cel puțin de următoarele riscuri:

32.4.1 un loc asociat cu cazuri suspectate sau confirmate de infecție cu MTBC la animale sălbatice;

32.4.2 un istoric de infecție cu MTBC în ultimii cinci ani;

32.4.3 o legătură epidemiologică cu unitățile care se încadrează la subpct. 32.4.1 și 32.4.2.

33. Statutul de indemn de infecția cu MTBC al unei unități care deține bovine trebuie să fie suspendat dacă:

33.1 nu sunt îndeplinite una sau mai multe dintre cerințele din secțiunea 2;

33.2 se suspectează un caz de infecție cu MTBC la o bovină deținută în unitate.

34. Statutul de indemn de infecția cu MTBC poate fi restabilit doar dacă:

34.1 sunt îndeplinite cerințele prevăzute în pct. 28 subpct. 28.3 și 28.4 și pct. 31 subpct. 31.2;

34.2 absența infecției cu MTBC este confirmată prin rezultatele unor investigații suplimentare și a fost determinat statutul tuturor cazurilor suspectate. Dacă bovinele suspectate sunt sacrificate în acest context, investigațiile trebuie să includă examinarea probelor prin metode directe de diagnostic.

Subsecțiunea 3

Retragerea și redobândirea statutului

35. Statutul de indemn de infecția cu MTBC al unei unități care deține bovine trebuie să fie retras dacă:

35.1 nu sunt îndeplinite una sau mai multe dintre cerințele de la pct. 31 și 32 după ce a trecut perioada maximă de timp menționată la pct. 41 subpct. 41.2 de la suspendarea statutului;

35.2 nu poate fi exclusă infecția cu MTBC în conformitate cu prevederile pct. 34 subpct. 34.2;

35.3 s-a confirmat un caz de infecție cu MTBC la o bovină deținută în unitate;

35.4 acest lucru se justifică din alte rațiuni care impun controlul infecției cu MTBC.

36. Dacă statutul de indemn de infecția cu MTBC a fost retras în conformitate cu prevederile pct. 35 subpct. 35.1 acesta poate fi redobândit doar dacă sunt îndeplinite cerințele din menționate la pct. 31 și 32.

37. Dacă statutul de indemn de infecția cu MTBC a fost retras în conformitate cu prevederile pct. 35 subpct. 35.2, 35.3 sau 35.4, acesta poate fi redobândit doar dacă:

37.1 au fost eliminate toate cazurile confirmate și toate animalele care au obținut rezultate non-negative la un test imunologic;

37.2 restul bovinelor îndeplinesc cerințele menționate la pct. 28 subpct. 28.2.

38. Fără a aduce atingere prevederilor pct. 37 subpct. 37.2, statutul poate fi redobândit dacă:

38.1 toate bovinele cu vârsta mai mare de 6 săptămâni prezente în unitate la momentul testării au obținut rezultate negative la două teste imunologice, după cum urmează:

38.1.1 primul test trebuie efectuat pe bovine sau pe probe prelevate de la bovine nu mai devreme de două luni de la eliminarea ultimului caz confirmat și a ultimului animal care a obținut un rezultat pozitiv la un test imunologic;

38.1.2 al doilea test trebuie efectuat pe bovine sau pe probe prelevate nu mai devreme de două luni și nu mai târziu de 12 luni de la data testării sau a eșantionării bovinei, astfel cum se menționează la subpct. 38.1.1;

38.2 este îndeplinită cel puțin una dintre condițiile următoare:

38.2.1 concluzia anchetei epidemiologice arată că infecția se datorează introducerii unuia sau a mai multor animale infectate în unitate în ultimele 12 luni anterioare detectării infecției cu MTBC;

38.2.2 a fost confirmat un singur caz sau o singură bovină a obținut rezultate pozitive la un test imunologic pentru MTBC de la detectarea infecției cu MTBC, iar statutul unității nu a fost retras în ultimii trei ani;

38.2.3 bovinele din unitate au obținut rezultate negative la un test imunologic efectuat cu mai puțin de 12 luni anterior detectării infecției cu MTBC în conformitate cu prevederile pct. 31 subpct. 31.3 sau pct. 32.

Secțiunea a-2-a

Statutul indemn sau zonă indemnă al Republicii Moldova de infecția cu MTBC

39. Statutul de indemn de infecția cu MTBC în ceea ce privește bovinele deținute poate fi acordat doar dacă:

39.1 în ultimii trei ani, cel puțin 99,8 % dintre unitățile care dețin bovine, reprezentând cel puțin 99,9 % din populația de bovine, și-au menținut statutul de indemne de infecția cu MTBC, iar rata de incidență a unităților în care s-a confirmat infecția pe parcursul anului nu a depășit 0,1 %;

39.2 în ultimii trei ani s-au pus în practică cerințe generale de supraveghere în conformitate cu prevederile menționate la pct. 3 subpct. 3.1 la Normă pentru detectarea infecției cu MTBC la bovinele deținute, care au inclus cel puțin:

39.2.1 cercetarea sistematică a leziunilor provocate de infecția cu MTBC la toate animalele bovine sacrificate prin intermediul supravegherii ante- și post-mortem;

39.2.2 investigarea leziunilor care s-ar putea datora infecției cu MTBC.

40. Statutul de indemn de infecția cu MTBC în ceea ce privește bovinele deținute într-o unitate sau într-o zonă poate fi menținut doar dacă:

40.1 sunt îndeplinite în continuare cerințele menționate la pct. 39 subpct. 39.2;

40.2 în primii doi ani consecutivi după acordarea statutului trebuie efectuate acțiuni anuale aleatorii de supraveghere, bazate pe o eșantionare reprezentativă a tuturor unităților unde sunt deținute bovine, pentru a demonstra, cu un nivel de încredere de 95 %, că:

40.2.1 cel puțin 99,8 % dintre unități, reprezentând cel puțin 99,9 % din populația de bovine, sunt indemne de infecția cu MTBC;

40.2.2 rata de incidență a unităților confirmate drept infectate în timpul anului nu depășește 0,1 %;

40.3 dacă au fost îndeplinite condițiile de la subpct. 40.2 timp de doi ani consecutivi, supravegherea se bazează pe:

40.3.1 acțiuni anuale aleatorii de supraveghere care demonstrează cel puțin cu un nivel de încredere de 95 % că rata de incidență a unităților confirmate drept infectate în timpul anului nu depășește 0,1 %;

40.3.2 acțiuni anuale de supraveghere bazate pe riscuri efectuate pentru detectarea infecției cu MTBC, ținând cont de sistemele de producție, de factorii de risc identificați, inclusiv de răspândirea infecției de la alte animale decât bovinele deținute, și o supraveghere sporită în unitățile asociate cu cel puțin unul dintre riscurile specifice menționate la pct. 32 subpct. 32.4.

41. Statutul indemn al unei unități, zone sau compartiment de infecția cu MTBC nu este afectat de confirmarea infecției cu MTBC la alte populații de animale decât bovinele deținute, cu condiția să fi fost puse în aplicare măsuri eficace, care sunt evaluate periodic, pentru prevenirea transmiterii infecției cu MTBC la bovinele deținute.

Capitolul III

LEUCOZA ENZOOTICĂ BOVINĂ

Secțiunea a-1-a

Unitate indemnă de leucoza enzootică bovină

Subsecțiunea 1

Acordarea, menținerea statutului

42. Statutul de indemn de leucoza enzootică bovină (LEB) poate fi acordat unei unități care deține bovine doar dacă:

42.1 în ultimele 24 de luni nu s-au înregistrat cazuri confirmate de LEB la bovinele deținute în unitate;

42.2 în ultimele 12 luni, bovinele cu vârsta mai mare de 24 de luni ținute în unitate au obținut rezultate negative la un test serologic în cel puțin două rânduri, la un interval de cel puțin patru luni;

42.3 de la începutul prelevării de probe menționate la subpct. 42.2 toate bovinele introduse în unitate:

42.3.1 provin din unități indemne de LEB;

42.3.2 provin din unități în care nu au existat dovezi privind prezența LEB, nici clinice, nici post-mortem sau ca urmare a unui test de diagnostic pentru LEB în ultimele 24 de luni anterioare transportului lor și:

42.3.2.1 dacă au mai mult de 24 de luni, au fost supuse unor teste serologice, cu rezultate negative, în două rânduri, la un interval de cel puțin 4 luni, atunci când sunt ținute izolate de alte bovine din unitate; sau au fost supuse unui test serologic, cu rezultat negativ, în ultimele 30 de zile anterioare introducerii, cu condiția să fi fost testate toate bovinele în conformitate cu subpct. 42.2;

42.3.2.2 dacă au mai puțin de 24 de luni, sunt născute din femele care au fost supuse unui test serologic pentru LEB, cu rezultate negative, efectuat pe probe prelevate în ultimele 12 luni, în două rânduri, la un interval de cel puțin patru luni;

42.4 de la începutul prelevării de probe menționate la subpct. 42.2 ,întregul material germinativ de bovine introdus în unitate provine din:

42.4.1 unități indemne de LEB;

42.4.2 unități de material germinativ aprobate.

43. Fără a aduce atingere prevederilor pct. 42, statutul de indemn de LEB poate fi acordat unei unități dacă toate bovinele provin din unități indemne de LEB aflate fie într-un țară indemnă de LEB, fie într-o țară care face obiectul unui program de eradicare recunoscut de către autoritatea competentă din Republica Moldova.

44. Statutul de indemn de LEB al unei unități care deține bovine poate fi menținut doar dacă:

44.1 sunt îndeplinite în continuare cerințele menționate la pct. 42 subpct. 42.1, 42.3 și 42.4;

44.2 este efectuată testarea serologică pentru LEB, cu rezultate negative, pe probe prelevate:

44.2.1 la intervale de cel mult 36 de luni, de la toate bovinele în vârstă de peste 24 de luni;

44.2.2 în conformitate cu prevederile pct. 52 subpct. 52.2 sau 52.3 după caz, dacă unitatea este indemnă de LEB.

Subsecțiunea 2

Suspendarea, restabilirea, retragerea și redobândirea statutului

45. Statutul de indemn de LEB al unei unități care deține bovine trebuie să fie suspendat dacă:

45.1 nu sunt îndeplinite una sau mai multe dintre cerințele menționate la pct. 44;

45.2 se suspectează un caz de LEB la o bovină ținută în unitate.

46. Statutul de indemn de LEB poate fi restabilit doar dacă:

46.1 sunt îndeplinite cerințele de la pct. 42 subpct. 42.3 și 42.4 și pct. 44 subpct. 44.2;

46.2 absența LEB este confirmată prin rezultatele unor investigații suplimentare și a fost determinat statutul tuturor cazurilor suspectate.

47. Statutul de indemn de LEB al unei unități care deține bovine trebuie să fie retras dacă:

47.1 nu sunt îndeplinite una sau mai multe dintre cerințele menționate la pct. 44 după ce a trecut perioada maximă de timp menționată la pct. 41 subpct. 41.2 din Normă de la suspendarea statutului;

47.2 s-a confirmat un caz de LEB la o bovină deținută în unitate.

48. Dacă statutul de indemn de LEB a fost retras în conformitate cu prevederile menționate la pct. 47 subpct. 47.1 acesta poate fi redobândit doar dacă sunt îndeplinite cerințele menționate la pct. 42 subpct. 42.3 și 42.4 sau pct. 44 subpct. 44.2.

49. Dacă statutul de indemn de LEB a fost retras în conformitate cu prevederile pct. 47 subpct. 47.2 acesta poate fi redobândit doar dacă:

49.1 au fost eliminate toate bovinele care prezintă un rezultat pozitiv la testul pentru LEB și toți descendenții acestora care au mai puțin de 24 de luni;

49.2 toate bovinele în vârstă de peste 12 luni au obținut un rezultat negativ la un test serologic, în două rânduri, la un interval de cel puțin patru luni, iar primul test trebuie să fie efectuat pe probe prelevate nu mai devreme de patru luni de la eliminarea ultimului caz confirmat.

50. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct. 49 subpct. 49.1, descendenții femelelor care au obținut un rezultat pozitiv la un test serologic pentru LEB sau care au prezentat leziuni provocate de LEB pot fi ținute în unitate dacă:

50.1 au fost separați de mamă imediat după fătare și au obținut rezultate negative la un test PCR, în două rânduri, prima probă fiind prelevată în termen de 3-5 săptămâni iar a doua în termen de 8-10 săptămâni post-partum;

50.2 rămân în unitate până la vârsta de 24 de luni și obțin rezultate negative la un test serologic sau sunt trimise, înainte de testul respectiv, direct la abator în conformitate cu cerințele menționate la pct. 64 din Normă.

Secțiunea a-2-a

Statutul indemn sau zonă indemnă al Republicii Moldova de LEB

51. Statutul de indemn de LEB în ceea ce privește bovinele deținute poate fi acordat unui doar dacă:

51.1 cel puțin 99,8 % dintre unitățile unde sunt deținute bovine sunt indemne de LEB;

51.2 toate bovinele cu vârsta peste 24 de luni, sacrificate, sunt supuse unei examinări post-mortem oficiale și de la toate animalele care prezintă tumori care ar putea fi provocate de LEB sunt prelevate probe care sunt supuse analizelor de laborator pentru confirmarea sau excluderea prezenței LEB.

52. Statutul de indemn de LEB în ceea ce privește bovinele deținute poate fi menținut doar dacă:

52.1 sunt îndeplinite în continuare cerințele prevăzute în pct. 42 și 43;

52.2 în primii cinci ani după acordarea statutului de indemn de LEB, se efectuează acțiuni de supraveghere bazate pe:

52.2.1 o eșantionare anuală aleatorie care să detecteze cel puțin unitățile infectate cu LEB, cu un grad de încredere de 95 %, la o rată de prevalență scontată de 0,2 %;

52.2.2 testarea serologică a tuturor bovinelor cu vârsta mai mare de 24 de luni, cel puțin o dată;

52.3 după primii cinci ani de la acordarea statutului de indemn de LEB, se efectuează acțiuni de supraveghere pentru a demonstra absența infecției, ținând cont de sistemele de producție și de factorii de risc identificați.

Capitolul IV

RINOTRAHEITA INFECȚIOASĂ BOVINĂ/VULVOVAGINITA PUSTULOASĂ INFECȚIOASĂ

Secțiunea a-1-a

Unitate indemnă de rinotraheita infecțioasă bovină/vulvovaginita pustuloasă infecțioasă

Subsecțiunea 1

Acordarea și menținerea statutului

53. Statutul de indemn de rinotraheita infecțioasă bovină/vulvovaginita pustuloasă infecțioasă (IBR/IPV) poate fi acordat unei unități care deține bovine doar dacă:

53.1 în ultimele 12 luni nu s-au înregistrat cazuri confirmate de IBR/IPV la bovinele deținute în unitate;

53.2 în ultimii doi ani, niciuna dintre bovinele deținute în unitate nu a fost vaccinată împotriva IBR/IPV;

53.3 bovinele deținute în unitate au fost supuse cel puțin unuia dintre următoarele regimuri de testare ținând cont de vaccinările anterioare conform strategiei DIVA, dacă au fost efectuate teste serologice pentru detectarea anticorpilor împotriva BoHV-1 întreg sau, dacă este necesar, a anticorpilor împotriva BoHV-1 gE, pe:

53.3.1 o probă de sânge, lapte sau suc de carne prelevată de la fiecare bovină pe parcursul unei perioade care nu depășește 12 luni;

53.3.2 probe de sânge, lapte sau suc de carne prelevate în cel puțin două rânduri, la un interval de cel puțin două luni și de cel mult 12 luni, de la:

53.3.2.1 toate bovinele femele în vârstă de peste 12 luni;

53.3.2.2 toate bovinele masculi folosite pentru reproducție sau destinate reproducției în vârstă de peste 12 luni;

53.3.2.3 un eșantion aleatoriu de masculi care nu sunt destinați reproducției, în vârstă de peste 12 luni. Numărul animalelor testate trebuie să permită cel puțin detectarea animalelor seropozitive cu o rată de prevalență scontată de 10 %, cu un nivel de încredere de 95 %;

53.3.3 în cazul unei unități în care alăptează cel puțin 30 % dintre bovine:

53.3.3.1 probe de lapte în vrac prelevate în cel puțin trei rânduri, la intervale de cel puțin trei luni, de la bovine femele care alăptează reprezentând toate unitățile epidemiologice ale unității;

53.3.3.2 probe de lapte prelevate de la toate bovinele femele care nu alăptează în vârstă de peste 12 luni și de la toate bovinele masculi folosite pentru reproducție sau destinate reproducției în vârstă de peste 12 luni;

53.3.3.3 o probă aleatorie de sânge sau de suc de carne prelevată de la bovinele masculi care nu sunt destinate reproducției în vârstă de peste 12 luni. Numărul animalelor testate trebuie să permită cel puțin detectarea animalelor seropozitive cu o rată de prevalență scontată de 10 %, cu un nivel de încredere de 95 %;

53.3.4 în cazul unei unități în care mai puțin de 5 % dintre bovinele deținute sunt masculi și cel puțin 95 % dintre femelele peste 24 de luni sunt destinate sau sunt folosite pentru producția de lapte, probe de lapte în vrac prelevate în cel puțin șase rânduri, la intervale de cel puțin două luni, de la bovine femele care alăptează, reprezentând toate unitățile epidemiologice din cadrul unității;

53.4 de la începutul prelevării de probe menționate la subpct. 53.3. toate bovinele introduse în unitate:

53.4.1 provin din unități indemne de IBR/IPV și, dacă unitățile de origine nu sunt indemne de IBR/IPV și nici nu a făcut obiectul unui program aprobat de eradicare, au obținut rezultate negative la un test serologic pentru detectarea anticorpilor împotriva BoHV-1 întreg sau, dacă este necesar, a anticorpilor împotriva BoHV-1-gE pe o probă prelevată după introducerea lor și înainte de acordarea statutului de indemn de IBR/IPV;

53.4.2 au fost supuse carantinei anterior introducerii și au obținut rezultate negative la un test serologic pentru detectarea anticorpilor împotriva BoHV-1 întreg pe o probă prelevată nu mai devreme de 21 de zile de la începerea carantinei;

53.5 de la începutul prelevării de probe menționate la subpct. 53.3, întregul material germinativ al bovinelor introdus în unitate provine din:

53.5.1 unități indemne de IBR/IPV;

53.5.2 unități de material germinativ aprobate.

54. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct. 53, statutul de indemn de IBR/IPV poate fi acordat unei unități dacă toate bovinele provin din unități indemne de IBR/IPV aflate într-o zonă indemnă de IBR/IPV, fie într-o zonă care face obiectul unui program de eradicare recunoscut de autoritatea competentă, cu condiția să îndeplinească cerințele menționate la pct. 55 subpct. 55.3 și 55.4, după caz.

55. Statutul de indemn de IBR/IPV poate fi menținut într-o unitate care deține bovine doar dacă:

55.1 sunt îndeplinite în continuare cerințele menționate la pct. 53 subpct. 53.1, 53.2 și 53.5;

55.2 este efectuată testarea serologică pentru detectarea anticorpilor împotriva BoHV-1 întreg sau, dacă este necesar, a anticorpilor împotriva BoHV-1-gE, ținând cont de vaccinările anterioare cu un vaccin conform strategiei DIVA, cu rezultate negative:

55.2.1 pe probe de sânge, lapte sau suc de carne prelevate anual de la toate bovinele în vârstă de peste 24 de luni;

55.2.2 în cazul unei unități în care alăptează cel puțin 30 % dintre bovine, cel puțin anual, pe:

55.2.2.1 probe de lapte în vrac prelevate în cel puțin trei rânduri, la intervale de cel puțin trei luni, de la bovinele femele care alăptează reprezentând toate unitățile epidemiologice ale unității;

55.2.2.2 probe de sânge prelevate de la toate bovinele masculi pentru reproducție în vârstă de peste 24 de luni;

55.2.3 în cazul unei unități în care mai puțin de 5 % dintre bovinele deținute sunt masculi și cel puțin 95 % dintre femelele peste 24 de luni sunt destinate sau sunt folosite pentru producția de lapte, cel puțin anual, pe probe de lapte în vrac prelevate

în cel puțin șase rânduri, la intervale de cel puțin două luni, de la bovine femele care alăptează, reprezentând toate unitățile epidemiologice din cadrul unității;

55.2.4 cu condiția ca statutul de indemn de IBR/IPV să fi fost menținut în ultimii trei ani consecutivi, anual, pe probe de sânge sau de lapte prelevate de la un număr de bovine care trebuie să permită cel puțin detectarea animalelor seropozitive, cu un nivel de încredere de 95 %, la o rată de prevalență scontată de 10 %;

55.2.5 dacă unitatea se află într-o zonă indemnă de IBR/IPV, pe probe prelevate în conformitate cu prevederile menționate la pct. 62 subpct. 62.2 sau pct. 63, dacă este relevant;

55.3 doar bovinele care nu au fost vaccinate împotriva infecției cu IBR/IPV sunt introduse în unitate dacă aceasta se află într-o zonă:

55.3.1 indemnă de IBR/IPV;

55.3.2 în care este instituită o interdicție privind vaccinarea ca parte a strategiei de eradicare, în cadrul unui program aprobat de eradicare;

55.4 toate bovinele introduse îndeplinesc cerințele prevăzute la pct. 53 subpct. 53.4.2 sau provin din unități indemne de IBR/IPV și au obținut rezultate negative la un test serologic pentru detectarea anticorpilor împotriva BoHV-1 integral sau, dacă este necesar, a anticorpilor împotriva BoHV-1-gE pe o probă prelevată în unitățile de origine, în ultimele 15 zile anterioare transportului, dacă:

55.4.1 unitatea se află într-o zonă indemnă de IBR/IPV și unitățile de origine nu se află într-un țară indemnă sau într-o zonă indemnă de IBR/IPV;

55.4.2 unitatea se află într-o zonă care face obiectul unui program de eradicare aprobat și unitățile de origine se află într-o zonă care nu este indemnă de IBR/IPV și nici nu face obiectul unui program de eradicare aprobat.

Subsecțiunea 2

Suspendarea, restabilirea, retragerea și redobândirea statutului

56. Statutul de indemn de IBR/IPV al unei unități care deține bovine trebuie să fie suspendat dacă:

56.1 nu sunt îndeplinite una sau mai multe dintre cerințele la pct. 55;

56.2 se suspectează un caz de IBR/IPV la o bovină deținută în unitate.

57. Statutul de indemn de IBR/IPV poate fi restabilit doar dacă:

57.1 sunt îndeplinite cerințele menționate în pct. 53 subpct. 53.2, 53.5 și în pct. 55 subpct. 55.2, 55.3, 55.4;

57.2 absența IBR/IPV este confirmată prin rezultatele unor investigații suplimentare și a fost determinat statutul tuturor cazurilor suspectate.

58. Statutul de indemn de IBR/IPV al unei unități care deține bovine trebuie să fie retras dacă:

58.1 nu sunt îndeplinite una sau mai multe dintre cerințele prevăzute la pct. 55 după ce a trecut perioada maximă de timp menționată pct. 41 subpct. 41.2 la Normă de la suspendarea statutului;

58.2 s-a confirmat un caz de IBR/IPV la o bovină deținută în unitate.

59. Dacă statutul de indemn de IBR/IPV a fost retras în conformitate cu prevederile menționate la pct. 58 subpct. 58.1, acesta poate fi redobândit doar dacă sunt îndeplinite cerințele din pct. 53 subpct. 53.2 și 53.5 sau din pct. 55 subpct. 55.2, 55.3 și 55.4.

60. Dacă statutul de indemn de IBR/IPV a fost retras în conformitate cu prevederile menționate la pct. 58 subpct. 58.2, acesta poate fi redobândit doar dacă:

60.1 au fost eliminate toate cazurile confirmate;

60.2 cel puțin unul dintre regimurile de testare menționate la pct. 53 subpct. 53.3 a fost aplicat cu rezultate negative unor probe prelevate cu cel puțin 30 de zile după eliminarea ultimului caz confirmat.

Secțiunea a-2-a

Statutul indemn sau zonă indemnă al Republicii Moldova de IBR/IPV

61. Statutul de indemn de IBR/IPV în ceea ce privește bovinele deținute poate fi acordat doar dacă:

61.1 vaccinarea împotriva IBR/IPV a fost interzisă pentru bovinele deținute;

61.2 cel puțin 99,8 % dintre unități, reprezentând cel puțin 99,9 % din populația corespunzătoare de bovine, sunt indemne de rinotraheita infecțioasă bovină/vulvovaginita pustuloasă infecțioasă.

62. Statutul de indemn de IBR/IPV în ceea ce privește bovinele deținute poate fi menținut doar dacă:

62.1 sunt îndeplinite în continuare cerințele menționate la pct. 61;

62.2 se efectuează anual acțiuni de supraveghere, bazate pe o eșantionare aleatorie, care trebuie să permită cel puțin detectarea cu un nivel de încredere de 95 % a infecției unităților cu BoHV-1, la o rată de prevalență scontată de 0,2 % în unități, sau a bovinelor infectate cu BoHV-1, la o rată de prevalență scontată de 0,1 % în populația de bovine.

63. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct. 62 subpct. 62.1, utilizarea vaccinării conform strategiei DIVA poate fi autorizată de autoritatea competentă în cazul unui focar, dacă:

63.1 rezultatul anchetei epidemiologice și al investigațiilor, conform prevederilor pct. 55-57 la Normă, a demonstrat că doar un număr limitat de unități a fost implicat în focar;

63.2 utilizarea sa este limitată la controlul focarului după cum este considerat necesar de către autoritatea competentă;

63.3 bovinele sunt vaccinate conform strategiei DIVA sub supravegherea autorității competente, iar utilizarea vaccinurilor conform strategiei DIVA este documentată pentru fiecare animal;

63.4 bovinele vaccinate conform strategiei DIVA sunt deplasate direct doar către un abator sau o unitate din altă zonă în care nu există interdicții în ceea ce privește vaccinarea.

64. Fără a aduce atingere prevederilor pct. 62 subpct. 62.2, se pot efectua acțiuni de supraveghere pentru a demonstra anual absența infecției cu BoHV-1 ținând cont de sistemele de producție și de factorii de risc identificați, cu condiția să nu fi fost detectate focare timp de cinci ani consecutivi după acordarea statutului de indemn de IBR/IPV.

Capitolul V

INFECȚIA CU VIRUSUL BOLII LUI AUJESZKY

Secțiunea a-1-a

Unitate indemnă de infecția cu virusul bolii lui Aujeszky

Subsecțiunea 1

Acordarea și menținerea statutului

65. Statutul de indemn de infecția cu virusul bolii lui Aujeszky (ADV) poate fi acordat unei unități care deține porcine doar dacă:

65.1 în ultimele 12 luni nu s-au înregistrat cazuri confirmate de infecție cu ADV la porcinele ținute în unitate;

65.2 în ultimele 12 luni, niciuna dintre porcinele deținute în unitate nu a fost vaccinată împotriva ADV;

65.3 în ultimele 12 luni, porcinele deținute în unitate au fost supuse unuia dintre următoarele regimuri de testare ținând cont de vaccinările anterioare conform strategiei DIVA, dacă au fost efectuate teste serologice pentru detectarea anticorpilor împotriva ADV sau, dacă este necesar, a anticorpilor împotriva ADV-gE, cu rezultate negative, pe:

65.3.1 o probă de sânge sau de suc de carne prelevată de la fiecare porcină;

65.3.2 probe de sânge sau de suc de carne prelevate în două rânduri, la un interval de 2-3 luni, de la un număr de animale care să permită cel puțin detectarea, cu un nivel de încredere de 95 %, a animalelor seropozitive la o rată de prevalență scontată de 10 %;

65.4 de la începutul prelevării de probe menționate la subpct. 65.3 toate porcinele introduse în unitate:

65.4.1 provin din unități indemne de infecția cu ADV și, dacă unitățile de origine nu sunt indemne de infecția cu ADV și nici nu a făcut obiectul unui program aprobat de eradicare, au obținut rezultate negative la un test serologic pentru detectarea anticorpilor împotriva ADV întreg sau, dacă este necesar, a anticorpilor împotriva ADV-gE după introducerea lor și înainte de acordarea statutului de indemn de infecția cu ADV;

65.4.2 au fost ținute în carantină pentru o perioadă de cel puțin 30 de zile anterioare introducerii lor și s-au obținut rezultate negative la un test serologic pentru detectarea anticorpilor împotriva ADV întreg în două rânduri, la un interval de cel puțin 30 de zile între colectarea fiecărei probe. Proba pentru ultimul test trebuie să fie prelevată în termen de 15 zile înainte de transport;

65.5 de la începutul prelevării de probe menționate la subpct. 65.3 întregul material germinativ al porcinelor introdus în unitate provine din:

65.1 unități indemne de infecția cu ADV;

65.2 unități de material germinativ aprobate.

66. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct. 65, statutul de indemn de infecția cu ADV poate fi acordat unei unități dacă toate porcinele provin din unități

indemne de infecția cu ADV fie din unități care fac obiectul unui program de eradicare recunoscut de autoritatea competentă, cu condiția să îndeplinească cerințele menționate pct. 67 subpct. 67.4.

67. Statutul de indemn de infecția cu ADV al unei unități care deține porcine poate fi menținut doar dacă:

67.1 sunt îndeplinite în continuare cerințele de la pct. 65 subpct. 65.1, 65.2 și 65.5;

67.2 sunt efectuate teste serologice, cu rezultate negative, pe un număr de probe de sânge sau de suc de carne prelevate de la porcinele deținute în unitate, pentru a verifica absența infecției cu ADV pe baza unui regim de testare care ține cont de ciclul de producție și de riscul introducerii ADV:

67.2.1 cel puțin o dată pe an, dacă nicio porcină deținută nu este vaccinată împotriva ADV, cu teste pentru detectarea anticorpilor împotriva ADV întreg;

67.2.2 cel puțin de două ori pe an, cu teste pentru detectarea anticorpilor împotriva ADV întreg și cu teste pentru detectarea anticorpilor împotriva ADV-gE, dacă este necesar;

67.3 dacă unitatea într-o zonă indemnă de infecția cu ADV, testarea serologică menționată la subpct. 67.2 se efectuează, după cum este necesar, în conformitate cu supravegherea prevăzută în pct. 75 subpct. 75.2 sau în pct. 77, dacă este relevant;

67.4 toate porcinele care sunt introduse:

67.4.1 îndeplinesc cerințele menționate la pct. 65 subpct. 65.4.1;

67.4.2 provin din unități indemne de infecția cu ADV și au fost supuse unui test serologic pentru anticorpi împotriva ADV întreg, cu rezultate negative, efectuat pe o probă prelevată în unitățile de origine în termen de 15 zile anterior transportului, în cazul în care:

67.4.2.1 unitatea se află într-o zonă indemnă de infecția cu ADV și unitățile de origine nu se află într-o zonă indemnă de infecția cu ADV;

67.4.2.2 unitatea se află într-o zonă care face obiectul unui program de eradicare aprobat și unitățile de origine se află într-o zonă care nu este indemnă de infecția cu ADV și nici nu face obiectul unui program de eradicare aprobat.

Numărul porcinelor testate trebuie să permită cel puțin detectarea animalelor seropozitive cu o rată de prevalență scontată de 10 %, cu un nivel de încredere de 95 %.

67.4.2.3 Fără a aduce atingere prevederilor menționate la subpct.67.4 ,pentru porcinele cu o vârstă mai mică de 4 luni născute din femele vaccinate conform strategiei DIVA se poate utiliza testul serologic pentru detectarea anticorpilor împotriva ADV-gE.

Subsecțiunea 2

Suspendarea, restabilirea, retragerea și redobândirea

68. Statutul de indemn de infecția cu ADV al unei unități care deține porcine trebuie să fie suspendat dacă:

68.1 nu mai sunt îndeplinite una sau mai multe dintre cerințele menționate la pct. 67;

68.2 se suspectează un caz de infecție cu ADV la o porcină deținută în unitate.

69. Statutul de indemn de infecția cu ADV poate fi restabilit doar dacă:

69.1 sunt îndeplinite cerințele menționate la pct. 65 subpct. 65.2 și 65.5 și în pct. 67 subpct. 67.2, 67.3 și, dacă este relevant, 67.4;

69.2 absența infecției cu ADV este confirmată prin rezultatele unor investigații suplimentare și a fost determinat statutul tuturor cazurilor suspectate.

70. Statutul de indemn de infecția cu ADV al unei unități care deține porcine trebuie să fie retras dacă:

70.1 nu sunt îndeplinite una sau mai multe dintre cerințele menționate la pct. 67 după ce a trecut perioada maximă de timp menționată la pct. 41 subpct. 41.1 la Normă de la suspendarea statutului;

70.2 s-a confirmat un caz de infecție cu ADV la o porcină deținută în unitate.

71. Dacă statutul de indemn de infecția cu ADV a fost retras în conformitate cu prevederile pct. 70 subpct. 70.1, acesta poate fi redobândit doar dacă sunt îndeplinite cerințele din pct. 65 subpct. 65.2 și 65.5 sau din pct. 67 subpct. 67.2, 67.3, dacă este relevant, subpct. 67.4.

72. Dacă statutul de indemn de infecția cu ADV a fost retras în conformitate cu prevederile pct. 70 subpct. 70.2, acesta poate fi redobândit doar dacă au fost eliminate toate porcinele din unitate.

Secțiunea a-2-a

Statutul indemn sau zonă indemnă al Republicii Moldova de infecția cu virusul bolii lui Aujeszky

73. Statutul de indemn de infecția cu ADV în ceea ce privește porcinele deținute poate fi acordat unei zone doar dacă:

73.1 vaccinarea împotriva ADV a fost interzisă pentru porcinele deținute în ultimele 12 luni;

73.2 au fost efectuate acțiuni de supraveghere pentru a demonstra că nici o unitate nu a prezentat dovezi clinice, virusologice sau serologice de infecție cu ADV cel puțin în ultimele 24 de luni;

73.3 dacă se cunoaște că la porcinele sălbatice s-a stabilit infecția cu ADV, au fost puse în aplicare măsuri pentru a preveni orice transmitere a ADV de la porcinele sălbatice la cele deținute.

74. Statutul de indemn de infecția cu ADV în ceea ce privește porcinele deținute poate fi menținut doar dacă:

74.1 sunt îndeplinite în continuare cerințele menționate la pct. 73 subpct. 73.1 și 73.3;

74.2 se efectuează anual acțiuni de supraveghere pe baza unei eșantionări aleatorii care să permită detectarea unităților infectate cu ADV, cu un nivel de încredere de cel puțin 95 %, la o rată de prevalență scontată de 0,2 %.

Numărul probelor de sânge sau de suc de carne care trebuie prelevate de la porcinele deținute într-o unitate trebuie să permită cel puțin detectarea animalelor seropozitive cu o rată de prevalență scontată de 20 %, cu un nivel de încredere de 95 %.

75. Fără a aduce atingere prevederilor pct. 74, statutul de indemn de infecția cu ADV la populația de porcine poate fi menținut în cazul apariției unui focar, dacă:

75.1 au fost eliminate toate porcinele din unitățile afectate;

75.2 autoritatea competentă a efectuat o anchetă epidemiologică și investigații, inclusiv examinare clinică și teste serologice sau virusologice:

75.2.1 în toate unitățile care dețin porcine ce au intrat în contact direct sau indirect cu unitatea infectată, pentru a exclude posibilitatea infecției;

75.2.2 în toate unitățile care dețin porcine aflate pe o rază de cel puțin 2 km față de o unitate afectată, pentru a demonstra că aceste unități nu sunt infectate. Numărul probelor de sânge sau de suc de carne care trebuie prelevate de la porcinele deținute în aceste unități trebuie să permită cel puțin detectarea animalelor seropozitive cu o rată de prevalență scontată de 10 %, cu un nivel de încredere de 95 %;

75.2.3 dacă a fost folosită vaccinarea conform strategiei DIVA, s-a efectuat testarea serologică pentru anticorpi împotriva ADV-gE în două rânduri, la un interval de două luni, în unități care dețin porcine aflate în limitele razei de vaccinare față de unitatea infectată, pentru a demonstra absența infecției;

75.3 rezultatul investigației, potrivit pct. 75 subpct. 75.2, a demonstrat că doar un număr limitat de unități a fost implicat în focar;

75.4 măsurile relevante de control, astfel cum sunt menționate la pct. 52-54 la Normă, au fost puse imediat în aplicare în fiecare unitate infectată cu ADV, inclusiv, acolo unde a fost necesar, vaccinarea cu vaccinuri conform strategiei DIVA.

76. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct. 73 subpct. 73.1, utilizarea vaccinării conform strategiei DIVA poate fi autorizată de autoritatea competentă în cazul unui focar menționat la pct. 75, dacă:

76.1 utilizarea sa este limitată la controlul acestui focar, după cum este considerat necesar de către autoritatea competentă;

76.2 porcinele sunt vaccinate conform strategiei DIVA sub supravegherea autorității competente, iar utilizarea vaccinurilor conform strategiei DIVA este documentată pentru fiecare animal;

76.3 porcinele vaccinate conform strategiei DIVA sunt deplasate direct doar într-un abator sau într-o unitate din altă zonă sau în care nu există interdicții în ceea ce privește vaccinarea.

77. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct. 74 subpct. 74.2, se pot efectua acțiuni de supraveghere pentru a demonstra anual absența infecției cu ADV, ținând cont de sistemele de producție și de factorii de risc identificați, cu condiția să nu fi fost detectate focare timp de doi ani consecutivi după acordarea statutului de indemn de infecția cu ADV în această zonă.

Capitolul VI

DIAREEA VIRALĂ BOVINĂ

Secțiunea a-1-a

Unitate indemnă de diaree virală bovină

Subsecțiunea 1

Acordarea și menținerea statutului

78. Statutul de indemn de diaree virală bovină (BVD) poate fi acordat unei unități care deține bovine doar dacă:

78.1 în ultimele 18 luni nu s-au înregistrat cazuri confirmate de BVD la bovinele deținute în unitate;

78.2 bovinele deținute în unitate au fost supuse cel puțin unuia dintre următoarele regimuri de testare, ținând cont de eventualele vaccinări anterioare:

78.2.1 au fost efectuate teste pentru detectarea antigenului sau a genomului virusului BVD (BVDV), cu rezultate negative, pe probe prelevate de la toate bovinele.

Cel puțin în cazul vițelilor născuți în ultimele 12 luni, probele trebuie să fi fost prelevate după identificarea oficială sau în același timp cu aceasta, dar la cel mult 20 de zile post-partum. Nu este necesară testarea femelelor care au dat naștere vițelilor de la care s-au obținut rezultate negative la teste;

78.2.2 au fost efectuate teste serologice pentru detectarea anticorpilor împotriva BVDV, cu rezultate negative, pe probe prelevate pe parcursul unei perioade de cel puțin 12 luni, în cel puțin trei rânduri, la intervale de cel puțin patru luni, de la bovine care au fost ținute în unitate timp de cel puțin trei luni anterior testării.

Numărul animalelor testate trebuie să permită cel puțin detectarea animalelor seropozitive cu o rată de prevalență scontată de 50 %, cu un nivel de încredere de 95 %, și trebuie să fie testate cel puțin cinci animale sau toate animalele, dacă sunt deținute mai puțin de cinci animale.

Dacă bovinele din unitate sunt ținute în grupuri separate, fără contact direct între ele, trebuie testat un număr respectiv de animale din fiecare grup;

78.2.3 s-a aplicat o combinație de regimuri de testare prevăzute la subpct. 78.2.1 și 78.2.2, pe parcursul unei perioade de cel puțin 12 luni.

Capacitatea regimului combinat de testare de a detecta boala trebuie să fie echivalentă cu cea a regimurilor de testare menționate la subpct. 78.2.1 și 78.2.2;

78.3 de la începutul prelevării de probe menționate la punctul 1 litera (b), toate bovinele introduse în unitate:

78.3.1 provin din unități indemne de BVD situate într-o zonă indemnă de BVD;

78.3.2 provin din unități indemne de BVD, unde:

78.3.2.1 au fost efectuate testele serologice menționate în pct. 80 subpct. 80.3.2 și 80.3.3, cu rezultate negative, în ultimele 4 luni;

78.3.2.2 înainte de expediere, au fost testate individual pentru a exclude transmiterea BVDV în unitatea de destinație, ținând cont de istoricul testărilor și, după caz, de stadiul gestației animalului;

78.3.3 au obținut rezultate negative la un test pentru antigenul sau genomul BVDV;

78.3.3.1 au stat în carantină pentru o perioadă de cel puțin 21 de zile anterior transportului și, în cazul femelelor gestante, s-au obținut rezultate negative pentru anticorpii împotriva BVDV pe probe prelevate după cel puțin 21 de zile de carantină;

78.3.3.2 s-au obținut rezultate pozitive pentru anticorpii împotriva BVDV fie anterior transportului, fie, în cazul femelelor gestante, înaintea însămânțării care a precedat gestația actuală;

78.4 de la începutul prelevării de probe menționate la subpct. 78.2, întregul material germinativ de bovine introdus în unitate provine din:

78.4.1 unități indemne de BVD;

78.4.2 unități de material germinativ aprobate.

79. Fără a aduce atingere prevederilor pct. 78, statutul de indemn de BVD poate fi acordat unei unități dacă:

79.1 toate bovinele provin din unități indemne de BVD situate într-o zonă indemnă de BVD sau într-o zonă care fac obiectul unui program de eradicare aprobat și îndeplinesc cerințele menționate la pct. 78 subpct. 78.3 dacă este relevant;

79.2 toate bovinele provin din unități indemne de BVD, nu sunt destinate reproducției, iar statutul de indemn de BVD al unității este menținut în conformitate cu prevederile menționate la pct. 81

80. Statutul de indemn de BVD al unei unități care deține bovine poate fi menținut doar dacă:

80.1 sunt îndeplinite în continuare cerințele de la pct. 78 subpct. 78.1, 78.3, 78.4;

80.2 de când unității i s-a acordat statutul de indemn de BVD, nicio bovină nu a fost vaccinată împotriva BVD;

80.3 cel puțin unul dintre următoarele regimuri de testare este efectuat cu rezultate negative:

80.3.1 fiecare vițel nou-născut a obținut rezultate negative la testele pentru antigenul sau genomul BVDV, pe o probă prelevată la sau după identificarea oficială, dar la cel târziu 20 de zile post-partum;

80.3.2 cel puțin anual sunt efectuate teste serologice pentru detectarea anticorpilor împotriva BVDV, pe probe prelevate de la bovine care au fost deținute în unitate timp de cel puțin trei luni anterior testării.

Numărul animalelor testate trebuie să permită cel puțin detectarea animalelor seropozitive cu o rată de prevalență scontată de 50 %, cu un nivel de încredere de 95 %, și trebuie să fie testate cel puțin cinci animale sau toate animalele, dacă sunt deținute mai puțin de cinci animale;

Dacă bovinele din unitate sunt ținute în grupuri separate, fără contact direct între ele, trebuie testat un număr respectiv de animale din fiecare grup;

80.3.3 se aplică o combinație între regimurile de testare menționate la subpct. 80.3.1 și 80.3.2;

Capacitatea regimului combinat de testare de a detecta boala trebuie să fie echivalentă cu cea a regimurilor de testare menționate la subpct. 80.3.1 și 80.3.2;

80.3.4 dacă unitatea se află într-o zonă indemnă de BVD, testele se efectuează pe probe prelevate în conformitate cu prevederile menționate la pct. 88 subpct. 88.2 sau cu pct. 90, dacă este relevant;

80.4 doar bovinele care nu au fost vaccinate împotriva BVD sunt introduse în unitate dacă aceasta se află într-o zonă indemnă de BVD.

81. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct. 80, statutul de indemn de DVB al unei unități care deține bovine menționate în pct. 79 subpct. 79.2 poate fi menținut fără testarea bovinelor, în conformitate cu pct. 80 subpct. 80.3 dacă:

81.1 sunt îndeplinite în continuare cerințele de la pct. 79 subpct. 79.2;

81.2 acestea nu sunt utilizate pentru reproducție;

81.3 acestea nu intră în contact cu animale destinate sau folosite pentru reproducție și sunt deplasate din unitatea respectivă într-un abator, fie direct, fie printr-o operațiune de colectare efectuată în aceeași zonă, unde sunt colectate doar animale care respectă cerințele stabilite la subpct. 81.2 și 81.3 și care provin din unități care respectă cerința prevăzută la subpct. 81.1.

Subsecțiunea 2

Suspendarea, restabilirea, retragerea și redobândirea statutului

82. Statutul de indemn de BVD al unei unități care deține bovine trebuie să fie suspendat dacă:

82.1 nu sunt îndeplinite una sau mai multe dintre cerințele menționate la pct. 80 și 81;

82.2 se suspectează un caz de BVD la o bovină deținută în unitate.

83. Statutul de indemn de BVD poate fi restabilit doar dacă:

83.1 sunt îndeplinite cerințele menționate la pct. 78 subpct. 78.3, 78.4 și la pct. 80 subpct. 80.2, 80.3, 80.3 și, dacă este relevant, pct. 81;

83.2 absența BVD este confirmată prin rezultatele unor investigații suplimentare și a fost determinat statutul tuturor cazurilor suspectate.

84. Statutul de indemn de BVD al unei unități care deține bovine trebuie să fie retras dacă:

84.1 nu sunt îndeplinite una sau mai multe dintre cerințele din pct. 80 și 81 după ce a trecut perioada maximă de timp menționată la pct. 41 subpct. 41.2 la Normă de la suspendarea statutului;

84.2 s-a confirmat un caz de BVD la o bovină deținută în unitate.

85. Dacă statutul de indemn de BVD a fost retras în conformitate cu prevederile pct. 84 subpct. 84.1, acesta poate fi redobândit doar dacă sunt îndeplinite cerințele

menționate la pct. 78 subpct. 78.3 și 78.4 sau din pct. 80 subpct. 80.2, 80.3, 80.4 și, dacă este relevant, pct. 81.

86. Dacă statutul de indemn de BVD a fost retras în conformitate cu prevederile pct. 84 subpct. 84.2, acesta poate fi redobândit doar dacă:

86.1 au fost eliminate toate animalele care au obținut rezultate pozitive la testele pentru BVDV;

86.2 a fost stabilit statutul fiecărei bovine deținute în unitate în raport cu infecția cu BVDV;

86.3 toți vițelii care ar fi putut fi infectați cu BVDV în uter s-au născut și au fost ținuti izolați până la obținerea unor rezultate negative la testele pentru antigenul sau genomul BVDV.

Secțiunea a-2-a

Statutul indemn sau zonă indemnă al Republicii Moldova de diaree virală bovină

87. Statutul de indemn de BVD în ceea ce privește bovinele deținute poate fi acordat doar dacă:

87.1 vaccinarea împotriva BVD a fost interzisă pentru bovinele deținute;

87.2 nu s-au confirmat cazuri de BVD la bovinele deținute cel puțin în ultimele 18 luni;

87.3 cel puțin 99,8 % dintre unități, reprezentând cel puțin 99,9 % din populația de bovine, sunt indemne de DVB.

88. Statutul de indemn de BVD în ceea ce privește bovinele deținute poate fi menținut doar dacă:

88.1 sunt îndeplinite în continuare cerințele menționate la pct. 87 subpct. 87.1 și 87.3;

88.2 se efectuează anual acțiuni de supraveghere, care trebuie să permită cel puțin detectarea cu un nivel de încredere de 95 % a unităților infectate cu BVDV, la o rată de prevalență scontată de 0,2 % în unități sau a bovinelor infectate cu BVDV, la o rată de prevalență scontată de 0,1 % în populația de bovine.

89. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct. 88 subpct. 88.1, utilizarea vaccinării poate fi permisă de autoritatea competentă în cazul unui focar, dacă:

89.1 rezultatele anchetei epidemiologice și al investigațiilor, conform prevederilor menționate la pct. 55-57 la Normă, au demonstrat că doar un număr limitat de unități a fost implicat în focar;

89.2 se vaccinează, sub supravegherea autorității competente, doar un număr limitat de bovine, considerat necesar de către autoritatea competentă pentru a controla acest focar, iar utilizarea vaccinării este documentată pentru fiecare animal.

90. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct. 88 subpct. 88.2, se pot efectua acțiuni de supraveghere pentru a demonstra anual absența BVD, ținând cont de sistemele de producție și de factorii de risc identificați, cu condiția să nu fi fost detectate focare timp de cinci ani consecutivi după acordarea statutului de indemn de BVD.

Anexa nr.5

la Norma sanitară veterinară
cu privire la supravegherea,
programele de eradicare
și statutul de indemn de boală
pentru anumite boli listate și
emergente

CERINȚE SPECIFICE BOLII PENTRU ACORDAREA ȘI MENȚINEREA STATUTULUI DE INDEMN DE BOALĂ LA NIVELUL REPUBLICII MOLDOVA SAU AL ZONELOR ACESTEIA

Capitolul I

INFECȚIA CU VIRUSUL RABIC

Secțiunea a-1-a

Cerințe tehnice pentru vaccinarea antirabică

1. În scopul programelor de eradicare a infecției cu virusul rabic (RABV), vaccinarea antirabică trebuie efectuată doar pe animale de companie care sunt identificate și trebuie să respecte cerințele din anexa nr.1 Norma sanitar-veterinară privind circulația necomercială a animalelor de companie, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 660/2022.

2. În scopul programelor de eradicare a infecției cu RABV, vaccinarea antirabică a animalelor deținute, în afara celor menționate la pct.1, trebuie să se bazeze pe riscuri și să fie efectuată cu scopul de a proteja oamenii împotriva expunerii la virusul rabic, folosind vaccinuri care îndeplinesc cerințele de la pct. 1 subpct. a) și b) din anexa nr.1 Norma sanitar-veterinară privind circulația necomercială a animalelor de companie, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 660/2022.

3. În scopul programelor de eradicare a infecției cu RABV, prin distribuția momelilor vaccinale împotriva infecției cu RABV a animalelor sălbatice trebuie:

3.1 să fie organizată și pusă în aplicare sub forma unor campanii planificate regulate sau a unor campanii de urgență, ținând cont de evaluarea riscurilor prevăzută la pct. 81 subpct. 81.1 la Normă;

3.2 să facă obiectul unei distribuirii corespunzătoare a vaccinurilor din punctul de vedere al densității de acoperire a zonei de vaccinare, ca timp și ca dimensiune,

ținând cont de biologia populației de animale vizate, de situația epidemiologică și de topografia zonei;

3.3 cu sprijinul sistemelor de informații geografice, să facă obiectul evaluării distribuției geografice corecte a momelilor vaccinale, cu o frecvență care să permită, dacă este necesar, adoptarea de măsuri corective;

3.4 să facă obiectul monitorizării eficacității vaccinării, care poate include detectarea prezenței markerilor biologici și testarea serologică a animalelor moarte din populația de animale vizată pentru vaccinare.

4. În scopul programelor de eradicare împotriva infecției cu RABV, vaccinarea împotriva infecției cu RABV a populației de câini fără stăpân trebuie:

4.1 să fie organizată și pusă în aplicare, dacă este necesar, în cadrul măsurilor de control și de gestionare a populațiilor de câini fără stăpân, ținând cont de evaluarea riscurilor prevăzută la pct. 81 subpct. 81.1 la Normă;

4.2 să respecte cerințele menționate la pct. 1 și 2.

Secțiunea a -2-a

Statutul indemn sau zonă indemnă al Republicii Moldova de infecția cu virusul rabic

5. Statutul de indemn de infecția cu RABV poate fi acordat doar dacă:

5.1 au fost puse în aplicare măsuri de supraveghere în conformitate cu cerințele de la pct. 3 subpct. 3.1 la Normă cel puțin în ultimele 24 de luni;

5.2 nu au fost confirmate cazuri de infecție cu RABV în ultimele 24 de luni la populația de animale vizată.

6. Fără a aduce atingere prevederilor pct. 5 subpct. 5.2, dacă s-a confirmat un caz de infecție cu RABV, statutul poate fi acordat dacă infecția celui caz nu s-a produs Republica Moldova sau în zonă acesteia.

6.1 cazul a fost confirmat oficial și nu a existat nicio legătură epidemiologică de natură să conducă la apariția unor cazuri suplimentare, precum detectarea cazului la un post de inspecție la frontieră sau într-o unitate aflată în carantină sau în facilitățile de carantină ale unei unități izolate;

6.2 este posibil să se fi produs o legătură epidemiologică, dar nu s-a detectat niciun caz suplimentar în urma intensificării acțiunilor de supraveghere și a anchetelor și investigațiilor epidemiologice în cele șase luni de la decesul cazului.

7. Statutul de indemn de infecția cu RABV al Republicii Moldova sau al unei zone poate fi menținut doar dacă:

7.1 sunt puse în aplicare acțiuni de supraveghere în conformitate cu cerințele de la pct. 3 subpct. 3.1 la Normă cu obiectivul detectării precoce a bolii;

7.2 nu a fost confirmat niciun caz de infecție cu RABV la populația de animale vizată sau a apărut un caz și au fost îndeplinite condițiile menționate la pct. 6.

CAPITOLUL II

INFECȚIA CU VIRUSUL BOLII LIMBII ALBASTRE

(SEROTIPURILE 1-24)

Secțiunea a -1-a

Cerințe minime pentru supraveghere

8. Supravegherea infecției cu virusul bolii limbii albastre (serotipurile 1-24) (infecția cu BTV) pentru a asigura detectarea precoce a introducerii sau a reapariției infecției cu oricare dintre serotipurile 1-24 ale BTV care nu au fost raportate în ultimii doi ani trebuie să includă:

8.1 cerințele în materie de supraveghere generală, astfel cum se prevede la pct. 3 subpct. 3.1 la Normă;

8.2 supravegherea activă, astfel cum este prevăzută la pct. 18-23.

9. Supravegherea menționată la punctul 1 trebuie să fie concepută astfel încât să abordeze:

9.1 riscul apariției unor infecții cu manifestări clinice limitate;

9.2 riscul introducerii de serotipuri ale BTV care sunt asociate cu circulația oricăruia dintre serotipurile 1-24 ale BTV în vecinătate;

9.3 orice alt factor de risc relevant identificat pentru introducerea oricăruia dintre serotipurile 1-24 ale BTV care nu au fost raportate în ultimii doi ani.

10. Acțiunile de supraveghere într-o zonă adiacentă/zone adiacente Republicii Moldova sau oricărei alte țări infectate trebuie să fie intensificată într-o zonă de până la 150 km de limita cu zona sau cu țara infectată.

Demarcația zonei cu supraveghere intensificată poate fi adaptată particularităților ecologice sau geografice relevante care ar putea facilita sau întrerupe

transmiterea BTV, sau poate fi adaptată în funcție de punerea în aplicare a unor măsuri de control al bolilor care permit alegerea unor distanțe mai mari sau mai mici.

11. Supravegherea prevăzută la pct. 8 subpct. 8.2 și la pct. 10 trebuie să poată cel puțin detecta, cu un nivel de încredere de 95 %, infecția la nivelul populației de animale vizate, cu o rată de prevalență scontată de 5 %, cu excepția cazului în care pct. 42-44 conține dispoziții diferite.

12. Supravegherea infecției cu BTV pentru a asigura delimitarea la timp a răspândirii infecției atunci când se înregistrează unul sau mai multe serotipuri de BTV și, dacă este necesar, pentru a monitoriza rata de prevalență, trebuie să includă:

12.1 cerințele în materie de supraveghere generală, astfel cum se prevede la pct. 3 subpct. 3.1 la Normă;

12.2 supravegherea activă, astfel cum este prevăzută la pct. 42-44.

13. Supravegherea menționată la pct. 12 trebuie să fie concepută astfel încât să țină cont de: toate informațiile disponibile privind epidemiologia bolii și biologia vectorului care prevalează în teritoriu.

14. Rata de prevalență scontată a supravegherii menționate la pct. 12 trebuie să fie adaptată la situația epidemiologică, ținând cont de principalii factori de risc, precum populația de animale vizată și populația de vectori.

15. Supravegherea infecției cu BTV pentru a demonstra absența infecției cu oricare dintre serotipurile 1-24 care au fost detectate anterior în teritoriu, trebuie să includă:

15.1 cerințele în materie de supraveghere generală, astfel cum se prevede la pct. 3 subpct. 3.1 la Normă;

15.2 supravegherea activă, astfel cum este prevăzută la pct. 42-44;

16. Supravegherea menționată la pct. 15 trebuie să fie concepută astfel încât să abordeze:

16.1 riscul apariției unor infecții cu manifestări clinice limitate;

16.2 toate informațiile disponibile privind epidemiologia bolii și biologia vectorului care prevalează în teritoriu;

16.3 orice risc specific de persistență a infecției identificate.

17. Supravegherea prevăzută la pct. 15 subpct. 15.2 trebuie să poată cel puțin detecta, cu un nivel de încredere de 95 %, infecția la nivelul populației de animale vizate, cu o rată de prevalență scontată de 1 %.

18. Unitățile geografice menționate la pct. 98 subpct. 98.1 la Normă trebuie să se bazeze pe o grilă de 45 km pe 45 km și pot fi adaptate la:

18.1 situația epidemiologică, viteza cu care se răspândește infecția și forma și dimensiunea zonelor vizate de programul de eradicare în cazul confirmării infecției;

18.2 zonele în conformitate cu prevederile menționate la pct. 26 subpct. 26.2 la Normă;

19. Acțiunile de supraveghere activă trebuie să se bazeze pe una dintre următoarele activități sau pe o combinație a acestora:

19.1 monitorizarea animalelor santinelă folosind testarea serologică sau virusologică;

19.2 evaluări structurate ale prevalenței, bazate pe o strategie de eșantionare aleatorie sau bazată pe riscuri, folosind testarea serologică sau virologică.

20. Frecvența eșantionării trebuie:

20.1 să fie cel puțin anuală, în perioada din an în care este cel mai probabil să se detecteze infecția sau seroconversia;

20.2 să fie lunară, în timpul sezonului de activitate a vectorilor când sunt necesare informații regulate, datorită riscului răspândirii infecției.

21. Animalele eșantionate trebuie:

21.1 să nu fie vaccinate împotriva serotipului/serotipurilor de BTV vizate pentru supraveghere;

21.2 să nu mai fie acoperite de imunitatea maternă, dacă mama lor a fost vaccinată sau infectată;

21.3 să-și fi avut reședința un timp suficient unitatea geografică relevantă și să nu fi fost protejate de expunerea la vector;

21.4 să fie reprezentative pentru distribuția geografică a populației de animale vizate în unitatea geografică relevantă;

21.5 să fie inițial seronegative atunci când supravegherea se bazează pe testarea serologică a animalelor santinelă.

22. Dimensiunea eșantionului din fiecare unitate geografică trebuie calculată în funcție de rata de prevalență scontată bazată pe obiectivele descrise în secțiunile 1-3.

23. Atunci când supravegherea trebuie adaptată conform prevederilor menționate la pct. 109 subpct. 109.3 la Normă, ea trebuie să includă cel puțin o analiză:

23.1 a animalelor introduse, care:

23.1.1 trebuie să se bazeze pe eșantionarea și testarea tuturor animalelor introduse;

23.1.2 trebuie să se realizeze cât mai repede după introducerea acestora;

23.2 a populației de animale vizate care este cel mai expusă riscului, datorită posibilei circulații a virusului, care:

23.2.1 trebuie să permită cel puțin detectarea infecției cu virusul bolii limbii albastre cu o rată de prevalență scontată de 5 %, cu un nivel de încredere de 95 %

23.2.2 trebuie să nu se desfășoare mai devreme de 21 de zile de la introducerea animalelor dacă este o analiză unică;

23.2.3 trebuie să fie efectuată cu o frecvență adaptată frecvenței mișcărilor animalelor care ar putea periclita statutul sanitar.

Această analiză nu este necesară dacă frecvența eșantionării respectă prevederile menționate la pct. 20.2.

24. Supravegherea entomologică trebuie să includă cel puțin un program anual activ de capturare a vectorilor, prin intermediul unor capcane de aspirare permanente, menite să determine dinamica populației vectorului și, acolo unde este relevant, perioada fără vectori.

25. În conformitate cu protocoalele prestabilite, trebuie utilizate capcane de aspirare echipate cu lumină ultravioletă; capcanele trebuie să funcționeze pe tot parcursul nopții și cel puțin:

25.1 o noapte pe săptămână pe parcursul lunii premergătoare începerii estimate și al lunii dinaintea sfârșitului estimat al perioadei fără vectori;

25.2 o noapte pe lună în perioada fără vectori.

Pe baza dovezilor obținute în primii trei ani de funcționare a capcanelor de aspirare, se poate ajusta frecvența de funcționare a capcanelor respective.

26. Cel puțin o capcană de aspirare trebuie să fie amplasată în fiecare unitate geografică menționată pct. 98 subpct. 98.1 la Normă pe tot teritoriul zonei indemne sezonier de BTV. O parte dintre musculițele prinse în capcanele de aspirare trebuie trimisă unui laborator specializat care poate număra și identifica speciile sau complexe de vectori suspecte.

27. Atunci când supravegherea entomologică se organizează în contextul determinării unei perioade fără vectori, trebuie definit un prag maxim pentru specia *Culicoides* în vederea interpretării rezultatelor. În lipsa dovezilor clare care să susțină determinarea unui prag maxim, se recurge la absența totală a specimenelor *Culicoides* imicola și la utilizarea ca prag maxim a mai puțin de cinci *Culicoides* fertile per capcană.

Secțiunea a-2-a

Circulația animalelor și a materialului germinativ

28. Animalele trebuie să provină dintr-o țară indemnă sau dintr-o zonă indemnă de infecția cu BTV și nu au fost vaccinate cu un vaccin viu împotriva infecției cu BTV în ultimele 60 de zile anterioare datei circulației.

29. Animalele care provin dintr-o țară sau dintr-o zonă care face obiectul programului de eradicare și este îndeplinită cel puțin una dintre cerințele următoare:

29.1 animalele au fost deținute într-o țară indemnă sezonier sau într-o zonă indemnă sezonier de BTV, stabilită în conformitate cu prevederile menționate în pct. 100 la Normă:

29.2 cel puțin în timpul celor 28 de zile anterioare datei circulației și au fost supuse unui test serologic, cu rezultate negative, efectuat pe probe prelevate la cel puțin 28 de zile după data intrării animalului în zona indemnă sezonier de BTV;

29.3 cel puțin în timpul celor 14 zile anterioare datei circulației și au fost supuse unui test PCR, cu rezultate negative, efectuat pe probe prelevate la cel puțin 14 zile după data intrării animalului în zona indemnă sezonier de BTV;

29.2 animalele au fost protejate împotriva atacurilor vectorilor în timpul transportului la locul de destinație și au fost protejate în continuare împotriva atacurilor vectorilor într-o unitate protejată de vectori:

29.2.1 cel puțin în timpul celor 60 de zile anterioare datei circulației;

29.2.2 cel puțin în timpul celor 28 de zile anterioare datei circulației și au fost supuse unui test serologic, cu rezultate negative, efectuat pe probe prelevate la cel puțin 28 de zile după data începerii perioadei de protecție împotriva atacurilor vectorilor;

29.2.3 cel puțin în timpul celor 14 zile anterioare datei circulației și au fost supuse unui test PCR, cu rezultate negative, efectuat pe probe prelevate la cel puțin 14 zile după data începerii perioadei de protecție împotriva atacurilor vectorilor;

29.3 animalele au fost vaccinate împotriva tuturor serotipurilor 1-24 ale BTV raportate în ultimii doi ani în țara de origine sau în zona respectivă, animalele se află în perioada de imunitate garantată în specificațiile vaccinului și îndeplinesc cel puțin una dintre următoarele cerințe:

29.3.1 au fost vaccinate cu mai mult de 60 de zile înainte de data circulației;

29.3.2 au fost vaccinate cu un vaccin inactiv și au fost supuse unui test PCR, cu rezultate negative, efectuat pe probe prelevate la cel puțin 14 zile după instalarea protecției imunitare, astfel cum este menționată în specificațiile vaccinului;

29.4 animalele au fost supuse, cu rezultate pozitive, unui test serologic capabil să detecteze anticorpii specifici împotriva tuturor serotipurilor 1-24 ale BTV raportate în ultimii doi ani în țara de origine sau în zona respectivă și:

29.4.1 testul serologic a fost efectuat pe probe prelevate cu cel puțin 60 de zile înainte de data circulației;

29.4.2 testul serologic a fost efectuat pe probe prelevate cu cel puțin 30 de zile înainte de data circulației, iar animalele au fost supuse unui test PCR, cu rezultate negative, efectuat pe probe prelevate cu cel mult 14 zile înainte de data circulației.

30. Animalele care provin dintr-o țară sau dintr-o zonă care nu este nici indemnă de BTV, nici nu face obiectul unui program de eradicare a infecției cu BTV și:

30.1 îndeplinesc cerințele menționate la pct. 29 subpct. 29.2;

30.2 animalele au fost deținute cel puțin în ultimele 60 de zile anterioare plecării fie într-o zonă cu o rază de cel puțin 150 km în jurul unității în care sunt ținute, fie în țara de origine, în care au fost efectuate acțiuni de supraveghere în conformitate cu cerințele menționate la pct. 8-11 cel puțin în ultimele 60 de zile anterioare plecării și:

30.2.1 au fost vaccinate în conformitate cu prevederile menționate la pct. 29 subpct. 29.3 împotriva tuturor serotipurilor 1-24 ale BTV raportate în ultimii doi ani într-o zonă cu o rază de cel puțin 150 km în jurul locului în care au fost ținute animalele;

30.2.2 au fost imunizate în conformitate cu prevederile menționate la pct. 29 subpct. 29.4 împotriva tuturor serotipurilor 1-24 ale BTV raportate în ultimii doi ani într-o zonă cu o rază de cel puțin 150 km în jurul locului în care au fost ținute animalele.

31. Animalele care să provin dintr-o țară sau dintr-o zonă care nu este indemnă de BTV, sunt destinate sacrificării imediate și se aplică următoarele cerințe:

31.1 în unitatea de origine nu s-a raportat niciun caz de infecție cu BTV o perioadă de cel puțin 30 de zile anterioare datei circulației;

31.2 animalele sunt transportate direct din zona de origine la abatorul de destinație, unde sunt sacrificate în termen de 24 de ore de la sosire;

32. Animalele care provin dintr-o țară sau dintr-o zonă care nu este nici indemnă de BTV, nici nu face obiectul unui program de eradicare a infecției cu BTV, iar animalele îndeplinesc cerințele menționate la pct. 29 subpct. 29.1.

33. Animalele provin dintr-o țară sau dintr-o zonă care nu este indemnă de BTV și:

33.1 au fost protejate împotriva atacurilor vectorilor cu ajutorul insecticidelor sau al repelentelor cel puțin în timpul celor 14 zile anterioare datei circulației;

33.2 au fost supuse, în perioada respectivă, unui test PCR, cu rezultate negative, efectuat pe probe prelevate la cel puțin 14 zile de la data protecției împotriva atacurilor vectorilor.

34. Animalele îndeplinesc cerințele specifice în ceea ce privește sănătatea animalelor, pentru a asigura existența unei protecții imunologice suficiente.

35. Animalele donatoare de material germinativ trebuie deținute timp de cel puțin 60 de zile anterior colectării materialului germinativ și pe durata acesteia într-o țară indemnă sau într-o zonă indemnă de infecția cu BTV.

36. Materialul germinativ trebuie să provină dintr-o țară sau dintr-o zonă care face obiectul programului de eradicare a infecției cu BTV și este îndeplinită cel puțin una dintre cerințele menționate la subpct. 36.1 pentru materialul seminal, de la subpct. 36.2 pentru embrionii colectați in vivo ai bovinelor sau de la subpct. 36.3 pentru alți embrioni decât embrionii colectați in vivo ai bovinelor și oocite:

36.1 materialul seminal trebuie să provină de la animale donatoare care îndeplinesc cel puțin una dintre următoarele cerințe:

36.1.1 au fost protejate împotriva atacurilor vectorilor într-o unitate protejată de vectori timp de cel puțin 60 de zile înaintea începerii colectării materialului seminal și pe parcursul colectării acestuia;

36.1.2 au fost deținute într-o țară indemnă sezonier sau într-o zonă indemnă sezonier de BTV cel puțin timp de 60 de zile înaintea începerii colectării materialului seminal și pe parcursul colectării acestuia;

36.1.3 au fost supuse, cu rezultate negative, unui test serologic aplicat probelor prelevate în intervalul cuprins între 28 și 60 de zile de la data fiecărei colectări a materialului seminal;

36.1.4 au fost supuse, cu rezultate negative, unei metode directe de diagnostic aplicate probelor prelevate:

36.1.4.1 la începerea colectării și la ultima colectare a materialului seminal care trebuie transportat;

36.1.4.2 pe parcursul perioadei de colectare a materialului seminal: cel puțin la fiecare 7 zile în cazul unui test de izolare a virusurilor sau cel puțin la fiecare 28 de zile în cazul unui test PCR;

36.2 embrionii colectați in vivo ai bovinelor au fost obținuți de la animale donatoare care nu prezintă semne clinice de infecție cu BTV în ziua colectării și sunt colectați, prelucrați și depozitați;

36.3 alți embrioni decât embrionii colectați in vivo ai bovinelor și oocitele au fost obținute de la animale donatoare care îndeplinesc cel puțin una dintre următoarele cerințe:

36.3.1 au fost protejate împotriva atacurilor vectorilor într-o unitate protejată de vectori timp de cel puțin 60 de zile înainte de data începerii colectării materialului seminal, precum și în timpul colectării embrionilor/oocitelor;

36.3.2 au fost supuse, cu rezultate negative, unui test serologic aplicat probelor prelevate în intervalul cuprins între 28 și 60 de zile de la data fiecărei colectări a embrionilor/oocitelor;

36.3.3 au fost supuse, cu rezultate negative, unui test PCR aplicat probelor prelevate în ziua colectării embrionilor/oocitelor;

36.3.4 au fost deținute într-o zonă indemnă sezonier de BTV cel puțin 60 de zile înaintea colectării embrionilor/oocitelor.

37. Materialul germinativ trebuie să provină dintr-o țară sau dintr-o zonă care nu este nici indemnă de BTV, nici nu face obiectul unui program de eradicare a infecției cu BTV și îndeplinește cerințele prevederilor menționate la pct. 36 subpct. 36.1.1, 36.3.2 sau subpct. 36.3.3.

38. Materialul germinativ trebuie să provină dintr-o țară sau dintr-o zonă care nu este nici indemnă de BTV, nici nu face obiectul unui program de eradicare a infecției cu BTV și îndeplinește cerințele prevederilor menționate la pct. 36 subpct. 36.1.2 sau subpct. 36.3.4.

39. Statutul de unitate protejată de vectori poate fi acordat unei unități doar dacă:

39.1 dispune de bariere fizice adecvate la punctele de intrare și ieșire;

39.2 deschiderile trebuie să fie protejate împotriva vectorilor cu ajutorul unor plase cu ochiuri de dimensiuni corespunzătoare, care trebuie să fie impregnate în mod regulat cu un insecticid aprobat, conform instrucțiunilor producătorului;

39.3 în incinta și în împrejurimile unității protejate de vectori trebuie efectuate supravegherea și controlul vectorilor;

39.4 trebuie luate măsuri pentru limitarea sau eliminarea ariilor de reproducere a vectorilor din vecinătatea unității protejate de vectori;

39.5 trebuie să existe proceduri standard de operare, inclusiv descrieri ale sistemelor de rezervă și de alarmă, pentru operarea unității protejate de vectori și pentru transportul animalelor până la locul de încărcare.

Secțiunea a-3-a

Statutul indemn sau zonă indemnă al Republicii Moldova de infecția cu BTV

40. Statutul de indemn de infecția cu BTV poate fi acordat unde nu a fost raportat niciodată BTV doar dacă:

40.1 s-au efectuat acțiuni de supraveghere în conformitate cu prevederile menționate la pct. 8-11 cel puțin în ultimele 24 de luni;

40.2 nu au fost confirmate cazuri de infecție cu BTV în ultimele 24 de luni la populația de animale vizată.

41. Statutul de indemn de infecția cu BTV poate fi acordat unde a fost raportat deja BTV doar dacă:

41.1 s-au efectuat acțiuni de supraveghere în conformitate cu prevederile menționate la pct. 15-17 cel puțin în ultimele 24 de luni;

41.2 nu au fost confirmate cazuri de infecție cu BTV în ultimele 24 de luni la populația de animale vizată.

42. Statutul de indemn de infecția cu BTV poate fi menținut doar dacă:

42.1 se respectă cerințele prevăzute la pct. 40;

42.2 animalele și materialul germinativ provenit de la populația de animale vizată sunt deplasate în sau prin Republica Moldova sau zona în cauză doar atunci când sunt îndeplinite cerințele menționate la pct. 108-113 și 117-118 la Normă.

43. Intensitatea și frecvența acțiunilor de supraveghere menționate la pct. 40 trebuie să fie adaptate în mod corespunzător la:

43.1 statutul sanitar al altor țări, al zonelor , în conformitate cu prevederile menționate la pct. 20;

43.2 introducerea de animale din populația de animale vizată care ar fi putut periclita statutul sanitar al Republicii Moldova sau al zonei, în conformitate cu prevederile menționate la pct. 23.

44. Dacă nu a fost detectată nicio circulație a infecției timp de doi ani consecutivi de la acordarea statutului de indemn de infecția cu BTV pentru un Republica Moldova sau pentru o zonă, supravegherea trebuie să se bazeze pe:

44.1 o supraveghere anuală aleatorie, care să permită cel puțin detectarea infecției cu virusul bolii limbii albastre cu o rată de prevalență scontată de 20 %, cu un nivel de încredere de 95 %;

44.2 o supraveghere anuală bazată pe riscuri pentru detectarea infecției cu BTV, efectuată ținând cont de sistemele de producție și de factorii de risc identificați.

45. Statutul de indemn sezonier de BTV poate fi stabilit doar dacă:

45.1 au fost demonstrate începutul și sfârșitul perioadei fără vectori și, prin urmare, ale perioadei în care Republica Moldova zona acesteia este indemnă sezonier de BTV, pe baza supravegherii entomologice, în conformitate cu prevederile menționate la pct. 24-27.

45.2 a fost demonstrată încetarea transmiterii BTV prin:

45.2.1 punerea în aplicare a acțiunilor de supraveghere în conformitate cu prevederile menționate la pct. 12-14, cel puțin în ultimele 12 luni, inclusiv într-un sezon de activitate completă a vectorilor;

45.2.2 absența unor cazuri noi de infecție cu oricare dintre serotipurile 1-24 ale BTV după sfârșitul sezonului de activitate a vectorilor.

46. Fără aduce atingere prevederilor menționate la pct. 45 subpct. 45.1 dacă perioada în care Republica Moldova sau zona acesteia este indemnă sezonier de BTV a fost demonstrată cu succes pe o perioadă de trei ani consecutivi, supravegherea entomologică poate fi înlocuită cu criterii suplimentare precum temperatura, pentru a justifica începutul și sfârșitul perioadei în care zona este indemnă sezonier de BTV pe baza dovezilor științifice.

47. Statutul de indemn sezonier de BTV încetează imediat atunci când există dovezi privind sfârșitul perioadei fără vectori sau privind circulația virusului.

CAPITOLUL III

INFESTAREA CU VARROA SPP.

48. Statutul de indemn de infestarea cu Varroa spp. poate fi acordat populației relevante de albine doar dacă:

48.1 a fost efectuată o evaluare a riscurilor, în care sunt identificați toți factorii potențiali pentru apariția Varroa spp. și prezența sa potențială din trecut;

48.2 a fost instituit, de cel puțin un an, un program continuu de sensibilizare, care să încurajeze raportarea tuturor cazurilor care sugerează Varroa spp.;

48.3 nu s-au înregistrat cazuri confirmate de infestare cu Varroa spp. la nivelul coloniilor de albine deținute sau sălbatice;

48.4 timp de cel puțin un an, o acțiune anuală de supraveghere a demonstrat absența infestării cu Varroa spp. pe un eșantion reprezentativ de albine deținute din sau din zona care permite cel puțin detectarea, cu un nivel de încredere de 95 %, a infestării cu Varroa spp. la o rată de prevalență scontată de 1 % din stupine și o rată de prevalență scontată de 5 % dintre stupi în interiorul aceleiași stupine;

48.5 în prezența unei populații autonome sălbatice de specii din genul Apis, s-a instituit, de cel puțin un an, un program permanent de supraveghere la nivelul populației sălbatice, care nu a relevat dovezi de infestare cu Varroa spp.;

48.6 pe întreaga durată a supravegherii menționate la subpct. 48.4, autoritatea competentă ia măsurile corespunzătoare pentru evaluarea și administrarea în continuare a albinelor în orice fază a ciclului lor de viață, inclusiv în ceea ce privește puietul de albine, care sunt deplasate în zona respectivă pentru a preveni infestarea populației de la albinele introduse care au un statut sanitar inferior.

49. Statutul de indemn de infestarea cu Varroa spp. acordat populației relevante de albine poate fi menținut doar dacă:

49.1 autoritatea competentă menține un program de supraveghere care:

49.1.1 demonstrează anual absența infestării cu Varroa spp. pe un eșantion reprezentativ de albine deținute din zona indemnă;

49.1.2 permite detectarea timpurie a infestării cu Varroa spp. la nivelul stupinelor și al stupilor;

49.1.3 ia în considerare în special zonele vizate cu o probabilitate mai ridicată de introducere a Varroa spp. sau de infestare cu Varroa spp., pe baza unei evaluări a riscurilor;

49.2 au fost investigate toate cazurile suspectate și nu s-a confirmat niciun caz de infestare cu Varroa spp. la nivelul coloniilor de albine deținute sau sălbatice;

49.3 fie nu există nicio populație autonomă sălbatică de specii din genul Apis, fie s-a instituit un program permanent de supraveghere la nivelul populației sălbatice, care nu a relevat dovezi de infestare cu Varroa spp.;

49.4 albinele aflate în orice fază a ciclului lor de viață, inclusiv puietul de albine, sunt deplasate în zona indemnă doar atunci când:

49.4.1 provin dintr-o țară sau dintr-o zonă cu statut de indemn de infestarea cu Varroa spp.;

49.4.2 sunt protejate de infestarea cu Varroa spp. în timpul transportului.

CAPITOLUL IV

STATUTUL DE INDEMN DE INFECȚIAAL REPUBLICII MOLDOVA CU VIRUSUL BOLII DE NEWCASTLE FĂRĂ VACCINARE

50. Statutul de indemn de infecția cu virusul bolii de Newcastle (NDV) fără vaccinare la nivelul populației de păsări de curte și păsări captivă din specia Galliformes poate fi acordat doar dacă, cel puțin în ultimele 12 luni:

50.1 a fost interzisă vaccinarea împotriva infecției cu NDV la păsările de curte și la păsările captivă din specia Galliformes;

50.2 în unitățile care dețin păsări de curte sau păsări captivă din specia Galliformes nu au fost deținute păsări de curte și păsări captivă din specia Galliformes vaccinate împotriva infecției cu NDV;

50.3 au fost efectuate acțiuni de supraveghere generală în conformitate cu prevederile menționate la pct. 3 subpct. 3.1 la Normă pentru detectarea timpurie a infecției cu NDV;

50.4 s-a aplicat unul dintre următoarele regimuri de testare:

50.4.1 toate unitățile care dețin păsări de curte de reproducție au fost testate pentru prezența anticorpilor împotriva infecției cu NDV, cu rezultate negative, pe probe de sânge prelevate de la cel puțin 60 de păsări alese în mod aleatoriu din fiecare unitate și testate serologic cu testul de inhibare a hemaglutinării;

50.4.2 s-a efectuat o evaluare a unui eșantion reprezentativ de unități care are cel puțin capacitatea de a detecta, cu un nivel de încredere de 95 %, infecția la o rată de prevalență scontată de 1 % în unitățile care dețin păsări de curte și la o rată de prevalență a păsărilor seropozitive de 10 % în interiorul unității;

50.5 nu au fost confirmate cazuri de infecție cu NDV la păsările de curte și la păsările captivă din specia Galliformes.

51. Statutul de indemn de infecția cu NDV fără vaccinare, poate fi menținut doar dacă sunt îndeplinite în continuare cerințele menționate la pct. 50 subpct. 50.1-50.5.

52. Fără a aduce atingere prevederilor menționate la pct. 51, statutul indemn de infecția cu NDV fără vaccinare, poate fi menținut în cazul confirmării unor focare epidemice de infecție cu NDV dacă:

52.1 autoritatea competentă a notificat doar un număr limitat de focare primare în cursul unui an calendaristic;

52.2 autoritatea competentă a concluzionat că a apărut doar un număr limitat de focare secundare legate epidemiologic de fiecare focar primar;

52.3 măsurile de control al bolilor au fost aplicate timp de cel mult trei luni pentru fiecare focar primar și pentru focarele secundare conexe.

53. Statutul de indemn de infecția cu NDV fără vaccinare nu este afectat de confirmarea infecției la alte populații de păsări, cu condiția ca autoritatea competentă să fi evaluat, ținând cont de punerea în aplicare a tuturor măsurilor necesare pentru prevenirea transmiterii infecției cu NDV la păsările de curte și la păsările captive din specia Galliformes, că statutul nu a fost periclitat.

Anexa nr.6

la Norma sanitară veterinară
cu privire la supravegherea,
programele de eradicare
și statutul de indemn de boală
pentru anumite boli listate și
emergente

CERINȚE SPECIFICE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE BOLILE ANIMALELOR ACVATICE

CAPITOLUL I

SUPRAVEGHEREA BAZATĂ PE RISCURI.

1. Supravegherea trebuie bazată pe riscuri care include vizite de verificare a stării de sănătate și eventuale eșantionări ce se aplică în anumite unități de acvacultură autorizate și într-o serie de grupuri de unități de acvacultură autorizate, într-o manieră adecvată naturii producției și care are scopul de a detecta:

1.1 mortalitatea crescută;

1.2 bolile listate;

1.3 bolile emergente.

2. Frecvența acestor vizite va depinde de riscul pe care îl reprezintă unitatea de acvacultură autorizată sau grupul de unități de acvacultură autorizate în ceea ce privește contractarea și răspândirea bolii.

2.1 Acest risc se aplică bolilor listate și potențialelor boli emergente și, prin urmare, va include unități de acvacultură și grupuri de unități de acvacultură care dețin specii listate și, în anumite cazuri, unități de acvacultură și grupuri de unități de acvacultură care dețin specii nelistate.

2.2 Autoritatea competentă trebuie să determine riscul pe care îl prezintă fiecare unitate de acvacultură autorizată sau fiecare grup de unități de acvacultură autorizate și să le clasifice în unități cu risc ridicat, mediu sau scăzut.

3. Supravegherea bazată pe riscuri a sănătății animalelor în unitățile de acvacultură și în grupurile de unități de acvacultură poate fi combinată cu vizite de verificare a stării de sănătate și cu acțiuni de eșantionare efectuate:

3.1 în cadrul programelor obligatorii sau opționale de eradicare pentru una sau mai multe boli listate;

3.2 pentru a demonstra și a menține statutul de indemn de boală pentru una sau mai multe boli listate;

3.3 în cadrul unui program de supraveghere pentru una sau mai multe boli de categoria C.

4. Clasificarea riscurilor menționată la pct. 2 trebuie să țină cont cel puțin de factorii de risc menționați subpct. 4.1 și 4.2.

Acolo unde este relevant, vor fi luate în considerare și prevederile menționate la subpct. 4.3-4.12:

4.1 posibilitatea răspândirii directe a patogenilor prin apă;

4.2 circulația animalelor de acvacultură;

4.3 tipul producției;

4.4 speciile de animale de acvacultură deținute;

4.5 sistemul de biosecuritate, inclusiv competența și instruirea personalului;

4.5 densitatea unităților de acvacultură și a unităților de prelucrare din zona din jurul unității vizate;

4.6 proximitatea unităților cu un statut sanitar inferior unității în cauză;

4.7 istoricul de boli al unității vizate și al altor unități locale;

4.8 prezența animalelor acvatice sălbatice infectate în zona din jurul unității vizate;

4.9 riscul pe care îl prezintă activitățile umane ce se desfășoară în proximitatea unității vizate, de exemplu pescuitul cu undița, prezența rutelor de transport, porturile în care se schimbă apa de balast;

4.10 pătrunderea, în unitatea vizată, a animalelor de pradă care pot provoca răspândirea bolii;

4.11 istoricul unității în ceea ce privește îndeplinirea cerințelor autorității competente.

5. Frecvența vizitelor de verificare a stării de sănătate a animalelor bazate pe riscuri, care trebuie efectuate în anumite unități autorizate și în anumite grupuri de

unități depinde de clasificarea riscurilor menționată la capitolul 2 și se efectuează după cum urmează:

5.1 cel puțin o dată pe an în unitățile cu risc ridicat;

5.2 cel puțin o dată la doi ani în unitățile cu risc mediu;

5.3 cel puțin o dată la trei ani în unitățile cu risc scăzut.

CAPITOLUL III

CERINȚE SPECIFICE BOLII PENTRU STATUTUL DE INDEMN DE BOALĂ AL ANIMALELOR ACVATICE

6. Prezentul capitol vizează cerințele specifice bolii pentru statutul de indemn de boală în ceea ce privește bolile listate, enumerate în tabelul nr.1.

Tabelul nr.1

Cerințele specifice bolii pentru statutul de indemn de boală în ceea ce privește bolile listate

Septicemia hemoragică virală (SHV)	Secțiunea a-1-a
Necroza hematopoietică infecțioasă (NHI)	Secțiunea a-2-a
Infecția cu virusul AIS (anemia infecțioasă a somonului) cu deleție în HPR (regiunea înalt polimorfică)	Secțiunea a-3-a
Infecția cu <i>Marteilia refringens</i>	Secțiunea a-3-a
Infecția cu <i>Bonamia exitiosa</i>	Secțiunea a-4-a
Infecția cu <i>Bonamia ostreae</i>	Secțiunea a-5-a
Infecția cu virusul bolii petelor albe (WSSV)	Secțiunea a-6-a

Secțiunea a-1-a

Eradicarea, statutul de indemn de boală și metode de diagnostic pentru septicemia hemoragică virală (SHV) și necroza hematopoietică infecțioasă (NHI)

7. Vizitele de verificare a stării de sănătate și eșantionarea pentru supraveghere menționată la pct. 4 subpct. 4.2.2 și 4.2.3 la Normă trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

7.1 vizitele de verificare a stării de sănătate și, după caz, eșantionarea trebuie efectuate în acea perioadă a anului în care temperatura apei este mai mică de 14 °C sau, dacă nu se ajunge la temperaturi sub 14 °C, eșantioanele trebuie colectate la cele mai mici temperaturi anuale;

7.2 în cazul în care este necesară supravegherea individualizată a populațiilor sălbatice din cauza numărului scăzut de unități de acvacultură supuse unui program de eradicare, numărul și distribuția geografică a punctelor de prelevare trebuie să fie determinate astfel încât să se obțină o acoperire rezonabilă a Republicii Moldova, a zonei sau a compartimentului. Punctele de prelevare trebuie să fie reprezentative pentru diferitele ecosisteme în care se găsesc populații sălbatice aparținând speciilor susceptibile;

7.3 atunci când unitățile sau populațiile sălbatice trebuie să facă obiectul vizitelor de verificare a stării de sănătate sau al eșantionării mai des decât o dată pe an, în conformitate cu prevederile menționate la pct. 8-15, intervalul dintre vizitele de verificare a stării de sănătate și dintre fiecare colectare a eșantioanelor trebuie să fie de cel puțin 4 luni sau trebuie să fie cât mai lung posibil, ținând seama de cerințele privind temperatura prevăzute la subpct. 7.1;

7.4 toate unitățile de producție, cum ar fi bazine, cuve și viviere, trebuie să fie supuse unei examinări pentru stabilirea prezenței peștilor morți, agonici sau cu comportament anormal. Trebuie să se acorde o atenție deosebită punctelor de evacuare a apei, unde peștii agonici au tendința de a se acumula din cauza curentului;

7.5 peștii din speciile listate care urmează să fie colectați drept eșantioane trebuie să fie selecționați după cum urmează:

7.5.1 dacă sunt prezenți păstrăvi-curcubeu, trebuie să fie selecționați pentru eșantionare numai peștii din această specie, cu excepția cazului în care sunt prezente alte specii susceptibile care prezintă semnele tipice de SHV sau de NHI; dacă păstrăvii-curcubeu nu sunt prezenți, eșantionul trebuie să fie reprezentativ pentru toate celelalte specii susceptibile care sunt prezente;

7.5.2 dacă sunt prezenți pești agonici, cu comportament anormal sau care au murit recent, dar care nu sunt descompuși, acești pești trebuie să fie selecționați; dacă

se utilizează mai mult de o sursă de apă pentru producția de pește, trebuie incluși în eșantion pești care reprezintă toate sursele de apă;

7.5.3 peștii selectați trebuie să includă pești colectați în așa fel încât toate unitățile de producție, cum ar fi vivierele, cuvele și bazinele unității, precum și toate clasele de vârstă grupate pe ani să fie reprezentate proporțional în eșantion.

8. Statutul de indemn de SHV sau indemn de NHI poate fi acordat cu un statut sanitar necunoscut în ceea ce privește SHV sau NHI doar dacă:

8.1 toate unitățile și, atunci când este necesar, punctele de eșantionare de la nivelul populațiilor sălbatic selectate în conformitate cu prevederile menționate la pct. 7 subpct. 7.2 au fost supuse uneia dintre următoarele scheme:

8.1.1 modelul A – schema pe doi ani

Unitățile sau punctele de eșantionare trebuie să fi făcut obiectul vizitelor de verificare a stării de sănătate și au fost eșantionate pe o perioadă de cel puțin doi ani consecutivi, după cum se prevede în tabelul nr. 2.

8.1.1.1 în această perioadă de doi ani, testarea tuturor eșantioanelor prin utilizarea metodelor de diagnostic stabilite la pct.17 trebuie să fi avut rezultate negative pentru SHV sau NHI și trebuie să fi fost exclusă orice suspiciune privind SHV sau NHI, în conformitate cu metodele de eșantionare și de diagnostic care figurează la pct. 18;

8.1.2 modelul B – schema pe 4 ani cu dimensiune redusă a eșantionului

Unitățile sau punctele de eșantionare trebuie să fi făcut obiectul vizitelor de verificare a stării de sănătate și au fost eșantionate pe o perioadă de cel puțin 4 ani consecutivi, după cum se prevede în tabelul nr. 3.

8.1.2.1 în această perioadă de 4 ani, testarea tuturor eșantioanelor prin utilizarea metodelor de diagnostic stabilite la pct. 17 trebuie să fi avut rezultate negative pentru SHV sau NHI și trebuie să fi fost exclusă orice suspiciune privind SHV sau NHI, în conformitate cu metodele de eșantionare și de diagnostic care figurează la pct.18 ;

8.2 dacă s-a detectat SHV sau NHI în timpul acțiunilor de supraveghere menționate la litera (a); înainte de a începe o schemă nouă pe 2 sau pe 4 ani, unitățile relevante din zonă sau din compartiment trebuie:

8.2.1 să fie supuse măsurilor minime de control al boli prevăzute la pct. 146-173 la Normă;

8.2.2 să fie repopulate cu pești dintr-o unitate, dintr-o zonă cu statutul de indemn de SHV sau de indemn de NHI sau dintr-o unitate, dintr-o zonă sau dintr-un care face obiectul unui program de eradicare a SHV sau a NHI.

Tabelul nr.2

Schema pentru zonele și compartimentele pentru perioada de control de doi ani menționată la pct. 8 subpct. 8.1.1 care precedă obținerea statutului de indemn de SHV și a statutului de indemn de NHI

Tipul de unitate	Numărul vizitelor de verificare a stării de sănătate în fiecare unitate, pe an	Numărul de eșantionări în fiecare unitate, pe an	Numărul de pești din eșantion (În cazul zonelor de coastă sau al compartimentelor de coastă, eșantioanele trebuie colectate la cel puțin 3 săptămâni la transferul peștilor din apă dulce în apă sărată.)	
			Numărul de pești dezvoltare	Numărul de reproducători (Lichidul ovarian sau seminal de la reproducători trebuie fie colectat în timpul maturării, cu ocazia aplicării metodei de stripping.)
Unități cu reproducători	2	2	50 (prima vizită) 75 (a doua vizită)	30 (prima sau a doua vizită)
Unități doar cu reproducători	2	1	0	75 (prima sau a doua vizită)
Unități fără reproducători	2	2	75 (prima și a doua vizită)	0

Tabelul nr.3

Schema zonele sau compartimentele care folosesc o dimensiune redusă a eșantionului pentru perioada de control de patru ani menționată la pct. 8 subpct. 8.1.2 care precedă obținerea statutului de indemn de SHV și a statutului de indemn de NHI

Tipul de unitate	Numărul vizitelor de verificare a stării de sănătate în fiecare unitate, pe an	Numărul de eşantionări în fiecare unitate, pe an	Numărul de peşti per eşantion	
			Numărul de peşti în dezvoltare	Numărul de reproducători (Lichidul ovarian sau seminal de la producători trebuie să fie colectat în timpul maturării, cu ocazia aplicării metodei de stripping)
Primii doi ani				
Unităţi cu reproducători	2	1	30 (a doua vizită)	0
Unităţi doar cu reproducători	2	1	0	30 (prima sau a doua vizită)
Unităţi fără reproducători	2	1	30 (prima sau a doua vizită)	0
Ultimii doi ani				
Unităţi cu reproducători	2	2	30 (prima vizită)	30 (a doua vizită)
Unităţi doar cu reproducători	2	2	-	30 (prima şi a doua vizită)

Unități fără reproducători	2	2	30 (prima și a doua vizită)	
----------------------------	---	---	-----------------------------	--

9. Numărul maxim de pești per eșantion combinat, menționate în tabelele nr. 2 și nr.3 trebuie să constituie 10.

10. Statutul de indemn de SHV sau indemn de NHI poate fi acordat unei zone sau unui compartiment despre care se cunoaște că este infectat cu SHV sau cu NHI doar dacă toate unitățile care dețin specii listate în zona sau în compartimentul respectiv au fost supuse unui program de eradicare care îndeplinește următoarele cerințe:

10.1 trebuie să fi fost aplicate în mod eficace măsurile minime de control menționate la pct. 138-173 la Normă, iar în apropierea unității/unităților declarate infectate cu SHV sau cu NHI trebuie să fi fost instituită o zonă restricționată cu o dimensiune corespunzătoare, împărțită în zonă de protecție și zonă de supraveghere, astfel cum se prevede la pct. 146 subpct. 146.3 la Normă, după caz, ținând cont de cerințele menționate la pct. 11;

10.2 toate unitățile care dețin specii listate în zona de protecție sau, dacă nu a fost instituită o zonă de protecție, în zona restricționată, care nu sunt infectate cu SHV sau cu NHI, trebuie să facă obiectul unei investigații care să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

10.2.1 prelevarea de eșantioane pentru testarea a 10 pești, în cazul în care se observă semne clinice sau leziuni post-mortem compatibile cu infecția cu SHV sau cu NHI, sau pentru testarea a cel puțin 30 de pești, în cazul în care nu se observă semne clinice sau leziuni post-mortem;

10.2.2 în unitățile în care testele menționate la subpct. 10.2.1 au avut rezultate negative; vizitele de verificare a stării de sănătate trebuie să continue o dată pe lună pe parcursul perioadei în care temperatura apei este mai mică de 14 °C, cu excepția cazului în care bazinele, cuvele, canalele sau vivierele sunt acoperite cu gheață, până când se renunță la zona de protecție în conformitate cu subpct. 10.3;

10.3 unitățile relevante trebuie să fie golite în conformitate cu prevederile menționate la pct. curățate și dezinfectate în conformitate cu prevederile menționate la pct. 161-166 la Normă și vidate sanitar în conformitate cu prevederile menționate la pct. 167-169 la Normă.

10.3.1 durata perioadei de vid sanitar, menționată la pct. 171 subpct. 171.1 la Normă, trebuie să fie de cel puțin 6 săptămâni.

Atunci când sunt golite toate unitățile infectate din aceeași zonă de protecție sau, dacă nu a fost stabilită o zonă de protecție, din zona restricționată, vidul sanitar sincronizat trebuie efectuat pe parcursul a cel puțin 3 săptămâni;

10.3.2 atunci când se efectuează vidul sanitar al unităților infectate, zona restricționată sau zona de protecție, dacă a fost instituită, trebuie să fie transformată într-o zonă de supraveghere până la finalizarea schemei menționate la pct. 8 și 9;

10.4 repopularea se poate desfășura doar atunci când toate unitățile infectate au fost golite, curățate, dezinfectate și vidate sanitar în conformitate cu subpct. 10.3;

10.5 toate unitățile care dețin specii listate în cadrul zonei sau al compartimentului vizat de programul de eradicare, cu excepția celor menționate la subpct. 10.6 și, atunci când este necesară supravegherea populațiilor sălbatice, punctele de eșantionare selectate în conformitate cu prevederile menționate la pct. 7 subpct. 7.2 trebuie să facă, prin urmare, obiectul schemei menționate în pct. 8 și 9;

10.6 o unitate individuală care deține specii listate și al cărei statut sanitar este independent de statutul sanitar al apelor din vecinătate nu are obligația de a respecta schema menționată în pct. 8 și 9 după un focar de boală, cu condiția ca unitatea să respecte cerințele prevăzute la pct. 207 la Normă și să fie repopulată cu pești aduși din alte țări, zone sau compartimente cu statutul de indemn de SHV sau statutul de indemn de NHI.

11. Zona restricționată trebuie să fi fost definită de la caz la caz și:

11.1 trebuie să țină cont de factorii care influențează riscurile de răspândire a SHV și a NHI la peștii deținuți și sălbatici, precum:

11.1.1 numărul, rata și distribuția mortalității peștilor din unitatea infectată cu SHV sau NHI sau din alte unități de acvacultură;

11.1.2 distanța până la și densitatea unităților învecinate;

11.1.3 apropierea de abatoare;

11.1.4 unitățile de contact;

11.1.5 speciile prezente în cadrul unităților;

11.1.6 practicile piscicole aplicate în unitățile infectate și în unitățile învecinate;

11.1.7 condițiile hidrodinamice; și

11.1.8 alți factori identificați cu semnificație epidemiologică;

12. Atunci când sunt necesare acțiuni specifice de supraveghere pentru menținerea statutului de indemn de SHV sau a statutului de indemn de NHI al unei zone sau al unui compartiment, în conformitate cu prevederile menționate la pct. 208-210 la Normă, toate unitățile care dețin specii listate în zona sau în compartimentul vizat trebuie să fie supuse vizitelor de verificare a stării de sănătate, iar peștii trebuie eșantionați în conformitate cu tabelul nr. 4, ținând cont de nivelul de risc al unității în ceea ce privește contractarea SHV sau a NHI.

13. Atunci când se stabilește frecvența vizitelor de verificare a stării de sănătate necesare pentru menținerea statutului de indemn de SHV sau a statutului de indemn de NHI al compartimentelor, în cazul în care statutul sanitar în ceea ce privește SHV sau NHI depinde de statutul sanitar al populațiilor de animale acvatice din apele naturale din vecinătate, riscul de contractare a SHV sau a NHI trebuie să fie considerat ridicat.

14. Statutul de indemn de boală trebuie menținut doar atât timp cât toate eșantioanele testate utilizând metodele de diagnostic prevăzute la pct. 17 au rezultate negative pentru SHV sau NHI și a fost exclusă orice suspiciune privind SHV sau NHI, în conformitate cu metodele de diagnostic prevăzute la pct. 18.

Tabelul nr. 4

Schema pentru menținerea statutului de indemn de SHV sau a statutului de indemn de NHI al zonelor sau al compartimentelor

Nivel de risc (Nivelul de risc atribuit unității de către autoritatea competentă, astfel cum este prevăzut la pct. 4, cu excepția compartimentelor dependente, în cazul cărora toate unitățile sunt considerate drept prezentând un risc ridicat)	Numărul vizitelor de verificare a stării de sănătate în fiecare unitate, pe an	Numărul de pești din eșantion (Se prelevează un eșantion la fiecare vizită de verificare a sănătății)
Ridicat	1 pe an	30
Mediu	1 la 2 ani	30

Scăzut	1 la 3 ani	30
--------	------------	----

15. Numărul maxim de pești per eșantion combinat, menționat în tabelul nr. 4 este de 10.

16. Organele sau materialul tisular care trebuie eșantionate și examinate trebuie să fie splina, rinichiul anterior și inima sau encefalul. În cazul în care prelevarea se face de la reproducători, poate fi de asemenea examinat lichidul ovarian sau seminal.

16.1 în cazul peștilor mici, se pot eșantiona peștii întregi.

16.2 este posibilă combinarea eșantioanelor care provin de la cel mult 10 pești.

17. Metoda de diagnostic pentru acordarea sau menținerea statutului de indemn de SHV sau a statutului de indemn de NHI în conformitate cu secțiunile 2-4 trebuie să fie:

17.1 izolarea virusului într-o cultură celulară cu identificarea ulterioară a virusului folosind ELISA, testul de imunofluorescență indirectă (testul IFA), testul de virusneutralizare sau detectarea genomului viral;

17.2 detecție cu reacție de polimerizare în lanț cantitativă-revers transcriptază în timp real (RT-qPCR).

Procedurile detaliate privind metode de diagnostic trebuie să fie cele aprobate de laboratorul de național de referință pentru bolile peștilor.

18. În cazul în care trebuie confirmată sau exclusă o suspiciune privind SHV sau NHI, în conformitate cu prevederile menționate la pct. 138-140 la Normă, următoarea vizită de verificare a stării de sănătate, procedurile de eșantionare și cele de testare trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

18.1 unitatea suspectată trebuie să facă obiectul cel puțin al unei vizite de verificare a sănătății și al unei prelevări de eșantioane de la 10 pești, în cazul în care se observă semne clinice sau leziuni post-mortem compatibile cu infecția cu SHV sau cu NHI, sau de la cel puțin 30 de pești, în cazul în care nu se observă semne clinice sau leziuni post-mortem.

18.1.1 eșantioanele se testează folosind una sau mai multe dintre metodele de diagnostic stabilite la pct. 17 subpct. 17.1 și 17.2 în conformitate cu metodele și cu procedurile de diagnostic detaliate aprobate de laboratorul național de pentru bolile peștilor;

18.2 prezența SHV trebuie să se considere ca fiind confirmată dacă una sau mai multe dintre aceste metode de diagnostic au avut rezultate pozitive pentru virusul SHV (VSHV). Prezența NHI trebuie să se considere ca fiind confirmată dacă una sau mai multe dintre aceste metode de diagnostic au avut rezultate pozitive pentru virusul NHI (VNHI).

18.2.1 confirmarea primului caz de SHV sau de NHI în zonele sau compartimentele care nu erau infectate anterior trebuie să se bazeze pe izolarea convențională a virusului într-o cultură celulară, cu identificare imunochimică sau moleculară ulterioară sau cu detectarea genomului, inclusiv confirmarea prin secvențierea produsului de amplificare (RT-PCR);

18.3 poate fi exclusă suspiciunea de SHV sau NHI dacă cultura celulară sau testele RT-qPCR nu evidențiază dovezi suplimentare privind prezența VSHV sau a VNHI.

Secțiunea a-2-a

Eradicarea, statutul de indemn de boală și metodele de diagnostic pentru infecția cu virusul AIS (anemia infecțioasă a somonului) cu deleție în HPR (virusul AIS cu deleție în HPR)

19. Vizitele de verificare a stării de sănătate și eșantionarea pentru supraveghere menționată la pct. 4 subpct. 4.2.2 și 4.2.3 la Normă trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

19.1 dacă vizitele de verificare a stării de sănătate și eșantionarea unităților trebuie să aibă loc mai mult de o dată pe an, conform prevederilor pct. 20-25, intervalele dintre vizitele de verificare a stării de sănătate sau prelevarea eșantioanelor trebuie să fie cât mai lungi cu putință;

19.2 în cazul în care este necesară supravegherea individualizată a populațiilor sălbatice din cauza numărului scăzut de unități de acvacultură supuse unui program de eradicare, numărul și distribuția geografică a punctelor de prelevare trebuie să fie determinate astfel încât să se obțină o acoperire rezonabilă țării, a zonei sau a compartimentului;

19.3 punctele de prelevare trebuie să fie reprezentative pentru diferitele ecosisteme în care se găsesc populații sălbatice aparținând speciilor susceptibile;

19.4 toate unitățile de producție, cum ar fi bazine, cuve și viviere, trebuie să fie supuse unei examinări pentru stabilirea prezenței peștilor morți, agonici sau cu comportament anormal, și să se acorde o atenție deosebită marginii vivierelor sau

punctelor de evacuare a apei, după caz, unde peștii agonici au tendința de a se acumula din cauza curentului;

19.5 peștii din speciile listate care urmează să fie colectați drept eșantioane trebuie să fie selecționați după cum urmează:

19.5.1 dacă este prezent somonul de Atlantic, trebuie să fie selecționați pentru eșantionare numai peștii din această specie, cu excepția cazului în care sunt prezente alte specii susceptibile care prezintă semnele tipice de infecție cu virusul AIS cu deleție în HPR.

Dacă nu există somon de Atlantic în unitate, eșantionul trebuie să fie reprezentativ pentru toate celelalte specii susceptibile care sunt prezente;

19.5.2 dacă sunt prezenți pești muribunzi sau decedați de curând, dar nu descompuși, trebuie să fie selecționați acești pești, în special peștii care prezintă anemie, sângerări sau alte semne clinice care sugerează tulburări circulatorii; dacă se utilizează mai mult de o sursă de apă pentru producția de pește, trebuie incluși în eșantion pești care reprezintă toate sursele de apă;

19.5.3 peștii selectați trebuie să includă pești colectați în așa fel încât toate unitățile de producție, cum ar fi vivierele, cuvele și bazinele unității, precum și toate clasele de vârstă grupate pe ani să fie reprezentate proporțional în eșantion.

20. Statutul de indemn de infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR poate fi acordat unei zone sau unui compartiment cu un statut sanitar necunoscut în ceea ce privește infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR doar dacă toate unitățile și, atunci când este necesar, anumite puncte de prelevare de la nivelul populațiilor sălbatice selectate în conformitate cu prevederile pct. 19 subpct. 19.2 au fost supuse următoarei scheme:

20.1 unitățile sau punctele de eșantionare au făcut obiectul vizitelor de verificare a stării de sănătate și au fost eșantionate pe o perioadă de cel puțin doi ani consecutivi, după cum se prevede în tabelul nr. 5;

Numărul maxim de pești per eșantion combinat, menționate în tabelul nr.5 trebuie să constituie 5.

20.2 în această perioadă de doi ani, testarea tuturor eșantioanelor prin utilizarea metodelor de diagnostic stabilite la pct. 27 trebuie să fi avut rezultate negative pentru virusul AIS cu deleție în HPR și trebuie să fi fost exclusă orice suspiciune de infecție, în conformitate cu metodele de diagnostic care sunt stabilite la pct. 28;

20.3 dacă s-a detectat infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR în timpul acțiunilor de supraveghere menționate la pct. 20 subpct. 20.1;

Înainte de reluarea schemei, unitățile relevante din zonă sau din compartiment trebuie:

20.3.1 să fie supuse măsurilor minime de control al boli prevăzute la pct. 146-173 la Normă;

20.3.2 să fie repopulate cu pești dintr-o unitate, dintr-o zonă sau dintr-un compartiment cu statutul de indemn de infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR sau dintr-o unitate, dintr-o zonă sau dintr-un compartiment care face obiectul unui program de eradicare a bolii respective.

Tabelul nr.5

Schema pentru zonele și compartimentele pentru perioada de control de doi ani care precedă obținerea statutului de indemn de infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR

An de supraveghere	Numărul vizitelor de verificare a stării de sănătate în fiecare unitate, pe an	Numărul de examene de laborator pe an (Eșantioanele trebuie prelevate în primăvara și toamna fiecărui an)	Numărul de pești per eșantion
Anul 1	6	2	75
Anul 2	6	2	75

21. Statutul de indemn de infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR poate fi acordat unei zone sau unui compartiment cunoscut ca fiind infectat cu virusul AIS cu deleție în HPR doar dacă toate unitățile care dețin specii listate în zona sau în compartimentul respectiv au fost supuse unui program de eradicare care îndeplinește următoarele cerințe:

21.1 trebuie să fi fost aplicate măsurile minime de control menționate la pct. 138-173 la Normă, iar în apropierea unității/unităților declarate infectate cu virusul AIS cu deleție în HPR trebuie să fi fost instituită o zonă restricționată cu o dimensiune corespunzătoare, împărțită în zonă de protecție și zonă de supraveghere, astfel cum se

prevede la pct. 146 subpct. 146.3 la Normă, după caz, ținând cont de cerințele menționate la punctul 2;

21.2 toate unitățile care dețin specii listate în zona de protecție sau, dacă nu a fost instituită o zonă de protecție, în zona restricționată, care nu sunt infectate cu virusul AIS cu deleție în HPR, trebuie să facă obiectul unei investigații care să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

21.2.1 prelevarea de eșantioane pentru testarea a cel puțin 10 pești muribunzi, în cazul în care se observă semne clinice sau leziuni post-mortem compatibile cu infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR, sau pentru testarea a cel puțin 30 de pești, în cazul în care nu se observă semne clinice sau leziuni post-mortem;

21.2.2 în unitățile pentru care testele menționate la subpct. 21.2.1 au avut rezultate negative, vizitele de verificare a stării de sănătate trebuie să continue o dată pe lună până când se renunță la perimetrul de protecție în conformitate subpct. 21.3;

21.3 unitățile relevante trebuie să fie golite în conformitate cu pct. 161-166 la Normă, curățate și dezinfectate în conformitate cu pct. 167-169 la Normă și vidate sanitar în conformitate cu pct. 170-172 la Normă.

21.3.1 durata perioadei de vid sanitar, menționată la pct. 171 subpct. 171.1 la Normă, este de cel puțin trei luni. Atunci când sunt golite toate unitățile infectate din aceeași zonă de protecție sau, dacă nu a fost stabilită o zonă de protecție, din zona restricționată, vidul sanitar sincronizat trebuie efectuat pe parcursul a cel puțin șase săptămâni.

21.3.2 atunci când se efectuează vidul sanitar al unităților infectate, zona restricționată sau zona de protecție, dacă a fost instituită, trebuie să fie transformată într-o zonă de supraveghere până la finalizarea schemei menționate în pct. 20;

21.4 repopularea se poate desfășura doar atunci când toate unitățile infectate au fost golite, curățate, dezinfectate și vidate sanitar în conformitate subpct. 21.3;

21.5 toate unitățile care dețin specii listate în cadrul zonei sau al compartimentului vizat de programul de eradicare, cu excepția celor menționate la subpct. 21.6 și, atunci când este necesară supravegherea populațiilor sălbatice, punctele de eșantionare selectate în conformitate cu pct. 19 subpct. 19.2 trebuie să facă, prin urmare, obiectul schemei menționate în pct. 20;

21.6 o unitate individuală care deține specii listate și al cărei statut sanitar este independent de statutul sanitar al apelor din vecinătate nu are obligația de a respecta schema menționată în pct. 20 după un focar de boală, cu condiția ca unitatea să respecte

cerințele prevăzute la pct. 207 la Normă, și să fie repopulată cu pești aduși din alte țări, zone sau compartimente cu statutul de indemn de infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR.

22. Zona restricționată trebuie să fi fost definită de la caz la caz și:

22.1 trebuie să țină cont de factorii care influențează riscurile de răspândire a infecției cu virusul AIS cu deleție în HPR la peștii deținuți și sălbatici, precum:

22.1.1 numărul, rata și distribuția mortalității din unitatea infectată cu virusul AIS cu deleție în HPR sau din alte unități de acvacultură;

22.1.2 distanța până la și densitatea unităților învecinate;

21.1.3 apropierea de abatoare;

21.1.4 unitățile de contact;

21.1.5 speciile prezente în cadrul unităților;

21.1.6 practicile piscicole aplicate în unitățile infectate și în unitățile învecinate cu unitatea infectată;

21.1.7 condițiile hidrodinamice;

21.1.8 alți factori identificați cu semnificație epidemiologică;

22. Atunci când sunt necesare acțiuni specifice de supraveghere pentru menținerea statutului de indemn de infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR al unui al unei zone sau al unui compartiment, în conformitate cu pct.208-210 la Normă, toate unitățile care dețin specii listate în zona sau în compartimentul vizat trebuie să fie supuse vizitelor de verificare a stării de sănătate, iar peștii trebuie eșantionați în conformitate cu tabelul nr. 6 ținând cont de nivelul de risc al unității în ceea ce privește contractarea infecției cu virusul AIS cu deleție în HPR.

23. Atunci când se stabilește frecvența vizitelor de verificare a stării de sănătate necesare pentru menținerea statutului de indemn de infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR al compartimentelor, în cazul în care statutul sanitar depinde de statutul sanitar al populațiilor de animale acvatice din apele naturale din vecinătate, riscul de contractare a infecției cu virusul AIS cu deleție în HPR trebuie să fie considerat ridicat.

24. Statutul de indemn de boală trebuie menținut doar atât timp cât toate eșantioanele testate utilizând metodele de diagnostic prevăzute la pct. 27 au rezultate negative pentru virusul AIS cu deleție în HPR și a fost exclusă orice suspiciune de

infecție cu virusul AIS cu deleție în HPR, în conformitate cu metodele de diagnostic prevăzute la pct. 28.

Tabelul nr.6

Schema pentru menținerea statutului de indemn de infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR al Republicii Moldova, al zonelor sau al compartimentelor

(Nu se aplică unităților în care se cresc doar păstrăvi-curcubeu (*Oncorhynchus mykiss*) sau păstrăvi comuni (*Salmo trutta*) sau atât păstrăvi-curcubeu, cât și păstrăvi comuni și atunci când apa provine exclusiv din surse de apă dulce care nu sunt populate cu somon de Atlantic (*Salmo salar*))

Nivel de risc Nivelul de risc atribuit unității de către autoritatea competentă, astfel cum este prevăzut în partea I capitolul 2 punctul 1, cu excepția compartimentelor dependente, în cazul cărora toate unitățile sunt considerate drept prezentând un risc ridicat.	Numărul vizitelor de verificare a stării de sănătate pe an	Numărul de examene de laborator pe an (Eșantioanele trebuie colectate primăvara și toamna dacă sunt necesare două eșantioane pe an) (Eșantioanele trebuie colectate primăvara sau toamna dacă este necesar un eșantion pe an)	Numărul de pești per eșantion
Ridicat	2	2	30
Mediu	1	1	30
Scăzut	1 la 2 ani	1 la 2 ani	30

25. Numărul maxim de pești per eșantion combinat, menționate în tabelul nr.6 trebuie să constituie 5;

26. Organele sau materialul tisular care trebuie eșantionate și examinate trebuie să fie:

26.1 histologie: rinichi anterior, ficat, inimă, pancreas, intestin, splină și branhi;

26.2 imunohistochimie: rinichi median și inimă, inclusiv valve și bulbus arteriosus;

26.3 teste RT-PCR și RT-qPCR convenționale: rinichi median și inimă;

26.4 cultura virusurilor: rinichi median, inimă și splină.

Este posibilă combinarea fragmentelor de organe care provin de la cel mult cinci pești.

27. Metoda de diagnostic care trebuie utilizată pentru acordarea sau menținerea statutului de indemn de infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR în conformitate cu prevederile menționate la pct. 20-25 trebuie să fie RT-qPCR, urmată de RT-PCR convențional și de secvențierea genei HE a eșantioanelor pozitive în conformitate cu metodele și procedurile detaliate care trebuie să fie cele aprobate de laboratorul de referință al UE pentru bolile peștilor.

27.1 în cazul unui rezultat de secvențiere pozitiv pentru virusul AIS cu deleție în HPR, trebuie testate eșantioane suplimentare înainte de punerea în aplicare a măsurilor inițiale de control, prevăzute la pct. 138-173 la Normă;

27.2 aceste eșantioane trebuie testate după cum urmează în conformitate cu metodele și procedurile detaliate aprobate de laboratorul de referință al UE pentru bolile peștilor:

27.2.1 analiza eșantioanelor prin RT-qPCR, urmată de RT-PCR convențional și de secvențierea genei HE a eșantioanelor pozitive pentru verificarea deleției în HPR;

27.2.2 detectarea antigenului virusului AIS în preparatele tisulare cu ajutorul anticorpilor specifici împotriva virusului AIS;

27.2.3 izolarea într-o cultură celulară și identificarea ulterioară a virusului AIS cu deleție în HPR.

28. În cazul în care trebuie confirmată sau exclusă o suspiciune privind virusul AIS cu deleție în HPR, în conformitate cu pct. 138 la Normă, următoarea vizită, procedurile de eșantionare și cele de testare trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

28.1 unitatea în legătură cu care există suspiciuni trebuie să facă obiectul cel puțin al unei vizite de verificare a stării de sănătate și al unei prelevări de eșantioane de la 10 pești muribunzi, în cazul în care se observă semne clinice sau leziuni post-mortem compatibile cu infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR, sau de la cel puțin 30 de pești, în cazul în care nu se observă semne clinice sau leziuni post mortem.

Eșantioanele se testează folosind una sau mai multe dintre metodele de diagnostic stabilite la pct. 27 în conformitate cu metodele și cu procedurile de

diagnostic detaliate aprobate de laboratorul de referință național pentru bolile peștilor;

28.2 în cazul unui rezultat pozitiv pentru infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR, trebuie testate eșantioane suplimentare înainte de punerea în aplicare a primelor măsuri de combatere prevăzute la pct. 146-150 la Normă.

28.2.1 un caz suspectat de infecție cu virusul AIS cu deleție în HPR se confirmă în conformitate cu următoarele criterii, folosind una sau mai multe dintre metodele și procedurile detaliate de diagnostic aprobate de laboratorul național de referință pentru bolile peștilor:

28.2.1.1 detectarea virusului AIS prin RT-qPCR, urmată de RT-PCR convențional și secvențierea genei HE pentru verificarea deleției în HPR;

28.2.2 detectarea virusului AIS în preparatele tisulare cu ajutorul anticorpilor specifici împotriva virusului AIS;

28.2.1.3 izolarea și identificarea virusului AIS într-o cultură celulară de la cel puțin un eșantion prelevat de la orice pește din unitate;

28.3 în cazul în care sunt prezente semne clinice, leziuni patologice macroscopice sau rezultate histopatologice compatibile cu infecția, rezultatele trebuie să fie coroborate utilizând una sau mai multe dintre metodele de diagnostic prevăzute la subpct. 28.2, în conformitate cu metodele și procedurile detaliate aprobate de laboratorul național de referință pentru bolile peștilor.

28.3.1 suspiciunea privind virusul AIS cu deleție în HPR poate fi exclusă dacă se constată că testele și vizitele de verificare a stării de sănătate efectuate pe parcursul unei perioade de 12 luni de la data suspiciunii nu aduc dovezi suplimentare privind prezența virusului.

Secțiunea a-3-a

Eradicarea, statutul de indemn de boală și metodele de diagnostic pentru infecția cu *Marteilia refringens*

29. Vizitele de verificare a stării de sănătate și eșantionarea pentru supraveghere menționată la pct. 4 subpct. 4.2.2 și 4.2.3 la Normă, trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

29.1 vizitele de verificare a stării de sănătate și, după caz, eșantionarea trebuie efectuate în acea perioadă din an în care se știe că prevalența parazitului la nivelul zonei sau al compartimentului este maximă.

Atunci când astfel de date nu sunt disponibile, prelevarea de eşantioane trebuie să se efectueze imediat după ce temperatura apei a depăşit 17 °C;

30. Statutul de indemn de infecţia cu *Marteilia refringens* poate fi acordat unui unei zone sau unui compartiment cu un statut sanitar necunoscut în ceea ce priveşte infecţia cu *Marteilia refringens* doar dacă toate unităţile sau grupurile de unităţi care deţin specii listate în zonă sau în compartiment şi, acolo unde este necesar, punctele de prelevare de la nivelul populaţiilor sălbatice au fost supuse următoarei scheme pe trei ani:

30.1 unităţile sau grupurile de unităţi care deţin specii listate au făcut obiectul vizitelor de verificare a stării de sănătate şi au fost eşantionate pe o perioadă de cel puţin trei ani consecutivi, după cum se prevede în tabelul nr. 7;

30.2 în această perioadă de trei ani, testarea tuturor eşantioanelor prin utilizarea metodelor de diagnostic stabilite la pct. 38 trebuie să fi avut rezultate negative pentru *Marteilia refringens* şi trebuie să fi fost exclusă orice suspiciune de *Marteilia refringens*, în conformitate cu metodele de diagnostic care figurează la pct. 39;

30.3 atunci când *Ostrea edulis* provenind dintr-o zonă sau dintr-un compartiment cu statutul de indemn de boală trebuie să fie incluse în eşantion, acestea trebuie să fi fost introduse în unitate sau în grupul de unităţi cel târziu în primăvara imediat precedentă perioadei în care se desfăşoară schema.

31. Dacă se detectează *Marteilia refringens* pe perioada schemei de trei ani menţionate la pct. 30 înainte de a începe o schemă nouă pentru o nouă perioadă de trei ani, unităţile relevante din zonă sau din compartiment trebuie:

Să fie supuse măsurilor minime de control al boli prevăzute la articolele pct. 146-173 la Normă;

Tabelul nr. 7

Schema pentru zonele sau compartimentele pentru perioada de control de trei ani care precedă obţinerea statutului de indemn de infecţia cu *Marteilia refringens*

An de supraveghere	Numărul vizitelor de verificare a stării de sănătate în fiecare unitate/grup de unităţi, pe an	Numărul de examene de laborator pe an	Numărul de moluşte per eşantion
--------------------	--	---------------------------------------	---------------------------------

Anul 1	1	1	150
Anul 2	1	1	150
Anul 3	1	1	150

32. Statutul de indemn de infecția cu *Marteilia refringens* poate fi acordat unui unei zone sau unui compartiment despre care se cunoaște că este infectat cu *Marteilia refringens*, atunci când autoritatea competentă consideră că eradicarea acestei boli este fezabilă, doar dacă toate unitățile sau grupurile de unități care dețin specii listate în zona sau în compartimentul respectiv au fost supuse unui program de eradicare care îndeplinește următoarele cerințe:

32.1 au fost aplicate în mod eficace măsurile minime de control menționate la pct. 138-173 la Normă și în apropierea unității/unităților sau a grupului de unități infectate cu *Marteilia refringens* trebuie să fi fost instituită o zonă restricționată cu o dimensiune corespunzătoare, împărțită în zonă de protecție și zonă de supraveghere, astfel cum se prevede la pct. 146 subpct. 146.3 la Normă, după caz, ținând cont de cerințele menționate la pct. 33;

32.2 toate unitățile și grupurile de unități care dețin specii listate în zona de protecție sau, dacă nu a fost instituită o zonă de protecție, în zona restricționată, care nu sunt infectate cu *Marteilia refringens*, trebuie să facă obiectul unei investigații care să cuprindă cel puțin prelevarea probelor pentru testarea a 150 de moluște după începerea perioadei de transmitere a *Marteilia refringens*.

În cazul în care nu se cunoaște perioada de transmitere, eșantionarea trebuie să înceapă după ce temperatura apei depășește 17 °C;

32.3 unitățile și grupurile de unități relevante trebuie golite în conformitate cu pct. 161-166 la Normă și, dacă este posibil, curățate și dezinfectate conform pct. 167-169 la Normă.

32.3.1 vidul sanitar trebuie efectuat în conformitate pct. 170-172 la Normă, iar durata perioadei de vid sanitar trebuie să fie de cel puțin:

32.3.1.1 2 luni în cazul unităților și al grupurilor de unități care pot fi golite pe deplin și care pot fi curățate și dezinfectate în mod riguros, precum incubatoarele și pepinierele;

32.3.1.2 2 luni în cazul unităților și al grupurilor de unități care nu pot fi golite și curățate și dezinfectate în mod riguros, cu condiția ca moluștele infectate care aparțin

speciilor listate și moluștele din speciile listate care au legături epidemiologice cu unitatea sau cu grupul de unități infectate să fi fost recoltate sau eliminate înainte de perioada din an în care se cunoaște că prevalența *Marteilia refringens* este maximă, sau, în cazul în care nu se cunoaște această perioadă, înainte de perioada în care temperatura apei depășește 17 °C;

32.3.1.3 14 luni în cazul unităților și al grupurilor de unități care nu pot fi golite și curățate și dezinfectate în mod riguros, dacă moluștele infectate care aparțin speciilor listate și moluștele din speciile listate care au legături epidemiologice cu unitatea sau cu grupul de unități infectate nu au fost recoltate sau eliminate înainte de perioada din an în care se știe că prevalența *Marteilia refringens* este maximă, sau, în cazul în care nu se cunoaște această perioadă, atunci când moluștele din speciile susceptibile nu au fost recoltate sau eliminate înainte de perioada în care temperatura apei depășește 17 °C.

Atunci când sunt golite toate unitățile și toate grupurile de unități infectate, trebuie efectuată operațiunea de vid sanitar sincronizat pe parcursul a cel puțin 4 săptămâni;

32.4 repopularea se poate realiza doar atunci când toate unitățile sau grupurile de unități infectate au fost golite, curățate, dezinfectate și vidate sanitar în conformitate cu subpct. 32.3;

32.5 toate unitățile și grupurile de unități care dețin specii listate în cadrul zonei sau al compartimentului vizat de programul de eradicare, cu excepția celor menționate la subpct. 32.5, trebuie să facă, prin urmare, obiectul schemei menționate în la pct. 30-31;

32.6 o unitate individuală care deține specii listate și al cărei statut sanitar este independent de statutul sanitar al apelor din vecinătate nu are obligația de a respecta schema menționată în pct. 30-31 după un focar de boală, cu condiția ca unitatea să respecte cerințele prevăzute la pct. 207 la Normă și să fie repopulată cu moluște aduse zone sau compartimente cu statutul de indemn de infecția cu *Marteilia refringens*.

33. Zona restricționată trebuie să fi fost definită de la caz la caz și:

33.1 trebuie să țină cont de factorii care influențează riscurile de răspândire a infecției cu *Marteilia refringens* inclusiv alte unități și moluștele sălbatice, precum:

33.1.1 numărul, vârsta, rata și distribuția mortalității moluștelor din unitatea sau grupul de unități infectate cu *Marteilia refringens*;

33.1.2 distanța și densitatea unităților învecinate sau ale grupurilor de unități și a moluștelor sălbatice;

33.1.3 apropierea față de unitățile de prelucrare, de unitățile de contact sau de grupurile de unități;

33.1.4 speciile, mai ales speciile susceptibile și speciile de vectori, prezente în cadrul unităților sau al grupurilor de unități;

33.1.5 practicile piscicole aplicate în unitățile și grupurile de unități afectate și învecinate;

33.1.6 condițiile hidrodinamice;

33.1.7 alți factori identificați cu semnificație epidemiologică;

33.2 delimitarea geografică trebuie să îndeplinească următoarele cerințe minime:

33.2.1 zona de protecție trebuie să fie formată dintr-o zonă înscrisă într-un cerc cu raza cel puțin 5 km, având ca centru unitatea infectată cu *Marteilia refringens* sau o zonă echivalentă stabilită pe baza unor date hidrodinamice sau epidemiologice corespunzătoare;

33.2.2 zona de supraveghere trebuie să fie formată dintr-o zonă care înconjoară zona de protecție, sau într-o zonă situată în jurul perimetrului de protecție, înscrisă într-un cerc cu raza de 10 km, calculată din centrul perimetrului de protecție; sau într-o zonă echivalentă stabilită pe baza unor date hidrodinamice sau epidemiologice corespunzătoare;

33.2.3 dacă nu sunt instituite zone separate de protecție și de supraveghere, zona restricționată trebuie să fie formată dintr-o zonă care cuprinde atât zona de protecție, cât și zona de supraveghere.

34. Atunci când sunt necesare acțiuni specifice de supraveghere pentru menținerea statutului de indemn de infecția cu *Marteilia refringens* al unei zone sau al unui compartiment, în conformitate cu prevederile menționate la pct. 208-210 la Normă, toate unitățile care dețin specii listate în zona sau în compartimentul vizat trebuie să fie supuse vizitelor de verificare a stării de sănătate, iar moluștele trebuie eșantionate în conformitate cu tabelul nr. 8, ținând cont de nivelul de risc al unității în ceea ce privește contractarea infecției cu *Marteilia refringens*.

35. Atunci când se stabilește frecvența vizitelor de verificare a stării de sănătate necesare pentru menținerea statutului de indemn de infecția cu *Marteilia refringens* al

compartimentelor, în cazul în care statutul sanitar privind boala respectivă depinde de statutul sanitar al populațiilor de animale acvatice din apele naturale din vecinătate, riscul de contractare a infecției cu *Marteilia refringens* trebuie să fie considerat ridicat.

36. Statutul de indemn de infecția cu *Marteilia refringens* trebuie menținut doar atât timp cât toate eșantioanele testate utilizând metodele de diagnostic prevăzute la pct. 39 au rezultate negative pentru *Marteilia refringens* și a fost exclusă orice suspiciune de infecție cu *Marteilia refringens*, în conformitate cu metodele de diagnostic prevăzute la pct. 39.

Tabelul nr. 8

Schema pentru menținerea statutului de indemn de boală pentru *Marteilia refringens* al zonelor sau al compartimentelor

Nivel de risc (Nivelul de risc atribuit unității de către autoritatea competentă, astfel cum este prevăzut în pct. 4, cu excepția compartimentelor dependente, în cazul cărora toate unitățile sunt considerate drept prezentând un risc ridicat)	Numărul vizitelor de verificare a stării de sănătate în fiecare unitate/grup de unități	Numărul examenelor de laborator	Numărul de moluște per eșantion
Ridicat	1 pe an	1 la 2 ani	150
Mediu	1 la 2 ani	1 la 2 ani	150
Scăzut	1 la 3 ani	1 la 3 ani	150

37. Animalul întreg trebuie să fie trimis la laborator pentru efectuarea testelor de diagnostic prevăzute la pct. 38 și 39.

38. Metodele de diagnostic care trebuie folosite pentru acordarea sau menținerea statutului de indemn de infecția cu *Marteilia refringens* în conformitate cu secțiunile 2-4 trebuie să respecte metodele și procedurile de diagnostic detaliate

aprobate de laboratorul național de referință și trebuie să fie examenul histopatologic, amprentele tisulare sau PCR.

39. În cazul în care trebuie confirmată sau exclusă o suspiciune privind infecția cu *Marteilia refringens*, în conformitate cu prevederile pct. , următoarea vizită de verificare a stării de sănătate, procedurile de eșantionare și cele de testare trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

39.1 investigația trebuie să cuprindă cel puțin o prelevare de eșantioane de la 30 de moluște din speciile susceptibile, în cazul în care suspiciunea respectivă se bazează pe un raport de mortalitate, sau, dacă nu, de la 150 de moluște din speciile susceptibile, după începutul perioadei de transmitere a *Marteilia refringens*. În cazul în care nu se cunoaște perioada de transmitere, eșantionarea trebuie să înceapă după ce temperatura apei depășește 17 °C;

39.2 eșantioanele trebuie testate folosind metodele de diagnostic prevăzute la subpct. 39.2.1, în conformitate cu metodele și cu procedurile de diagnostic detaliate aprobate de laboratorul național de referință:

39.2.1 prezența *Marteilia refringens* trebuie să fie considerată confirmată atunci când un rezultat pozitiv obținut prin examen histopatologic, amprente tisulare sau hibridare in situ este asociat unui rezultat pozitiv obținut prin PCR și completat prin secvențiere.

Dacă nu sunt disponibile materiale biologice pentru examenul histopatologic, pentru amprente tisulare sau pentru hibridarea in situ, prezența *Marteilia refringens* trebuie să fie considerată confirmată atunci când se obțin rezultate pozitive utilizând două evaluări PCR care vizează fragmente diferite ale genomului parazitului și completate prin secvențiere;

39.2.2 suspiciunea de infecție cu *Marteilia refringens* poate fi exclusă în cazul în care testele menționate la subpct. 39.2.1 ,nu furnizează nicio altă dovadă a prezenței *Marteilia refringens*.

Secțiunea a-4-a

Eradicarea, statutul de indemn de boală și metodele de diagnostic pentru infecția cu *Bonamia exitiosa*

40. Vizitele de verificare a stării de sănătate și eșantionarea pentru supraveghere menționată la pct. 4 subpct. 4.2.1 și 4.2.2 la Normă trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

40.1 vizitele de verificare a stării de sănătate și, după caz, eșantionarea trebuie efectuate în acea perioadă din an în care se știe că prevalența parazitului la nivelul Republicii Moldova, al zonei sau al compartimentului este maximă.

40.1.1 atunci când astfel de date nu sunt disponibile, eșantionarea se efectuează de două ori pe an, primăvara și toamna;

41. Statutul de indemn de infecția cu *Bonamia exitiosa* poate fi acordat unei zone sau unui compartiment cu un statut sanitar necunoscut în ceea ce privește infecția cu *Bonamia exitiosa* doar dacă toate unitățile sau grupurile de unități care dețin specii listate în zonă sau în compartiment și, acolo unde este necesar, punctele de prelevare de la nivelul populațiilor sălbatice au fost supuse următoarei scheme pe trei ani:

41.1 unitățile și grupurile de unități care dețin specii listate au făcut obiectul vizitelor de verificare a stării de sănătate și au fost eșantionate pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi, după cum se prevede în tabelul nr. 9;

41.2 în această perioadă de trei ani, testarea tuturor eșantioanelor prin utilizarea metodelor de diagnostic stabilite la pct. 49 trebuie să fi avut rezultate negative pentru *Bonamia exitiosa* și trebuie să fi fost exclusă orice suspiciune de *Bonamia exitiosa*, în conformitate cu metodele de diagnostic care figurează la pct. 50;

41.3 atunci când *Ostrea edulis* provenind dintr-o zonă sau dintr-un compartiment cu statutul de indemn de boală trebuie să fie incluse în eșantion, acestea trebuie să fi fost introduse în unitate sau în grupul de unități cu cel puțin un an înainte de desfășurarea schemei.

42. Dacă se detectează infecția cu *Bonamia exitiosa* pe parcursul schemei de trei ani menționate la pct. 41;

Înainte de a începe o schemă nouă pe trei ani, unitățile relevante din zonă sau din compartiment trebuie să fie supuse măsurilor minime de control al boli prevăzute la pct. 146-173 la Normă.

Tabelul nr. 9

Schema pentru zonele sau compartimentele pentru perioada de control de trei ani care precedă obținerea statutului de indemn de infecția cu *Bonamia exitiosa*

An de supraveghere	Numărul vizitelor de verificare a stării de	Numărul de examene de	Numărul de moluște per eșantion
--------------------	---	-----------------------	---------------------------------

	sănătate în fiecare unitate sau grup de unități, pe an	laborator pe an	
Anul 1	2	2	150
Anul 2	2	2	150
Anul 3	2	2	150

43. Statutul de indemn de infecția cu *Bonamia exitiosa* poate fi acordat unei zone sau unui compartiment despre care se cunoaște că este infectat cu *Bonamia exitiosa*, atunci când autoritatea competentă consideră că eradicarea acestei boli este fezabilă, doar dacă toate unitățile sau grupurile de unități care dețin specii listate în zona sau în compartimentul respectiv au fost supuse unui program de eradicare care îndeplinește următoarele cerințe:

43.1 trebuie să fi fost aplicate în mod eficace măsurile minime de control menționate la pct. 138- 173 la Normă, iar în apropierea unității/unităților declarate infectate cu *Bonamia exitiosa* trebuie să fi fost instituită o zonă restricționată cu o dimensiune corespunzătoare, împărțită în zonă de protecție și zonă de supraveghere, astfel cum se prevede la pct. 146 subpct. 146.3 la Normă, după caz, ținând cont de cerințele menționate la pct. 44;

43.2 unitățile și grupurile de unități relevante trebuie golite în conformitate cu pct. 161-166 la Normă și, dacă este posibil, curățate și dezinfectate conform prevederilor menționate la pct. 167-169 la Normă;

43.2.1 vidul sanitar trebuie efectuat în conformitate cu prevederile menționate la pct. 170-172 la Normă, iar durata perioadei de vid sanitar trebuie să fie de cel puțin șase luni.

43.2.2 atunci când sunt golite toate unitățile sau toate grupurile de unități infectate, trebuie efectuată operațiunea de vid sanitar sincronizat pe parcursul a cel puțin 4 săptămâni;

43.3 repopularea se poate realiza doar atunci când toate unitățile sau grupurile de unități infectate au fost golite, curățate, dezinfectate și vidate sanitar în conformitate cu prevederile menționate la pct. 43.2;

43.4 toate unitățile și grupurile de unități care dețin specii listate în cadrul zonei sau al compartimentului vizat de programul de eradicare trebuie să facă, prin urmare, obiectul schemei menționate la pct. 41-42;

44. Zona restricționată trebuie să fi fost definită de la caz la caz și:

44.1 trebuie să țină cont de factorii care influențează riscurile de răspândire a infecției cu *Bonamia exitiosa* inclusiv alte unități, precum:

44.1.1 numărul, vârsta, rata și distribuția mortalității animalelor din unitatea sau grupul de unități infectate cu *Bonamia exitiosa*;

44.1.2 distanța și densitatea unităților învecinate sau ale grupurilor de unități și a moluștelor sălbatice;

44.1.3 apropierea față de unitățile de prelucrare, de unitățile de contact sau de grupurile de unități;

44.1.4 speciile, mai ales speciile susceptibile și speciile de vectori, prezente în cadrul unităților sau al grupurilor de unități;

44.1.5 practicile piscicole aplicate în unitățile și grupurile de unități afectate și învecinate;

44.1.6 condițiile hidrodinamice și alți factori identificați cu semnificație epidemiologică;

44.2 delimitarea geografică trebuie să îndeplinească următoarele cerințe minime:

44.2.1 zona de protecție trebuie să fie formată dintr-o zonă de cel puțin 5 km, având ca centru unitatea infectată cu *Bonamia exitiosa* sau o zonă echivalentă stabilită pe baza unor date hidrodinamice sau epidemiologice corespunzătoare;

44.2.2 zona de supraveghere trebuie să fie formată dintr-o zonă care înconjoară zona de protecție, sau într-o zonă situată în jurul perimetrului de protecție, înscrisă într-un cerc cu raza de 10 km, calculată din centrul perimetrului de protecție; sau într-o zonă echivalentă stabilită pe baza unor date hidrodinamice sau epidemiologice corespunzătoare;

44.2.3 dacă nu sunt instituite zone separate de protecție și de supraveghere, zona restricționată trebuie să fie formată dintr-o zonă care cuprinde atât zona de protecție, cât și zona de supraveghere.

45. Atunci când sunt necesare acțiuni specifice de supraveghere pentru menținerea statutului de indemn de infecția cu *Bonamia exitiosa* al unei zone sau al unui compartiment, în conformitate cu prevederile menționate la pct. 208-210 la Normă, toate unitățile care dețin specii listate în zona sau în compartimentul vizat trebuie să fie supuse vizitelor de verificare a stării de sănătate, iar animalele trebuie

eșantionate în conformitate cu tabelul 4.B, ținând cont de nivelul de risc al unității în ceea ce privește contractarea infecției cu *Bonamia exitiosa*.

46. Atunci când se stabilește frecvența vizitelor de verificare a stării de sănătate necesare pentru menținerea statutului de indemn de infecția cu *Bonamia exitiosa* al compartimentelor, în cazul în care statutul sanitar privind boala respectivă depinde de statutul sanitar al populațiilor de animale acvatice din apele naturale din vecinătate, riscul de contractare a infecției cu *Bonamia exitiosa* trebuie să fie considerat ridicat.

47. Statutul de indemn de infecția cu *Bonamia exitiosa* trebuie menținut doar atât timp cât toate eșantioanele testate utilizând metodele de diagnostic prevăzute la pct. 49 au rezultate negative pentru *Bonamia exitiosa* și a fost exclusă orice suspiciune de infecție cu *Bonamia exitiosa*, în conformitate cu metodele de diagnostic prevăzute la pct. 50.

Tabelul nr. 10

Schema pentru menținerea statutului de indemn de infecția cu *Bonamia* ostreae al zonelor sau al compartimentelor

Nivel de risc (Nivelul de risc atribuit unității de către autoritatea competentă, astfel cum este prevăzut la pct. 4, cu excepția compartimentelor dependente, în cazul cărora toate unitățile sunt considerate drept prezentând un risc ridicat)	Numărul vizitelor de verificare a stării de sănătate în fiecare unitate/grup de unități	Numărul examenelor de laborator	Numărul de moluște per eșantion
Ridicat	1 pe an	1 la 2 ani	150
Mediu	1 la 2 ani	1 la 2 ani	150
Scăzut	1 la 3 ani	1 la 3 ani	150

48. În cazul efectuării diagnosticului și eșantionării infecției cu *Bonamia ostreae*, animalul întreg trebuie să fie trimis la laborator pentru efectuarea testelor de diagnostic prevăzute pct. 49 și 50.

49. Metodele de diagnostic care trebuie folosite pentru acordarea sau menținerea statutului de indemn de infecția cu *Bonamia exitiosa* în conformitate cu prevederile menționate la pct. 41-47 trebuie să respecte metodele și procedurile de diagnostic detaliate aprobate de laboratorul de referință al UE pentru bolile animalelor acvatice și trebuie să includă examenul histopatologic, amprente tisulare sau PCR.

50. În cazul în care trebuie confirmată sau exclusă o suspiciune privind infecția cu *Bonamia exitiosa*, în conformitate cu pct. 146-150 la Normă următoarea vizită de verificare a stării de sănătate, procedurile de eșantionare și cele de testare trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

50.1 investigația trebuie să cuprindă cel puțin o prelevare de eșantioane de la 30 de animale din speciile susceptibile, în cazul în care suspiciunea respectivă se bazează pe un raport de mortalitate, sau, dacă nu, de la 150 de animale din speciile susceptibile, după începutul perioadei de transmitere a *Bonamia exitiosa*.

Atunci când nu se cunoaște perioada de transmitere, eșantionarea se efectuează de două ori pe an, primăvara și toamna;

50.2 eșantioanele trebuie testate folosind metodele de diagnostic prevăzute la subpct. 50.2.1 în conformitate cu metodele și cu procedurile de diagnostic detaliate, care au fost aprobate de laboratorul de referință al Uniunii Europene pentru bolile animalelor acvatice;

50.2.1 prezența *Bonamia exitiosa* trebuie să fie considerată confirmată atunci când un rezultat pozitiv obținut prin examen histopatologic, amprente tisulare sau hibridare in situ este asociat unui rezultat pozitiv obținut prin PCR și urmat de secvențiere.

Dacă nu sunt disponibile materiale biologice pentru examenul histopatologic, pentru amprente tisulare sau pentru hibridarea in situ, prezența *Bonamia exitiosa* trebuie să fie considerată confirmată atunci când se obțin rezultate pozitive utilizând două evaluări PCR care vizează fragmente diferite ale genomului parazitului și completate prin secvențiere;

50.2.2 suspiciunea de infecție cu *Bonamia exitiosa* trebuie să fie exclusă în cazul în care testele menționate nu furnizează nicio altă dovadă a prezenței *Bonamia exitiosa*.

Secțiunea a-5-a

Eradicarea, statutul de indemn de boală și metodele de diagnostic pentru infecția cu *Bonamia ostreae*

51. Vizitele de verificare a stării de sănătate și eșantionarea pentru supraveghere menționată la pct. 4 subpct. 4.2.2 și 4.2.3 la Normă trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

51.1 vizitele de verificare a stării de sănătate și, după caz, eșantionarea trebuie efectuate în acea perioadă din an în care se știe că prevalența parazitului la nivelul zonei sau al compartimentului este maximă.

Atunci când astfel de date nu sunt disponibile, eșantionarea trebuie efectuată iarna sau la începutul primăverii;

51.2 în cazul în care moluștele urmează să facă obiectul eșantionării în conformitate cu cerințele stabilite în pct. 41-47, trebuie aplicate următoarele criterii:

51.2.1 dacă *Ostrea edulis* sunt prezent, numai stridiile din această specie trebuie să fie selecționate pentru eșantionare. Dacă *Ostrea edulis* nu sunt prezente, eșantionul trebuie să fie reprezentativ pentru toate celelalte specii susceptibile care sunt prezente;

51.2.2 dacă sunt prezente animale acvaticе slăbite, au murit recent, dar care nu sunt încă descompuse, trebuie să fie selectate în principal acestea.

În absența unor astfel de animale, selectarea trebuie să includă animale sănătoase cu vârsta cea mai mare;

51.2.3 atunci când se efectuează eșantionarea în cadrul unităților sau al grupurilor de unități în care se utilizează mai mult de o sursă de apă pentru producția de animale acvaticе, trebuie incluse în eșantion animale reprezentând toate sursele de apă, în așa fel încât toate părțile unității să fie reprezentate proporțional în eșantion;

51.2.4 atunci când se efectuează eșantionarea în cadrul unităților sau al grupurilor de unități de animale acvaticе, trebuie incluse în eșantion animale reprezentând un număr suficient de puncte de prelevare, în așa fel încât toate părțile unității sau ale grupului de unități să fie reprezentate proporțional în eșantion.

51.2.4.1 principalii factori care trebuie avuți în vedere pentru selectarea acestor puncte de prelevare sunt punctele în care a fost detectat *Bonamia ostreae* în trecut, densitatea stocurilor, curenții, prezența speciilor susceptibile, prezența speciilor-vector, batimetria și practicile de gestionare.

51.2.4.2 bancurile naturale din interiorul unității sau al grupului de unități sau adiacente acestora sunt incluse în eșantionare.

52. Statutul de indemn de infecția cu *Bonamia ostreae* poate fi acordat unei zone sau unui compartiment cu un statut sanitar necunoscut în ceea ce privește infecția cu *Bonamia ostreae* doar dacă toate unitățile sau grupurile de unități care dețin specii listate în zonă sau în compartiment și, acolo unde este necesar, punctele de prelevare de la nivelul populațiilor sălbatice au fost supuse următoarei scheme pe trei ani:

52.1 unitățile și grupurile de unități care dețin specii listate au făcut obiectul vizitelor de verificare a stării de sănătate și au fost eșantionate pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi, după cum se prevede în tabelul nr. 11;

52.2 în această perioadă de trei ani, testarea tuturor eșantioanelor prin utilizarea metodelor de diagnostic stabilite la pct. 60 trebuie să fi avut rezultate negative pentru *Bonamia ostreae* și trebuie să fi fost exclusă orice suspiciune de *Bonamia ostreae*, în conformitate cu metodele de diagnostic care figurează la pct. 61;

52.3 atunci când *Ostrea edulis* provenind dintr-o zonă sau dintr-un compartiment cu statutul de indemn de boală trebuie să fie incluse în eșantion, acestea trebuie să fi fost introduse în unitate sau în grupul de unități cu cel puțin un an înainte de desfășurarea schemei.

53. Dacă se detectează infecția cu *Bonamia ostreae* pe parcursul schemei de trei ani menționate pct. 52

Înainte de a începe o schemă nouă pe trei ani, unitățile relevante din zonă sau din compartiment trebuie:

53.1 să fie supuse măsurilor minime de control al boli prevăzute la pct. 146-173 la Normă;

53.2 să fie repopulate cu animale acvatice dintr-o zonă sau dintr-un compartiment cu statutul de indemn de infecția cu *Bonamia ostreae* sau dintr-o unitate dintr-o zonă sau dintr-un compartiment care face obiectul unui program de eradicare a bolii respective.

54. Statutul de indemn de infecția cu *Bonamia ostreae* poate fi acordat unei zone sau unui compartiment despre care se știe că este infectat cu *Bonamia ostreae*, atunci când autoritatea competentă consideră că eradicarea acestei boli este fezabilă, doar dacă toate unitățile sau grupurile de unități care dețin specii listate în zona sau în compartimentul respectiv au fost supuse unui program de eradicare care îndeplinește următoarele cerințe:

54.1 trebuie să fi fost aplicate în mod eficace măsurile minime de control menționate la pct. 138-173 la Normă, iar în apropierea unității/unităților declarate

infectate cu *Bonamia ostreae* trebuie să fi fost instituită o zonă restricționată cu o dimensiune corespunzătoare, împărțită în zonă de protecție și zonă de supraveghere, astfel cum se prevede la pct. 146 subpct. 146.3 la Normă, după caz, ținând cont de cerințele menționate la pct. 55;

54.2 toate unitățile și grupurile de unități care dețin specii listate în zona de protecție sau, dacă nu a fost instituită o zonă de protecție, în zona restricționată, care nu sunt infectate cu *Bonamia ostreae*, trebuie să facă obiectul unei investigații care să cuprindă cel puțin prelevarea probelor pentru testarea a 150 de animale acvatice din specii susceptibile după începerea perioadei de transmitere a *Bonamia ostreae*.

În cazul în care nu se cunoaște perioada de transmitere, eșantionarea trebuie să înceapă iarna sau la începutul primăverii;

54.3 unitățile și grupurile de unități relevante trebuie golate în conformitate cu prevederile menționate la pct. 161-166 la Normă și, dacă este posibil, curățate și dezinfectate conform prevederilor menționate la pct. 167-169 la Normă;

54.3.1 vidul sanitar trebuie efectuat în conformitate cu prevederile menționate la pct. 170-172 la Normă, iar durata perioadei de vid sanitar trebuie să fie de cel puțin șase luni.

54.3.2 atunci când sunt golate toate unitățile sau toate grupurile de unități infectate, trebuie efectuată operațiunea de vid sanitar sincronizat pe parcursul a cel puțin 4 săptămâni;

54.4 repopularea se poate realiza doar atunci când toate unitățile sau grupurile de unități infectate au fost golate, curățate, dezinfectate și vidate sanitar în conformitate cu prevederile menționate la asubpct. 54.3;

54.5 toate unitățile și grupurile de unități care dețin specii listate în al zonei sau al compartimentului vizat de programul de eradicare, cu excepția celor menționate la subpct. 54.6, trebuie să facă, prin urmare, obiectul schemei menționate la pct. 52 și 53;

54.6 o unitate individuală care deține specii listate și al cărei statut sanitar este independent de statutul sanitar al apelor din vecinătate nu are obligația de a respecta schema de supraveghere menționată în pct. 52 și 53 după un focar de boală, cu condiția ca unitatea să respecte cerințele prevăzute la pct. 207 la Normă și să fie repopulată cu animale acvatice aduse zone sau compartimente cu statutul de indemn de infecția cu *Bonamia ostreae*.

55. Zona restricționată trebuie să fi fost definită de la caz la caz și:

55.1 trebuie să țină cont de factorii care influențează riscurile de răspândire a infecției cu *Bonamia ostreae* inclusiv alte unități și animale acvatice sălbatice, precum:

55.1.1 numărul, vârsta, rata și distribuția mortalității animalelor acvatice din unitatea sau grupul de unități infectate cu *Bonamia ostreae*;

55.1.2 distanța și densitatea unităților învecinate sau ale grupurilor de unități și a animalelor acvatice sălbatice;

55.1.3 apropierea față de unitățile de prelucrare, de unitățile de contact sau de grupurile de unități;

55.1.4 speciile, mai ales speciile susceptibile și speciile de vectori, prezente în cadrul unităților sau al grupurilor de unități;

55.1.5 practicile piscicole aplicate în unitățile și grupurile de unități afectate și învecinate;

55.1.6 condițiile hidrodinamice și alți factori identificați cu semnificație epidemiologică;

55.2 delimitarea geografică trebuie să îndeplinească următoarele cerințe minime:

55.2.1 zona de protecție trebuie să fie formată dintr-o zonă înscrisă într-un cerc cu raza de cel puțin 5 km, având ca centru unitatea infectată cu *Bonamia ostreae* sau o zonă echivalentă stabilită pe baza unor date hidrodinamice sau epidemiologice corespunzătoare;

55.2.2 zona de supraveghere trebuie să fie formată dintr-o zonă care înconjoară zona de protecție, sau într-o zonă situată în jurul perimetrului de protecție, înscrisă într-un cerc cu raza de 10 km, calculată din centrul perimetrului de protecție; sau într-o zonă echivalentă stabilită pe baza unor date hidrodinamice sau epidemiologice corespunzătoare;

55.2.3 dacă nu sunt instituite zone separate de protecție și de supraveghere, zona restricționată trebuie să fie formată dintr-o zonă care cuprinde atât zona de protecție, cât și zona de supraveghere.

Tabelul nr. 11

Schema pentru zonele sau compartimentele pentru perioada de control de trei ani care precedă obținerea statutului de indemn de infecția cu *Bonamia ostreae*

An de supraveghere	Numărul vizitelor de verificare a stării de sănătate în fiecare unitate sau grup de unități, pe an	Numărul de examene de laborator pe an	Numărul de moluște per eșantion
Anul 1	1	1	150
Anul 2	1	1	150
Anul 3	1	1	150

56. Atunci când sunt necesare acțiuni specifice de supraveghere pentru menținerea statutului de indemn de infecția cu *Bonamia ostreae* al unei zone sau al unui compartiment, în conformitate cu prevederile menționate la pct. 208-210 la Normă, toate unitățile care dețin specii listate în zona sau în compartimentul vizat trebuie să fie supuse vizitelor de verificare a stării de sănătate, iar moluștele trebuie eșantionate în conformitate cu tabelul nr. 12, ținând cont de nivelul de risc al unității în ceea ce privește contractarea infecției cu *Bonamia ostreae*.

57. Atunci când se stabilește frecvența vizitelor de verificare a stării de sănătate necesare pentru menținerea statutului de indemn de infecția cu *Bonamia ostreae* al compartimentelor, în cazul în care statutul sanitar privind boala respectivă depinde de statutul sanitar al populațiilor de animale acvatice din apele naturale din vecinătate, riscul de contractare a infecției cu *Bonamia ostreae* trebuie să fie considerat ridicat.

58. Statutul de indemn de infecția cu *Bonamia ostreae* trebuie menținut doar atât timp cât toate eșantioanele testate utilizând metodele de diagnostic prevăzute la pct. 60, au rezultate negative pentru *Bonamia ostreae* și a fost exclusă orice suspiciune de infecție cu *Bonamia ostreae*, în conformitate cu metodele de diagnostic prevăzute la pct. 61.

Tabelul nr. 12

Schema pentru menținerea statutului de indemn de infecția cu *Bonamia ostreae* al zonelor sau al compartimentelor

Nivel de risc (Nivelul de risc atribuit unității de către autoritatea competentă, astfel cum este prevăzut	Numărul vizitelor de verificare a stării de sănătate în fiecare unitate/grup de unități	Numărul examenelor de laborator	Numărul de animale acvatice per eșantion
--	--	--	---

în pct. 4, cu excepția compartimentelor dependente, în cazul cărora toate unitățile sunt considerate drept prezentând un risc ridicat.)			
Ridicat	1 pe an	1 la 2 ani	150
Mediu	1 la 2 ani	1 la 2 ani	150
Scăzut	1 la 3 ani	1 la 3 ani	150

59. În cazul efectuării diagnosticului sau eșantionării cu infecția cu Bonamia ostreae, animalul întreg trebuie să fie trimis la laborator pentru efectuarea testelor de diagnostic prevăzute la pct. 60 și 61.

60. Metodele de diagnostic care trebuie folosite pentru acordarea sau menținerea statutului de indemn de infecția cu Bonamia ostreae în conformitate cu pct. 52-58 să respecte metodele și procedurile de diagnostic detaliate aprobate de laboratorul de referință al UE pentru bolile animalelor acvatice și trebuie să fie examenul histopatologic, amprentele tisulare sau PCR.

61. În cazul în care trebuie confirmată sau exclusă o suspiciune privind infecția cu Bonamia ostreae, în conformitate cu pct. 146-150 la Normă, următoarea vizită de verificare a stării de sănătate, procedurile de eșantionare și cele de testare trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

61.1 investigația trebuie să cuprindă cel puțin o prelevare de eșantioane de la 30 de animale din speciile susceptibile, în cazul în care suspiciunea respectivă se bazează pe un raport de mortalitate, sau, dacă nu, de la 150 de animale din speciile susceptibile, după începutul perioadei de transmitere a Bonamia ostreae.

În cazul în care nu se cunoaște perioada de transmitere, eșantionarea trebuie să înceapă iarna sau la începutul primăverii;

61.2 eșantioanele trebuie testate folosind metodele de diagnostic prevăzute la subpct. 61.2.1, în conformitate cu metodele și cu procedurile de diagnostic detaliate, care au fost aprobate de laboratorul de referință al UE pentru bolile animalelor acvatice;

61.2.1 prezența *Bonamia ostreae* trebuie să fie considerată confirmată atunci când un rezultat pozitiv obținut prin examen histopatologic, amprente tisulare sau hibridare in situ este asociat unui rezultat pozitiv obținut prin PCR și urmat de secvențiere.

Dacă nu sunt disponibile materiale biologice pentru examenul histopatologic, pentru amprente tisulare sau pentru hibridarea in situ, prezența *Bonamia ostreae* trebuie să fie considerată confirmată atunci când se obțin rezultate pozitive utilizând două evaluări PCR care vizează fragmente diferite ale genomului parazitului și completate prin secvențiere;

61.2.2 suspiciunea de infecție cu *Bonamia ostreae* trebuie să fie exclusă în cazul în care testele menționate nu furnizează nicio altă dovadă a prezenței *Bonamia ostreae*.

Secțiunea a-6-a

Eradicarea, statutul de indemn de boală și metodele de diagnostic pentru infecția cu virusul bolii petelor albe (WSSV)

62. Vizitele de verificare a stării de sănătate și eșantionarea pentru supraveghere menționată la pct. 4 subpct. 4.2.2 și 4.2.3 la Normă trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

62.1 eșantionarea crustaceelor în vederea efectuării examenelor de laborator trebuie să aibă loc atunci când este probabil ca temperatura apei să atingă cea mai înaltă valoare anuală.

Această cerință privind temperatura apei trebuie să se aplice de asemenea vizitelor de verificare a stării de sănătate, în cazul în care acestea sunt fezabile;

62.2 în cazul în care crustaceele cultivate trebuie să facă obiectul eșantionării în conformitate cu cerințele stabilite la pct. 63-70, trebuie aplicate următoarele criterii:

62.2.1 dacă în unitățile de producție sunt prezente crustacee slăbite sau muribunde, trebuie să fie selectate în principal acestea.

În cazul în care astfel de crustacee nu sunt prezente, cele selectate trebuie să includă crustacee de mărime diferită, și anume exemplare tinere și adulți din speciile susceptibile selectate, reprezentate proporțional în eșantion;

62.2.2 dacă se utilizează mai mult de o sursă de apă pentru producția de crustacee, trebuie incluse în eșantion crustacee susceptibile care reprezintă toate sursele de apă;

62.3 în cazul în care este necesară supravegherea individualizată a populațiilor sălbatice din cauza numărului scăzut de unități vizate de programul de eradicare, numărul și distribuția geografică a punctelor de prelevare trebuie să fie determinate astfel încât să se obțină o acoperire rezonabilă a zonei sau a compartimentului.

Punctele de prelevare trebuie să fie de asemenea reprezentative pentru diferitele ecosisteme în care se găsesc populațiile sălbatice din speciile susceptibile, și anume zonele marine, estuarele, râurile și lacurile. În astfel de situații, crustaceele care vor fi eșantionate trebuie selectate după cum urmează:

62.3.1 în râuri și în lacuri trebuie selectate una sau mai multe dintre următoarele specii: *Pacifastacus leniusculus*, *Astacus leptodactylus*, *Austropotamobius pallipes* sau *Orconectes limosus*.

În cazul în care aceste specii nu sunt prezente, eșantionul trebuie să fie reprezentativ pentru alte specii decapode susceptibile care sunt prezente;

62.3.2 dacă sunt prezente crustacee slăbite sau muribunde, trebuie să fie selectate în principal acestea.

În cazul în care astfel de crustacee nu sunt prezente, cele selectate trebuie să includă crustacee din cohorte de mărime diferită, și anume exemplare tinere și adulți din speciile susceptibile selectate, reprezentate proporțional în eșantion.

63. Statutul de indemn de infecția cu WSSV poate fi acordat unei zone sau unui compartiment cu un statut sanitar necunoscut în ceea ce privește infecția cu WSSV doar dacă toate unitățile sau grupurile de unități care dețin specii listate în zonă sau în compartiment și, acolo unde este necesar, punctele de prelevare de la nivelul populațiilor sălbatice au fost supuse următoarei scheme pe doi ani:

63.1 unitățile sau grupurile de unități au făcut obiectul vizitelor de verificare a stării de sănătate și au fost eșantionate pe o perioadă de cel puțin doi ani consecutivi, după cum se prevede în tabelul nr. 13;

63.2 în această perioadă de doi ani, testarea tuturor eșantioanelor prin utilizarea metodelor de diagnostic stabilite la pct. 72 a avut rezultate negative pentru infecția cu WSSV și a fost exclusă orice suspiciune de infecție cu WSSV, în conformitate cu metodele de diagnostic care figurează la pct. 73.

64. Dacă se detectează infecția cu WSSV pe perioada schemei de doi ani menționate la pct. 63, înainte de a începe o schemă nouă pentru o nouă perioadă de doi ani, unitățile relevante din zonă sau din compartiment trebuie:

64.1 să fie supuse măsurilor minime de control al boli prevăzute la pct. 146-173 la Normă;

64.2 să fie repopulate cu crustacee dintr-o zonă sau dintr-un compartiment cu statutul de indemn de infecția cu WSSV dintr-o zonă sau dintr-un compartiment care face obiectul unui program de eradicare a bolii respective.

65. Statutul de indemn de infecția cu WSSV poate fi acordat unei zone sau unui compartiment despre care se cunoaște că este infectat cu WSSV doar dacă toate unitățile care dețin specii listate în zona sau în compartimentul respectiv au fost supuse unui program de eradicare care îndeplinește următoarele cerințe:

65.1 trebuie să fi fost aplicate în mod eficace măsurile minime de control menționate la pct. 138-173 la Normă iar în apropierea unității/unităților declarate infectate cu WSSV trebuie să fi fost instituită o zonă restricționată cu o dimensiune corespunzătoare, împărțită în zonă de protecție și zonă de supraveghere, astfel cum se prevede la pct. 146 subpct. 146.3 la Normă, după caz, ținând cont de cerințele menționate la pct. 66;

65.2 toate unitățile care dețin specii listate în zona de protecție sau, dacă nu a fost instituită o zonă de protecție, în zona restricționată, care nu sunt infectate cu WSSV, trebuie să facă obiectul unei investigații care să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

65.2.1 prelevarea de eșantioane pentru testarea a 10 crustacee, în cazul în care se observă semne clinice sau leziuni post-mortem compatibile cu WSSV, sau pentru testarea a 150 de crustacee, în cazul în care nu se observă semne clinice sau leziuni post-mortem;

65.2.2 vizite de verificare a stării de sănătate; în unitățile pentru care testele menționate la subpct. 65.2.1 au avut rezultate negative, vizitele de verificare a stării de sănătate trebuie să continue o dată pe lună în timpul sezonului în care este probabil ca temperatura apei să atingă cele mai mari valori anuale, până când se renunță la perimetrul de protecție în conformitate prevederile menționate la subpct. 65.3;

65.3 unitățile relevante trebuie să fie golite în conformitate cu prevederile menționate la pct. 161-166 la Normă, curățate și dezinfectate în conformitate cu prevederile menționate la pct. 167-169 la Normă și vidate sanitar în conformitate cu prevederile menționate la pct. 170-172 la Normă.

65.3.1 durata perioadei de vid sanitar trebuie să fie de cel puțin 6 săptămâni. Atunci când sunt golite toate unitățile infectate, trebuie efectuată operațiunea de vid sanitar sincronizat pe parcursul a cel puțin 3 săptămâni.

65.3.2 atunci când intervine o perioadă de vid sanitar pentru unitățile declarate în mod oficial ca fiind infectate, perimetrele de protecție sunt transformate în perimetre de supraveghere;

65.4 repopularea se poate desfășura doar atunci când toate unitățile infectate au fost golite, curățate, dezinfectate și vidate sanitar în conformitate cu subpct. 65.3;

65.5 toate unitățile care dețin specii listate în cadrul zonei sau al compartimentului vizat de programul de eradicare, cu excepția celor menționate la subpct. 65.6 și, atunci când este necesară supravegherea populațiilor sălbatice, punctele de eșantionare selectate pentru a asigura cea mai largă acoperire a zonei geografice incluse în programul de eradicare trebuie să facă cel puțin obiectul schemei menționate în pct. 63-64;

65.6 o unitate individuală care deține specii listate și al cărei statut sanitar este independent de statutul sanitar al apelor din vecinătate nu are obligația de a respecta schema menționată în pct. 63-64 după un focar de boală, cu condiția ca unitatea să respecte cerințele prevăzute la pct. 207 la Normă și să fie repopulată cu crustacee aduse din zone sau compartimente cu statutul de indemn de infecția cu WSSV.

66. Zona restricționată trebuie să fi fost definită de la caz la caz, luând în considerare factorii care influențează riscurile de răspândire a WSSV la crustaceele de crescătorie și la cele sălbatice, cum ar fi:

66.1 numărul, vârsta, rata și distribuția mortalității crustaceelor din unitatea sau grupul de unități infectate cu WSSV, inclusiv alte unități și crustacee sălbatice;

66.2 distanța până la și densitatea unităților învecinate sau ale grupurilor de unități, inclusiv în ceea ce privește crustaceele sălbatice;

66.3 apropierea față de unitățile de prelucrare, de unitățile de contact sau de grupurile de unități;

66.4 speciile, mai ales speciile susceptibile și speciile de vectori, prezente în cadrul unităților sau al grupurilor de unități;

66.5 practicile piscicole aplicate în unitățile și grupurile de unități afectate și învecinate;

66.6 condițiile hidrodinamice și alți factori identificați cu semnificație epidemiologică.

Tabelul nr. 13

Schema pentru zonele și compartimentele pentru perioada de control de doi ani care precedă obținerea statutului de indemn de infecția cu WSSV

An de supraveghere	Numărul vizitelor de verificare a stării de sănătate în fiecare unitate sau grup de unități, pe an	Numărul de examene de laborator pe an	Numărul de crustacee per eșantion
Anul 1	1	1	150
Anul 2	1	1	150

67. Atunci când sunt necesare acțiuni specifice de supraveghere pentru menținerea statutului de indemn de infecția cu WSSV al unei zone sau al unui compartiment, în conformitate cu prevederile menționate la pct. 208-210 la Normă, toate unitățile care dețin specii listate în zona sau în compartimentul vizat trebuie să fie supuse vizitelor de verificare a stării de sănătate, iar crustaceele trebuie eșantionate în conformitate cu tabelul nr. 14, ținând cont de nivelul de risc al unității în ceea ce privește contractarea infecției cu WSSV.

68. În zonele sau în compartimentele în care există un număr limitat de unități, iar supravegherea individualizată a acestor unități nu furnizează date epidemiologice suficiente, acțiunile de supraveghere în vederea menținerii statutului de indemn de boală trebuie să includă puncte de prelevare selecționate în conformitate cu cerințele prevăzute la pct. 62 subpct. 62.2.

69. Atunci când se stabilește frecvența vizitelor de verificare a stării de sănătate necesare pentru menținerea statutului de indemn de infecția cu WSSV al compartimentelor, în cazul în care statutul sanitar privind boala respectivă depinde de statutul sanitar al populațiilor de animale acvatice din apele naturale din vecinătate, riscul de contractare a infecției cu WSSV trebuie să fie considerat ridicat.

70. Statutul de indemn de infecția cu WSSV trebuie menținut doar atât timp cât toate eșantioanele testate utilizând metodele de diagnostic prevăzute la pct. 72 au rezultate negative pentru WSSV și a fost exclusă orice suspiciune de infecție cu WSSV, în conformitate cu metodele de diagnostic prevăzute la pct. 73.

Tabelul 14

Schema pentru menținerea statutului de indemn de infecția cu WSSV al zonelor sau al compartimentelor

Nivel de risc (Nivelul de risc atribuit unității de către autoritatea competentă, astfel cum este prevăzut în pct. 4, cu excepția compartimentelor dependente, în cazul cărora toate unitățile sunt considerate drept prezentând un risc ridicat)	Numărul vizitelor de verificare a stării de sănătate în fiecare unitate/grup de unități	Numărul examenelor de laborator	Numărul de crustacee per eșantion
Ridicat	1 pe an	1 la 2 ani	150
Mediu	1 la 2 ani	1 la 2 ani	150
Scăzut	1 la 2 ani	1 la 4 ani	150

71. În cazul infecției cu WSSV eșantioanele de epidermă tegumentară, fie disecate, fie prezente pe picioarele care servesc la deplasare, pe pleopode, pe orificiile bucale sau pe branhiile animalului supus testelor, trebuie să fie fixate în etanol 95 % înainte de pregătirea eșantioanelor pentru PCR.

Pot fi colectate alte eșantioane, fixate pentru examenul histologic și pentru microscopia electronică prin transmisie, cu scopul de a susține datele referitoare la diagnostic obținute prin PCR.

72. Metoda de diagnostic și procedurile care trebuie folosite pentru a acorda sau a menține statutul de indemn de boală în ceea ce privește infecția cu WSSV trebuie să includă PCR, urmată de secvențiere.

72.1 atunci când se aplică aceste metode de diagnostic, trebuie respectate metodele și procedurile detaliate corespunzătoare care au fost aprobate de laboratorul de referință al UE pentru bolile animalelor acvatice;

72.2 în cazul unui rezultat pozitiv al testului PCR, rezultatul trebuie să fie urmat de secvențierea ampliconului înainte de punerea în aplicare a măsurilor inițiale de control prevăzute la art. 63 din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală.

73. În cazul în care trebuie confirmată sau exclusă o suspiciune privind infecția cu WSSV, în conformitate cu prevederile menționate la pct. 146-150 la Normă, următoarea vizită de verificare a stării de sănătate, procedurile de eșantionare și cele de testare trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

73.1 ancheta trebuie să includă cel puțin o vizită de verificare a sănătății și o prelevare de eșantioane de la 10 crustacee, în cazul în care se observă semne clinice sau leziuni post-mortem compatibile cu infecția cu WSSV, sau de la 150 de crustacee, în cazul în care nu se observă semne clinice sau leziuni post-mortem.

Eșantioanele trebuie să fie testate utilizând metoda de diagnostic prevăzută la pct. 72;

73.2 prezența WSSV trebuie considerată confirmată atunci când, la efectuarea PCR urmat de secvențiere, în conformitate cu metodele și procedurile detaliate care au fost aprobate de laboratorul de referință al UE pentru bolile animalelor acvatice, se obțin rezultate pozitive pentru WSSV.

Suspiciunea de infecție cu WSSV poate fi exclusă în cazul în care testele menționate nu furnizează nicio altă dovadă a prezenței virusului.

Capitolul II

CERINȚE PENTRU A DEMONSTRA PUNEREA ÎN APLICARE A PROGRAMELOR DE SUPRAVEGHERE PENTRU BOLILE DE CATEGORIA C ȘI PENTRU RELUAREA ACESTOR PROGRAME DUPĂ UN FOCAR DE BOALĂ

Tabelul nr.15

Cerințele referitoare la demonstrarea de către unități a punerii în aplicare a unui program de supraveghere pentru o anumită boală precum și cerințele de reluare a acestui program de supraveghere după un focar de boală.

Septicemia hemoragică virală (SHV)	Secțiunea a-1-a
---	------------------------

Necroza hematopoietică infecțioasă (NHI)	Secțiunea a-1-a
Infecția cu virusul AIS (anemia infecțioasă a somonului) cu deleție în HPR (regiunea înalt polimorfică)	Secțiunea a-2-a
Infecția cu <i>Marteilia refringens</i>	Secțiunea a-3-a
Infecția cu <i>Bonamia exitiosa</i>	Secțiunea a-4-a
Infecția cu <i>Bonamia ostreae</i>	Secțiunea a-5-a
Infecția cu virusul bolii petelor albe (WSSV)	Secțiunea a-6-a

Secțiunea a-1-a

Cerințele ca unitățile să demonstreze punerea în aplicare a unui program de supraveghere pentru SHV sau NHI și cerințele de reluare a acestui program după un focar de boală

74. Vizitele de verificare a stării de sănătate și eșantionarea, conform prevederilor menționate la pct. 4 subpct. 4.2.4, trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

74.1 vizitele de verificare a stării de sănătate și eșantionarea trebuie efectuate în acea perioadă a anului în care temperatura apei este mai mică de 14 °C sau, dacă nu se ajunge la temperaturi sub 14 °C, eșantioanele trebuie colectate la cele mai scăzute puncte anuale;

74.2 toate unitățile de producție, cum ar fi bazine, cuve și viviere, trebuie să fie supuse unei examinări pentru stabilirea prezenței peștilor morți, agonici sau cu comportament anormal.

Trebuie să se acorde o atenție deosebită punctelor de evacuare a apei, unde peștii agonici au tendința de a se acumula din cauza curentului;

74.3 peștii din speciile listate care urmează să fie colectați drept eșantioane trebuie să fie selecționați după cum urmează:

74.3.1 dacă sunt prezenți păstrăvi-curcubeu, trebuie să fie selecționați pentru eșantionare numai peștii din această specie, cu excepția cazului în care sunt prezente alte specii susceptibile care prezintă semnele tipice de SHV sau de NHI; dacă

păstrăvii-curcubeu nu sunt prezenți, eșantionul trebuie să fie reprezentativ pentru toate celelalte specii susceptibile care sunt prezente;

74.3.2 dacă sunt prezenți pești agonici, cu comportament anormal sau care au murit recent, dar care nu sunt descompuși, acești pești trebuie să fie selecționați; dacă se utilizează mai mult de o sursă de apă pentru producția de pește, trebuie incluși în eșantion pești care reprezintă toate sursele de apă;

74.3.3 peștii selectați trebuie să includă pești colectați în așa fel încât toate părțile unității și toate clasele de vârstă grupate pe ani să fie reprezentate proporțional în eșantion.

75. Vizitele de verificare a stării de sănătate trebuie efectuate iar peștii trebuie eșantionați în conformitate cu prevederile menționate la pct. 74 și cu tabelul nr. 16.

76. Eșantioanele prelevate în conformitate cu prevederile menționate la pct. 74 și cu tabelul nr. 16 trebuie să fie testate folosind metodele de diagnostic prevăzute în pct. 17 și să prezinte rezultate negative pentru SHV sau NHI.

77. O unitate care a fost infectată cu SHV sau cu NHI poate relua un program de supraveghere pentru aceste boli cu condiția îndeplinirii următoarelor cerințe:

77.1 a fost golită în conformitate cu prevederile menționate la pct. 161-166 la Normă, curățată și dezinfectată în conformitate cu prevederile menționate la pct. 167-169 la Normă și vidată sanitar în conformitate cu prevederile menționate la pct. 170-172 la Normă;

77.2 se realizează repopularea folosind pești care provin din unități ce se află:

77.2.1 într-o zonă sau într-un compartiment indemn de SHV sau de NHI;

77.2.2 într-o zonă sau într-un compartiment care face obiectul unui program de eradicare împotriva SHV sau a NHI;

77.2.3 în curs de punere în aplicare a unui program de supraveghere pentru SHV sau NHI.

Tabelul nr. 16

Programul de supraveghere pentru SHV/NHI

Nivel de risc (În cazul zonelor de coastă sau al	Numărul vizitelor de verificare a stării de	Numărul de pești din eșantion

compartimentelor de coastă, eşantioanele trebuie colectate la cel puțin trei săptămâni de la transferul peștilor din apă dulce în apă sărată)	sănătate în fiecare unitate, pe an	(Nivelul de risc atribuit unității de către autoritatea competentă, astfel cum este prevăzut la pct. 4. Numărul maxim de pești per eşantion global: 10)
Ridicat	1 pe an	30
Mediu	1 la 2 ani	30
Scăzut	1 la 3 ani	30

Secțiunea a-2-a

Cerințele ca unitățile să demonstreze punerea în aplicare a unui program de supraveghere pentru virusul AIS cu deleție în HPR și cerințele de reluare a acestui program după un focar de boală

78. Vizitele de verificare a stării de sănătate și eşantionarea, conform prevederilor menționate la pct. 4 subpct. 4.2.4 la Normă, trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

78.1 vizitele de verificare a stării de sănătate și eşantionarea trebuie să țină cont de toate unitățile de producție, precum bazinele, cuvele și vivierele, pentru a stabili prezența peștilor morți, agonici sau cu comportament anormal.

Trebuie să se acorde o atenție deosebită marginii vivierelor sau punctelor de evacuare a apei, după caz, unde peștii agonici au tendința de a se acumula din cauza curentului.

78.2 peștii care urmează să fie colectați drept eşantioane trebuie să fie selecționați după cum urmează:

78.2.1 trebuie să fie selecționați numai pești muribunzi sau care au murit recent, dar care nu sunt descompuși; în mod special, în procesul de colectare trebuie să se acorde prioritate peștilor care prezintă semne de anemie, sângerări sau alte semne clinice care sugerează tulburări circulatorii;

78.2.2 dacă este prezent somonul de Atlantic, trebuie să fie selecționați pentru eşantionare numai peștii din această specie, cu excepția cazului în care sunt prezente alte specii susceptibile care prezintă semne tipice de AIS.

Dacă în unitate nu există somon de Atlantic, trebuie eșantionate alte specii listate;

78.2.3 dacă se utilizează mai mult de o sursă de apă pentru producția de pește, trebuie incluși în eșantion pești care reprezintă toate sursele de apă;

78.2.4 peștii selectați trebuie să includă pești colectați în așa fel încât toate unitățile de producție, cum ar fi vivierele, cuvele și bazinele unității, precum și toate clasele de vârstă grupate pe ani din cadrul unității să fie reprezentate proporțional în eșantion.

79. Vizitele de verificare a stării de sănătate trebuie efectuate iar peștii trebuie eșantionați în conformitate cu prevederile menționate la pct. 78 și tabelul nr. 17.

80. Probele colectate în conformitate cu prevederile menționate la pct. 78 și tabelul nr. 17 trebuie să fie testate folosind metodele de diagnostic prevăzute la pct. 27 și să prezinte rezultate negative pentru virusul AIS cu deleție în HPR.

Tabelul nr. 17

Programul de supraveghere pentru virusul AIS cu deleție în HPR

Nivel de risc (Nivelul de risc atribuit unității de către autoritatea competentă, astfel cum este prevăzut la pct. 4)	Numărul vizitelor de verificare a stării de sănătate în fiecare unitate, pe an	Numărul de examene de laborator pe an	Numărul de pești per eșantion (Numărul maxim de pești per eșantion combinat: 5)
Ridicat	2	2 (Eșantioanele trebuie colectate primăvara și toamna dacă sunt necesare două eșantioane pe an)	30
Mediu	1	1 (Eșantioanele trebuie colectate primăvara și toamna dacă este necesar un eșantion pe an)	30
Scăzut	1 la 2 ani	1 la 2 ani	30

81. O unitate care a fost infectată cu virusul AIS cu deleție în HPR poate relua un program de supraveghere pentru această boală cu condiția îndeplinirii următoarelor cerințe:

81.1 unitatea a fost golită în conformitate cu prevederile menționate la pct. 161-166 la Normă, curățată și dezinfectată în conformitate cu prevederile menționate la pct. 167-169 la Normă și vidată sanitar în conformitate cu prevederile menționate la pct. 170-172 la Normă;

81.2 se realizează repopularea folosind pești care provin din unități ce se află:

81.2.1 într-o zonă sau într-un compartiment indemn de infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR;

81.2.2 într-o zonă sau într-un compartiment care face obiectul unui program de eradicare împotriva infecției cu virusul AIS cu deleție în HPR;

81.2.3 în curs de punere în aplicare a unui program de supraveghere pentru infecția cu virusul AIS cu deleție în HPR.

Secțiunea a-3-a

Cerințele ca unitățile să demonstreze punerea în aplicare a unui program de supraveghere pentru infecția cu *Marteilia refringens* și cerințele de reluare a acestui program după un focar de boală

82. Vizitele de verificare a stării de sănătate și eșantionarea, conform prevederilor menționate la pct. 4 subpct. 4.2.4 la Normă, trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

82.1 vizitele de verificare a stării de sănătate și eșantionarea pentru analizele de laborator trebuie efectuate în acea perioadă din an în care se cunoaște că prevalența parazitului la nivelul zonei sau al compartimentului este maximă.

Atunci când astfel de date nu sunt disponibile, prelevarea de eșantioane se efectuează imediat după ce temperatura apei a depășit 17 °C;

82.2 în cazul în care moluștele fac obiectul eșantionării în conformitate cu cerințele stabilite în tabelul nr. 18, trebuie aplicate următoarele criterii:

82.2.1 trebuie prelevate *Ostrea* spp. Dacă *Ostrea* spp. nu sunt prezente, eșantionul trebuie să fie reprezentativ pentru toate celelalte specii listate care sunt prezente;

82.2.2 atunci când se efectuează eșantionarea în cadrul unităților de moluște în care se utilizează mai mult de o sursă de apă pentru producția de moluște, trebuie incluse în eșantion moluște reprezentând toate sursele de apă, în așa fel încât toate părțile unității să fie reprezentate proporțional în eșantion;

82.2.3 atunci când se efectuează eșantionarea în cadrul unităților sau al grupurilor de unități de moluște, trebuie incluse în eșantion moluște reprezentând un număr suficient de puncte de prelevare, în așa fel încât toate părțile unității sau ale grupului de unități să fie reprezentate proporțional în eșantion.

Principalii factori care trebuie avuți în vedere pentru selectarea acestor puncte de prelevare sunt densitatea stocurilor, curenții, prezența speciilor susceptibile, prezența speciilor-vector, batimetria și practicile de gestionare.

83. Vizitele de verificare a stării de sănătate trebuie efectuate iar moluștele trebuie eșantionate în conformitate cu prevederile menționate la pct. 82 și cu tabelul nr. 18.

84. Eșantioanele prelevate în conformitate cu secțiunea 1 și cu tabelul 3 trebuie să fie testate folosind metodele de diagnostic prevăzute în pct. 38 și să prezinte rezultate negative pentru *Marteilia refringens*.

Tabelul nr. 18

Programul de supraveghere pentru *Marteilia refringens*

Nivel de risc (Nivelul de risc atribuit unității de către autoritatea competentă, astfel cum este prevăzut la pct. 4)	Numărul vizitelor de verificare a stării de sănătate în fiecare unitate/grup de unități	Numărul examenelor de laborator	Numărul de moluște per eșantion
Ridicat	1 pe an	1 la 2 ani	150
Mediu	1 la 2 ani	1 la 2 ani	150
Scăzut	1 la 2 ani	1 la 4 ani	150

85. O unitate care a fost infectată cu *Marteilia refringens* poate relua un program de supraveghere pentru această boală cu condiția îndeplinirii următoarelor cerințe:

85.1 unitatea a fost golită în conformitate cu prevederile menționate la pct. 161-166 la Normă, curățată și dezinfectată în conformitate cu pct. 167-169 la Normă și vidată sanitar în conformitate cu pct. 170-172 la Normă ;

85.2 se realizează repopularea folosind moluște care provin din unități ce se află:

85.2.1 într-o zonă sau într-un compartiment indemn de infecția cu *Marteilia refringens*;

85.2.2 într-o zonă sau într-un compartiment care face obiectul unui program de eradicare împotriva infecției cu *Marteilia refringens*;

85.2.3 în curs de punere în aplicare a unui program de supraveghere pentru infecția cu *Marteilia refringens*.

Secțiunea a-4-a

Cerințele ca unitățile să demonstreze punerea în aplicare a unui program de supraveghere pentru infecția cu *Bonamia exitiosa* și cerințele de reluare a acestui program după un focar de boală

86. Vizitele de verificare a stării de sănătate și eșantionarea, conform prevederilor menționate la pct. 4 subpct. 4.2.4 la Normă, trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

86.1 vizitele de verificare a stării de sănătate și eșantionarea unităților de producție trebuie efectuate în acea perioadă din an în care se cunoaște că prevalența *Bonamia exitiosa* al zonei sau al compartimentului este maximă.

Atunci când astfel de date nu sunt disponibile, eșantionarea se efectuează de două ori pe an, primăvara și toamna;

86.2 în cazul în care moluștele fac obiectul eșantionării în conformitate cu cerințele stabilite în tabelul nr. 19, trebuie aplicate următoarele criterii:

86.2.1 în prezența *Ostrea* spp., numai stridiile din această specie trebuie să fie selecționate pentru eșantionare.

Dacă *Ostrea* spp. nu sunt prezente, eșantionul trebuie să fie reprezentativ pentru toate celelalte specii susceptibile care sunt prezente;

86.2.2 dacă sunt prezente moluște slăbite, cu cochilia deschisă sau care au murit recent, dar care nu sunt încă descompuse, trebuie să fie selectate în principal acestea. În absența unor astfel de moluște, moluștele selectate trebuie să includă moluștele sănătoase cu vârsta cea mai mare;

86.2.3 atunci când se efectuează eșantionarea în cadrul unităților în care se utilizează mai mult de o sursă de apă pentru producția de moluște, trebuie incluse în eșantion moluște reprezentând toate sursele de apă, în așa fel încât toate părțile unității să fie reprezentate proporțional în eșantion;

86.2.4 atunci când se efectuează eșantionarea în cadrul unităților sau al grupurilor de unități, trebuie incluse în eșantion moluște reprezentând un număr suficient de puncte de prelevare, în așa fel încât toate părțile unității sau ale grupului de unități să fie reprezentate proporțional în eșantion.

Principalii factori care trebuie avuți în vedere pentru selectarea acestor puncte de prelevare sunt densitatea stocurilor, curenții, prezența speciilor susceptibile, prezența speciilor-vector (de exemplu, *Crassostrea gigas*), batimetria și practicile de gestionare.

87. Vizitele de verificare a stării de sănătate trebuie efectuate iar moluștele trebuie eșantionate în conformitate cu pct. 86 și cu tabelul nr. 19.

88. Probele colectate în conformitate cu pct. 86 și cu tabelul nr. 19 trebuie să fie testate folosind metodele de diagnostic prevăzute la pct. 60 și să prezinte rezultate negative pentru *Bonamia exitiosa*.

Tabelul nr. 19

Programul de supraveghere pentru infecția cu *Bonamia exitiosa*

Nivel de risc (Nivelul de risc atribuit unității de către autoritatea competentă, astfel cum este prevăzut la pct. 4)	Numărul vizitelor de verificare a stării de sănătate în fiecare unitate/grup de unități	Numărul examenelor de laborator	Numărul de moluște per eșantion
Ridicat	1 pe an	1 la 2 ani	150
Mediu	1 la 2 ani	1 la 2 ani	150

Scăzut	1 la 2 ani	1 la 4 ani	150
---------------	-------------------	-------------------	------------

89. O unitate care a fost infectată cu *Bonamia exitiosa* poate relua un program de supraveghere cu condiția îndeplinirii următoarelor cerințe:

89.1 a fost golită în conformitate cu prevederile menționate la pct. 161-166 la Normă, curățată și dezinfectată în conformitate cu pct. 161-166 la Normă și vidată sanitar în conformitate cu pct. 170-172 la Normă;

89.2 se realizează repopularea folosind moluște care provin din unități ce se află:

89.2.1 într-o zonă sau într-un compartiment indemn de infecția cu *Bonamia exitiosa*;

89.2.2 într-o zonă sau într-un compartiment care face obiectul unui program de eradicare împotriva infecției cu *Bonamia exitiosa*;

89.2.3 în curs de punere în aplicare a unui program de supraveghere pentru infecția cu *Bonamia exitiosa*.

Secțiunea a-5-a

Cerințele ca unitățile să demonstreze punerea în aplicare a unui program de supraveghere pentru infecția cu *Bonamia ostreae* și cerințele de reluare a acestui program după un focar de boală

90. Vizitele de verificare a stării de sănătate și eșantionarea, conform prevederilor menționate la pct. 4 subpct. 4.2.4 la Normă, trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

90.1 vizitele de verificare a stării de sănătate și eșantionarea unităților de producție se efectuează în acea perioadă din an în care se știe că prevalența *Bonamia ostreae* la nivelul zonei sau al compartimentului este maximă.

Atunci când astfel de date nu sunt disponibile, eșantionarea se efectuează iarna sau la începutul primăverii;

90.2 în cazul în care moluștele fac obiectul eșantionării în conformitate cu cerințele stabilite în tabelul nr. 20, trebuie aplicate următoarele criterii:

90.2.1 dacă *Ostrea edulis* sunt prezente, numai stridiile din această specie trebuie să fie selecționate pentru eșantionare.

Dacă *Ostrea edulis* nu sunt prezente, eşantionul trebuie să fie reprezentativ pentru toate celelalte specii susceptibile care sunt prezente;

90.2.2 dacă sunt prezente moluște slăbite, cu cochilia deschisă sau care au murit recent, dar care nu sunt încă descompuse, trebuie să fie selectate în principal acestea. În absența unor astfel de moluște, moluștele selectate trebuie să includă moluștele sănătoase cu vârsta cea mai mare;

90.2.3 atunci când se efectuează eşantionarea în cadrul unităților în care se utilizează mai mult de o sursă de apă pentru producția de moluște, trebuie incluse în eşantion moluște reprezentând toate sursele de apă, în așa fel încât toate părțile unității să fie reprezentate proporțional în eşantion;

90.2.4 atunci când se efectuează eşantionarea în cadrul unităților sau al grupurilor de unități de moluște, trebuie incluse în eşantion moluște reprezentând un număr suficient de puncte de prelevare.

Principalii factori care trebuie avuți în vedere pentru selectarea acestor puncte de prelevare sunt densitatea stocurilor, curenții, prezența speciilor susceptibile, prezența speciilor-vector, batimetria și practicile de gestionare.

91. Vizitele de verificare a stării de sănătate trebuie efectuate iar moluștele trebuie eşantionate în conformitate cu prevederile menționate la pct. 90 și cu tabelul nr. 20.

92. Probele colectate în conformitate cu pct. 90 și cu tabelul nr. 20 trebuie să fie testate folosind metodele de diagnostic prevăzute în pct. 60 și să prezinte rezultate negative pentru *Bonamia ostreae*.

Tabelul nr. 20

Programul de supraveghere pentru infecția cu *Bonamia ostreae*

Nivel de risc (Nivelul de risc atribuit unității de către autoritatea competentă, astfel cum este prevăzut la pct. 4)	Numărul vizitelor de verificare a stării de sănătate în fiecare unitate/grup de unități	Numărul examenelor de laborator	Numărul de moluște per eşantion
Ridicat	1 pe an	1 la 2 ani	150
Mediu	1 la 2 ani	1 la 2 ani	150

Scăzut	1 la 2 ani	1 la 4 ani	150
---------------	-------------------	-------------------	------------

93. O unitate care a fost infectată cu *Bonamia ostreae* poate relua un program de supraveghere pentru această boală cu condiția îndeplinirii următoarelor cerințe:

93.1 a fost golită în conformitate cu prevederile menționate la pct. 161-166 la Normă, curățată și dezinfectată în conformitate cu pct. 167-169 la Normă și vidată sanitar în conformitate cu pct. 170-172-166 la Normă;

93.2 se realizează repopularea folosind moluște care provin din unități ce se află:

93.2.1 într-o zonă sau într-un compartiment indemn de infecția cu *Bonamia ostreae*;

93.2.2 într-o zonă sau într-un compartiment care face obiectul unui program de eradicare împotriva infecției cu *Bonamia ostreae*;

93.2.3 în curs de punere în aplicare a unui program de supraveghere pentru infecția cu *Bonamia ostreae*.

Secțiunea a-6-a

Cerințele ca unitățile să demonstreze punerea în aplicare a unui program de supraveghere pentru infecția cu WSSV și cerințele de reluare a acestui program după un focar de boală

94. Vizitele de verificare a stării de sănătate și eșantionarea, conform prevederilor menționate la pct. 4 subpct. 4.2.4 la Normă, trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

94.1 eșantionarea crustaceelor în vederea efectuării examenelor de laborator trebuie să aibă loc atunci când este probabil ca temperatura apei să atingă cea mai înaltă valoare anuală.

Această cerință privind temperatura apei trebuie să se aplice de asemenea vizitelor de verificare a stării de sănătate, în cazul în care acestea sunt fezabile și oportune;

94.2 în cazul în care crustaceele fac obiectul eșantionării în conformitate cu cerințele stabilite în tabelul nr. 21, trebuie aplicate următoarele criterii:

94.2.1 dacă în unitățile de producție sunt prezente crustacee slăbite sau muribunde, trebuie să fie selectate în principal acestea.

În cazul în care astfel de crustacee nu sunt prezente, cele selectate trebuie să includă crustacee din cohorte de mărime diferită, și anume exemplare tinere și adulți din speciile susceptibile selectate, reprezentate proporțional în eșantion;

94.2.2 dacă se utilizează mai mult de o sursă de apă pentru producția de crustacee, trebuie incluse în eșantion crustacee susceptibile care reprezintă toate sursele de apă.

95. Vizitele de verificare a stării de sănătate se efectuează iar crustaceele se eșantionează în conformitate cu prevederile menționate la pct. 94 și cu tabelul nr. 21.

96. Eșantioanele prelevate în conformitate cu prevederile menționate la pct. 94 și cu tabelul nr. 21, trebuie să fie testate folosind metodele de diagnostic prevăzute în pct. 72 și să prezinte rezultate negative pentru infecția cu WSSV.

Tabelul nr. 21

Programul de supraveghere pentru infecția cu WSSV

Nivel de risc (Nivelul de risc atribuit unității de către autoritatea competentă, astfel cum este prevăzut la pct. 4)	Numărul vizitelor de verificare a stării de sănătate în fiecare unitate/grup de unități	Numărul examenelor de laborator	Numărul de crustacee per eșantion
Ridicat	1 pe an	1 la 2 ani	150
Mediu	1 la 2 ani	1 la 2 ani	150
Scăzut	1 la 2 ani	1 la 4 ani	150

97. O unitate care a fost infectată cu WSSV poate relua un program de supraveghere pentru această boală cu condiția îndeplinirii următoarelor cerințe:

97.1 a fost golită în conformitate cu prevederile menționate la pct. 161-166 la Normă, curățată și dezinfectată în conformitate cu prevederile menționate la pct. 167-

169 la Normă, și vidată sanitar în conformitate cu prevederile menționate la pct. 170-172 la Normă;

97.2 se realizează repopularea folosind crustacee care provin din unități ce se află:

97.2.1 într-o zonă sau într-un compartiment indemn de infecția cu WSSV;

97.2.2 într-o zonă sau într-un compartiment care face obiectul unui program de eradicare împotriva infecției cu WSSV;

97.2.3 în curs de punere în aplicare a unui program de supraveghere pentru infecția cu WSSV.